UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Program studiów

Wydział:	Wydział Polonistyki
Kierunek:	polonistyka-komparatystyka
Poziom kształcenia:	drugiego stopnia
Forma kształcenia:	studia stacjonarne
Rok akademicki:	2019/20

Spis treści

Charakterystyka kierunku	3
Nauka, badania, infrastruktura	6
Program	8
Efekty uczenia się	10
Plany studiów	12
Sylabusy	19

Charakterystyka kierunku

Informacje podstawowe

Nazwa wydziału:	Wydział Polonistyki
Nazwa kierunku:	polonistyka-komparatystyka
Poziom:	drugiego stopnia
Profil:	ogólnoakademicki
Forma:	studia stacjonarne
Język studiów:	polski

Przyporządkowanie kierunku do dziedzin oraz dyscyplin, do których odnoszą się efekty uczenia się

Literaturoznawstwo	**75,0%**
Sztuki filmowe i teatralne	**5,0%**
Nauki o kulturze i religii	**5,0%**
Filozofia	**5,0%**
Nauki o sztuce	**5,0%**
Językoznawstwo	**4,0%**
Psychologia	**0,5%**
Nauki o komunikacji społecznej i mediach	**0,5%**

Charakterystyka kierunku, koncepcja i cele kształcenia

Charakterystyka kierunku

Studia drugiego stopnia na kierunku polonistyka-komparatystyka uczą przede wszystkim interpretacji literatury w bardzo szerokim kontekście tworzonym zarówno przez literatury innych narodów (nie tylko europejskich), jak i przez inne sztuki (malarstwo, muzyka, film). Dają praktyczną i pogłębioną w stosunku do studiów I stopnia umiejętność interpretowania i analizowania literatury w odniesieniu do innych fenomenów cywilizacyjnych. Dają także specjalistyczne narzędzia metodologiczne z zakresu teorii literatury i dziedzin jej pokrewnych. Realizujący program studiów II stopnia studenci uczestniczą przede wszystkim w zajęciach o charakterze warsztatowym, wymagających indywidualnego zaangażowania i współpracy w niewielkich zespołach badawczych. Studia pozwalają na ukazanie rozmaitych sposobów recepcji kultury śródziemnomorskiej, genezy i rozwoju literatur narodowych, ich roli w tworzeniu nowoczesnego społeczeństwa. Dostarczają niezbędnych narzędzi hermeneutycznych pozwalających znacznie lepiej odczytywać rozmaite języki sztuk pięknych oraz różne kody kulturowe. Umożliwiają one w dużej mierze samodzielne rozwijanie i doskonalenie kompetencji literaturoznawczych w zgodzie z indywidualnymi zainteresowaniami studentów i odpowiadają na potrzeby nowoczesnego społeczeństwa.

Koncepcja kształcenia

Koncepcja kształcenia na kierunku Polonistyka-komparatystyka jest zgodna z misją Uniwersytetu Jagiellońskiego, realizując wszystkie jej strategiczne cele, zwłaszcza w zakresie integracji aktywności dydaktycznej i naukowej, dbałości o najwyższą jakość nauczania i badań naukowych, a także w zakresie celowego i skutecznego oddziaływania na otoczenie kulturowe, społeczne i gospodarcze. Program komparatystycznych studiów drugiego stopnia jest bardziej zindywidualizowany niż na pierwszym stopniu. Obejmuje zarówno przedmioty kształcenia polonistycznego na poziomie specjalistycznym (teoria literatury, najnowsza literatura polska) oraz przedmioty dotyczące zagadnień związanych z innymi niż literatura dziedzinami kultury (teoria języka, teoria kultury), jak i przedmioty kierunkowe. Program studiów drugiego stopnia oparty jest na zajęciach warsztatowych. Zajęcia nie mają już zatem – jak na I stopniu – charakteru podawczego, wykładowego. Praca odbywa się w małych, piętnastoosobowych grupach. Na zajęciach podejmowane są konkretne, wymagające osobistego zaangażowania wszystkich uczestników zagadnienia, a projekty są realizowane wspólnie. Podstawą uczestnictwa w tych zajęciach jest samodzielność, gotowość do podejmowania naukowego namysłu nad złożonymi zagadnieniami, nierzadko oryginalnymi i nieposiadającymi dotychczas opracowania. Wymagają one na studentach poszukiwanie nowatorskich metod pracy, ponieważ proponowane problemy nie mają prostych (gotowych) rozwiązań.
Ważnym elementem programu są „komparatystyczne warsztaty badawcze" oraz „warsztaty krytyczne", przygotowujące do praktycznego wykorzystania umiejętności zdobytych w czasie studiów. Jego rdzeń stanowią warsztatowe zajęcia kierunkowe z literatury porównawczej dobierane indywidualnie z bogatej, zmieniającej się co roku oferty komparatystycznych kursów autorskich. Zajęcia te obejmują między innymi zagadnienia związane z: historią idei i krytyką tematyczną, psychologią twórczości, intersemiotycznością i wzajemnymi związkami sztuk (literatury, malarstwa, muzyki), historią sztuki i historią muzyki, historią i teorią kultury, metodologią badań komparatystycznych, przekładoznawstwem. Każdy student ma możliwość samodzielnego wyboru konkretnych ścieżek kształcenia poprzez dobór zajęć, które są dla niego najbardziej interesujące, a zmieniająca się co roku tematyka tych zajęć zapewnia zarówno możliwość wszechstronnego kształcenia, jak i poznania aktualnego stanu wiedzy w badaniach nad literaturą i kulturą.
Do zajęć kierunkowych należą (również wybierane samodzielnie przez studentów) wykłady z literatury powszechnej oraz z literatury obcej. Studia komparatystyczne dają ponadto możliwość dodatkowego pogłębiania znajomości języków obcych – w czasie studiów student ma możliwość wyboru kursu języka obcego, a także odbycia zajęć kierunkowych w języku wykładowym innym niż język polski. Dopełnieniem tego programu jest możliwość skorzystania z bogatej oferty wyjazdów stypendialnych na uczelnie w niemal wszystkich państwach europejskich.

Cele kształcenia

Absolwent zyskuje specjalistyczną wiedzę o literaturze polskiej w kontekście literatury światowej
zyskuje wiedzę o wzajemnych powiązaniach między różnymi zjawiskami kulturowymi
ma pogłębioną wiedzę o miejscu i znaczeniu komparatystyki oraz o specyfice przedmiotowej i metodologicznej literaturoznawstwa porównawczego
zna i umie zastosować w praktyce metody interpretacji tekstów literackich w ujęciu porównawczym, wykrywa i określa zależności oraz związki typologiczne między tekstami literackimi a dziełami muzycznymi i plastycznymi
ma świadomość znaczenia wspólnoty dziedzictwa kulturowego dla rozumienia dawnych i współczesnych zjawisk społecznych i kulturalnych
zna i rozumie idee wielokulturowości pozwalającą pielęgnować ideę dialogu międzykulturowego i społecznego
potrafi samodzielnie i w pogłębiony sposób zinterpretować z zastosowaniem różnych metod utwór literacki, umieścić go w kontekście historycznoliterackim, kulturowym i biograficznym; umie odnieść tekst literacki do innego dzieła sztuki
posiada umiejętność samodzielnego przygotowania i przedstawienia oryginalnych wystąpień pisemnych i ustnych na różnych poziomach formalności, w języku polskim i obcym
ma umiejętności językowe, zgodne z wymaganiami określonymi dla poziomu B2+ Europejskiego Systemu Kształcenia Językowego
jest świadom(a) roli literatury w integracji społecznej i aktywnie współuczestniczy w tym procesie

Potrzeby społeczno-gospodarcze

Wskazanie potrzeb społeczno-gospodarczych utworzenia kierunku

Komparatystyka jest sposobem rozumienia świata, pokazującym jego niejednoznaczność, związki - także te przyczynowo skutkowe, ale i mniej konkretne filiacje - między rozmaicie rozumianymi elementami owej rzeczywistości (tekstowej, kulturowej, ale i społecznej, historycznej, należącej do sfery filozoficznej, funkcjonowania pewnych pojęć). Taka jej definicja stanowi istotę studiów drugiego stopnia polonistyka-komparatystyka. Sensem tych studiów jest kształtowanie sposobu myślenia, który da się stosować do różnych problemów, częściowo jeszcze nawet nienazwanych i nie tylko o literaturoznawczym charakterze. Samodzielnie i w grupach realizując projekty badania literatury, studenci uczą się problemowego rozwiązywania skomplikowanych zagadnień: szukania problemów, formułowania tez, dobierania metod do problemów, krytycznego weryfikowania już istniejących, proponowania własnych jeśli inne są niewystarczające, szukania luk w dotychczasowym systemie wiedzy, wypełniania ich, falsyfikowania wyników własnych badań, a wreszcie rozumienia, że rozwiązaniem jest zarówno sam wynik projektu (niekiedy niejednoznaczny), jak i proces jego uzyskiwania. Na poziomie uzupełniających studiów magisterskich polonistyka-komparatystyka, dzięki wprowadzeniu formuły warsztatów tematycznych, profiluje zdobyte w trakcie studiów licencjackich umiejętności w kierunkach takich jak (między innymi) translatologia, historia idei, intersemiotyczność, intermedialność.
Potrzeby społeczno-gospodarcze na jakie reagują studia polonistyka-komparatystyka to: potrzeba we współczesnym społeczeństwie - coraz bardziej wielokulturowym - kształcenia polonistów z wiedzą o innych literaturach (także tych poza Europą) i dziedzinach kultury (literatura, sztuki plastyczne, muzyka, film). Rośnie zapotrzebowanie na pracowników instytucji kulturalnych mających kompetencje w zakresie różnych sztuk pięknych, posiadających umiejętność prowadzenia dialogu z przedstawicielami innych kultur, lepiej rozumiejących swoistość kultury narodowej, tłumaczy, którzy, poza znajomością języków, w wysokim stopniu rozumieją funkcjonowanie tekstu w jego otoczeniu kulturowym, pracowników instytucji kultury posiadających umiejętności realizacji wielokierunkowych projektów, elastycznego dobierania metod działania do planowanych celów, a przede wszystkim wszechstronną znajomość kultury (w tym zwłaszcza różnych aspektów tekstów pisanych) i rozmaitych relacji łączących składające się na nią elementy.

Wskazanie zgodności efektów uczenia się z potrzebami społeczno-gospodarczymi

Społeczeństwo informacyjne dla dynamicznego rozwoju potrzebuje specjalistów posługujących się w sposób świadomy i profesjonalny tekstem jako narzędziem propagującym wiedzę i kulturę, a także kształtującym postawy i wartości. Absolwenci kierunku polonistyka-komparatystyka to specjaliści wykształceni w zakresie odbioru kultury: polskiej, europejskiej i światowej, dzięki której dysponują oni kompetencjami potrzebnymi do zrozumienia szerokich zjawisk kulturowych pochodzących z różnych dziedzin (literatura, film, muzyka, sztuka, teatr, media i nowe media) oraz wykorzystania kulturotwórczego wpływu tychże w edukacji, działalności zawodowej i społecznej, popularyzacji nauki czy kształtowania odpowiedzialnego posługiwania się słowem mówionym i pisanym.
Absolwenci kierunku polonistyka-komparatystyka dobrze orientują się nie tylko w zagadnieniach związanych z literaturą polską, ale też z literaturami innych krajów, z innymi formami działalności kulturowej (sztuki plastyczne, film, muzyka), a także z innymi działami współczesnej humanistyki. Dzięki temu są cenionymi pracownikami licznych organizacji i instytucji zajmujących się kulturą – organizacji pozarządowych, muzeów czy wydawnictw. Wielu komparatystów pracuje w mediach, a także w różnych sektorach usług, jak tłumaczenia czy turystyka. Studenci kierunku polonistyka-komparatystyka mają też możliwość realizacji kursu kształcenia pedagogicznego, który daje im uprawnienia do nauczania języka polskiego. Absolwenci polonistyki-komparatystyki skutecznie znajdują zatrudnienie odnajdują się w różnych segmentach rynku pracy wymagających kreatywności. Jak tego dowodzi analiza ich karier zawodowych, są szczególnie chętnie zatrudniani w sektorze edukacyjnym na różnych poziomach nauki, zarówno w Polsce jak i za granicą; w firmach promocyjnych i reklamowych, zwłaszcza działających na rynku międzynarodowym; w instytucjach kultury, szczególnie tych promujących kulturę polską za granicą; w oficynach wydawniczych; w redakcjach czasopism; w stacjach radiowych i telewizyjnych; w biurach tłumaczeń; w ośrodkach dokumentacyjnych, archiwach, antykwariatach czy bibliotekach. Ogólnoakademicki profil tych interdyscyplinarnych studiów daje dobre podstawy do dalszego kształcenia w różnych dziedzinach na wyższych stopniach edukacji akademickiej, wielu absolwentów decyduje się na studia doktoranckie.

Nauka, badania, infrastruktura

Główne kierunki badań naukowych w jednostce

W roku 1990 w Instytucie Filologii Polskiej (obecnie Wydział Polonistyki) Uniwersytetu Jagiellońskiego powstał Zakład Komparatystyki Literackiej, następnie przekształcony w Katedrę Komparatystyki Literackiej (rok 2000); stanowiło to powrót do tradycji prowadzenia w polskich ośrodkach uniwersyteckich badań porównawczych. Absolwenci komparatystyki są dyplomowanymi polonistami i komparatystami zarazem: od ich wyboru zależy, czy zdobędą również uprawnienia dydaktyczne. Od momentu rozpoczęcia prowadzenia zajęć komparatystycznych pracownicy Katedry Komparatystyki wykształcili wielu licencjatów, magistrów i doktorów – komparatystów, a także doktorów habilitowanych.
Członkowie zespołu Katedry Komparatystyki Literackiej dzięki kompetencjom polonistów i filologów obcych, a także znajomości języków obcych (angielski, francuski, niemiecki, hiszpański, włoski, rosyjski), jak również wiedzy na temat muzyki, sztuk plastycznych i innych dyskursów humanistyki podejmują liczne i zróżnicowane zagadnienia badawcze o charakterze porównawczym. Obok badań o charakterze literaturoznawczym (komparatystyka literacka) prowadzone są również badania interdyscyplinarne (m.in. literatura a muzyka, literatura a sztuki plastyczne).
Główne kierunki badań w Katedrze:
Badanie związków sztuk: literatury, muzyki, malarstwa;
Historia i współczesność badań porównawczych;
Konteksty literatury polskiej XIX i XX wieku;
Historia i współczesność badań porównawczych;
Historia idei;
Literatura światowa i perspektywy komparatystyki.

Katedra Komparatystyki Literackiej organizuje konferencje naukowe (cykliczne i okolicznościowe), których pokłosie stanowią m.in. książki zbiorowe. Są one świadectwem współpracy naukowej całej katedry i jej znaczących wspólnych przedsięwzięć. W serii „Komparatystyka polska. Tradycja i współczesność ukazało się dotychczas ponad dwadzieścia monografii, w innych wydaniach – kilka innych książek stanowiących rezultat naukowej współpracy całej Katedry, której członkowie publikują także liczne książki autorskie. Katedra zorganizowała kilkanaście dużych konferencji naukowych.

Związek badań naukowych z dydaktyką

Badania i tematy badawcze zespołu Katedry Komparatystyki Literackiej ściśle wiążą się z programem kierunku studiów polonistyka-komparatystyka. Badania i tematy badawcze zespołu Katedry Komparatystyki Literackiej ściśle wiążą się z programem kierunku studiów polonistyka-komparatystyka. Każdy z członków zespołu rozwija i rozbudowuje jedno lub kilka pól badawczych, które pokrywają się z zaproponowanymi przedmiotami kierunkowymi („Literatura powszechna” i „Literatura porównawcza”). Są to badania dotyczące m.in.: relacji literatury polskiej z innymi literaturami (francuską, włoską, angielską, amerykańską, hiszpańską), ukazujące funkcjonowanie literatur europejskich i aspektów literatury światowej jako niezbędnego tła dla zrozumienia funkcjonowania literatury polskiej, intertekstualności, badań nad operą, pieśnią i muzycznością literatury, jej relacjami ze sztukami wizualnymi, historią idei (m.in. wolności, natury, tragizmu), wędrownymi motywami literackimi, postkolonializmem, wielokulturowością. Katedra Komparatystyki Literackiej to unikatowy zespół badaczy, jedyny w Polsce mogący się podjąć tak sformułowanych zajęć autorskich. Powołanie na polonistyce specjalności komparatystycznej, w 2012 przekształconej w kierunek polonistyka-komparatystyka, było naturalnym rezultatem rozwoju kadry naukowej Katedry. Dodatkowo każdego roku zapraszani są specjaliści z innych dziedzin prowadzący zajęcia opcyjnie. Studenci włączani są w realizację projektów naukowych (np. współuczestniczą w organizowaniu cyklicznych konferencji katedry).

Opis infrastruktury niezbędnej do prowadzenia kształcenia

Większość zajęć dydaktycznych (wykładów, ćwiczeń, seminariów) studentów filologii polskiej odbywa się w budynkach Wydziału Polonistyki: ul. Gołębia 14, 16, 18, 20, ul. Grodzka 64 oraz Kanonicza 6, św. Anny i Ingardena (po gruntownym remoncie). Ponadto Wydział korzysta z sal wykładowych Auditorium Maximum Uniwersytetu Jagiellońskiego, sal na Nowym Kampusie,. Wydział Polonistyki ma dwie pracownie komputerowe (ul. Gołębia 16 i ul. Grodzka 64). W budynku przy ul. Grodzkiej 64 znajduje się Aula Wydziału Polonistyki (na ok. 140 miejsc). Wydział Polonistyki posiada dwie biblioteki (znakomicie wyosażone, po gruntownym remoncie) i dwie czytelnie: główna biblioteka (zbiory, wypożyczalnia, czytelnia) mieści się w budynku przy ul. Gołębiej 20; druga biblioteka wraz z czytelnią znajduje się przy ul. Grodzkiej 64 i powiązana jest przede wszystkim z Centrum Języka i Kultury Polskiej w Świecie i Centrum Studiów Humanistycznych. Wszystkie sale dydaktyczne (w tym największa sala wykładowa) zostały wyposażone w rzutniki multimedialne i sprzęt audiowizualny. Katedra dysponuje własnymi 3 pokojami, w których odbywają się dyżury oraz zajęcia seminaryjne. Na 2 stopniu zajęcia komparatystyczne mają charakter 15-osobowych warsztatów.

Program

Podstawowe informacje

Klasyfikacja ISCED:	0232
Liczba semestrów:	4
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom:	magister

Opis realizacji programu:

Zdecydowana większość zajęć jest realizowana w postaci zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich. Do przedmiotów, które nie wymagają bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich, zaliczamy przygotowanie magisterskiej w ramach „Seminarium magisterskiego". Samodzielna praca studenta (bez kontaktu z nauczycielem akademickim) w ramach seminarium oznacza dogłębne kwerendy, samodzielne opracowanie koncepcji pracy, opracowanie bibliografii, napisanie rozprawy liczącej zwyczajowo między 60 a 120 stron, wprowadzenie poprawek promotora, jej wyedytowanie i przygotowanie do druku.
Student kierunku ma możliwość wyboru zajęć w zakresie następujących modułów kształcenia, przewidzianych w planie studiów: literatura powszechna, literatura porównawcza, literatura obca. Treści nauczania przedmiotów do wyboru obejmują bardziej szczegółowe i specjalistyczne zagadnienia związane z komparatystyką.

Liczba punktów ECTS

konieczna do ukończenia studiów	120
w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	94
którą student musi uzyskać w ramach zajęć z zakresu nauki języków obcych	2
którą student musi uzyskać w ramach modułów realizowanych w formie fakultatywnej	88
którą student musi uzyskać w ramach praktyk zawodowych	0
którą student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych	1

Liczba godzin zajęć

Łączna liczba godzin zajęć: 934

Praktyki zawodowe

Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk zawodowych

nie dotyczy

Ukończenie studiów

Wymogi związane z ukończeniem studiów (praca dyplomowa/egzamin dyplomowy/inne)

zaliczenie wszystkich zajęć w formie zaliczeń lub egzaminów określonej w sylabusach, praca dyplomowa i egzamin dyplomowy

Efekty uczenia się

Wiedza

Kod	Nazwa	PRK
PKO_K2_W01	Absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu tendencje literatury polskiej XX i XXI wieku w kontekście światowym, orientuje się w najważniejszych zjawiskach programowych i ideowych, zna przedstawicieli oraz główne teksty pisarzy reprezentatywnych dla pokoleń i grup literackich tego okresu	P7U_W
PKO_K2_W02	Absolwent zna i rozumie najważniejsze koncepcje teoretycznoliterackie, zna głównych ich przedstawicieli oraz teksty je reprezentujące	P7S_WG
PKO_K2_W03	Absolwent zna i rozumie metody, teorie, terminologię w odniesieniu do literatury i języka w kontekście innych nauk humanistycznych i społecznych	P7S_WG
PKO_K2_W04	Absolwent zna i rozumie specyfikę współczesnej polskiej kultury literackiej, potrafi przedstawić instytucje polskiego życia literackiego (czasopisma, nagrody, wydawnictwa, środowiska) i usytuować je na tle zjawisk światowych	P7S_WG
PKO_K2_W05	Absolwent zna i rozumie teorie dotyczące literatury i języka (ich pochodzenia, natury, i struktury) ze szczególnym uwzględnieniem dokonań językoznawstwa i literaturoznawstwa	P7S_WG
PKO_K2_W06	Absolwent zna i rozumie konieczność zarządzania zasobami własności intelektualnych w zakresie literatury, nauk o literaturze, kulturze i języku	P7S_WK
PKO_K2_W07	Absolwent zna i rozumie relacje pomiędzy rozmaitymi zjawiskami literackimi i kulturowymi, pozwalającą na integrowanie perspektyw właściwych dla kilku dyscyplin naukowych	P7S_WK
PKO_K2_W08	Absolwent zna i rozumie miejsce i znaczenie komparatystyki oraz specyfikę przedmiotową i metodologiczną literaturoznawstwa porównawczego	P7U_W, P7S_WG
PKO_K2_W09	Absolwent zna i rozumie dogłębnie rolę badań komparatystycznych, zna główne kierunki rozwoju i stanowiska współczesnych teorii komparatystycznych, ma szczegółową wiedzę o współczesnych dokonaniach, ośrodkach i szkołach badawczych w Polsce i na świecie	P7U_W, P7S_WK
PKO_K2_W10	Absolwent zna i rozumie metody, terminologię i teorie komparatystyki literackiej	P7U_W
PKO_K2_W11	Absolwent zna i rozumie w stopniu pogłębionym metody interpretacji i analizy porównawczej tekstu literackiego	P7S_WG
PKO_K2_W12	Absolwent zna i rozumie literaturę i kulturę innych krajów w ujęciu komparatystycznym	P7S_WG

Umiejętności

Kod	Nazwa	PRK
PKO_K2_U01	Absolwent potrafi wyznaczyć ramy dyskursów literackich każdej z epok, określić ich dominanty oraz nazwać idee filozoficzne z nimi związane	P7U_U
PKO_K2_U02	Absolwent potrafi zinterpretować współczesny tekst literacki, umieścić go w kontekście kulturowym, historycznym, polityczno-społecznym, antropologicznym	P7S_UW
PKO_K2_U03	Absolwent potrafi napisać tekst krytyczny, eseistyczny, recenzję lub artykuł popularnonaukowy	P7S_UW, P7S_UK
PKO_K2_U04	Absolwent potrafi w stopniu zaawansowanym posługiwać się ujęciami teoretycznymi, paradygmatami badawczymi i pojęciami właściwymi dla nauk humanistycznych	P7U_U

Kod	Nazwa	PRK
PKO_K2_U05	Absolwent potrafi samodzielnie wykrywać i wskazywać relacje genetyczne i typologiczne pomiędzy tekstami literackimi oraz tekstami kultury, formułować problemy badawcze	P7S_UW, P7S_UU
PKO_K2_U06	Absolwent potrafi twórczo wykorzystywać znajomość literatury powszechnej oraz metodologii komparatystycznych w formułowaniu hipotez interpretacyjnych w mowie i w piśmie	P7S_UW, P7S_UU
PKO_K2_U07	Absolwent potrafi w stopniu zaawansowanym posługiwać się ujęciami teoretycznymi, paradygmatami badawczymi i pojęciami właściwymi dla komparatystyki	P7S_UW
PKO_K2_U08	Absolwent potrafi samodzielnie pisać komparatystyczne opracowania monograficzne na podstawie odpowiednio dobranej literatury, uwzględniając aktualny stan badań	P7S_UW, P7S_UK, P7S_UU
PKO_K2_U09	Absolwent potrafi wykorzystać umiejętności językowe, zgodne z wymaganiami określonymi dla poziomu B2+ i wyższych Europejskiego Systemu Kształcenia Językowego	P7S_UK
PKO_K2_U10	Absolwent potrafi włączać się w prace o charakterze zespołowym, potrafi przejąć odpowiedzialność za pracę grupową	P7S_UO

Kompetencje społeczne

Kod	Nazwa	PRK
PKO_K2_K01	Absolwent jest gotów do wykorzystania kompetencji wynikających ze świadomości znaczenia języka polskiego i literatury polskiej w życiu społecznym w działalności naukowej, medialnej i oświatowej	P7U_K, P7S_KO, P7S_KR
PKO_K2_K02	Absolwent jest gotów do świadomego uczestnictwa w procesach kulturowych związanych z językiem, literaturą i życiem literackim	P7S_KO
PKO_K2_K03	Absolwent jest gotów do aktywnego rozwijania swoich polonistycznych kompetencji poprzez ustawiczną lekturę tekstów literackich, krytycznych i naukowych	P7S_KK, P7S_KR
PKO_K2_K04	Absolwent jest gotów do wykazywania troski o poprawność języka w swoim środowisku społecznym i zawodowym	P7S_KO
PKO_K2_K05	Absolwent jest gotów do współdziałania i pracy w grupie, wykorzystuje nabyte w ten sposób umiejętności i doświadczenia w procesie kształcenia innych osób	P7U_K, P7S_KR
PKO_K2_K06	Absolwent jest gotów do sprostania wymaganiom stawianym przez rynek pracy, zarówno w instytucjach edukacyjnych, instytucjach kultury, jak i przedsiębiorstwach o charakterze biznesowym (wydawnictwa, redakcje) lub instytucjach non-profit	P7S_KR
PKO_K2_K07	Absolwent jest gotów do aktywnego uczestnictwa w życiu społecznym i kulturalnym, wykorzystując znajomość relacji między rozmaitymi dziedzinami sztuki do oceny zjawisk kultury, rozpoznaje wartości, jakie niesie z sobą różnorodność kulturowa wyrażana w literaturze i sztuce	P7U_K, P7S_KO
PKO_K2_K08	Absolwent jest gotów do świadomego i konstruktywnego udziału w międzynarodowej wymianie językowej, literackiej, artystycznej i kulturowej	P7S_KK

Plany studiów

OPIS GRUPY A: Student wybiera jeden 60-godznny kurs "Literatury powszechnej" (inny niż te, które zaliczył na I stopniu studiów). OPIS GRUPY B: Student wybiera po dwa przedmioty w semestrze 1, 2 i 4 oraz trzy w semestrze 3 , w sumie 9 kursów w ciągu dwóch lat. OPIS GRUPY C: Student wybiera jeden 60-godzinny kurs "Literatury obcej" . OPIS GRUPY D: Student wybiera jeden kurs. Student musi zrealizować przynajmniej jedten przedmiot w języku obcym trwający min 30 godzin. Student ma obowiązek zrealizować nie mniej niż 1 ECTS z przedmiotu z dziedziny nauk społecznych.

Semestr 1

Przedmiot	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma weryfikacji	
Literatura polska po 1989 roku	30	2,0	zaliczenie	O
Komparatystyczne warsztaty metodologiczne	30	2,0	zaliczenie	O
Teoria literatury-ćwiczenia	30	3,0	zaliczenie	O
Teoria literatury-wykład	30	2,0	zaliczenie	O
Podstawy języka i językoznawstwa	30	1,0	zaliczenie	O
Szkolenie BHK	4	-	zaliczenie	O
Język obcy	30	1,0	zaliczenie	O
Seminarium magisterskie	30	6,0	zaliczenie	O
GRUPA A: Literatura powszechna i wiedza o kulturze				O
OPIS GRUPY A: Student wybiera jeden 60-godzinny kurs "Literatury powszechnej" (inny niż te, które zaliczył na I stopniu studiów)				
Literatura powszechna i wiedza o kulturze XVI i XVII wieku	30	5,0	zaliczenie	F
Literatura powszechna i wiedza o kulturze XVIII-XIX wieku	30	5,0	zaliczenie	F
Literatura powszechna i wiedza o kulturze XIX-XX wieku	30	5,0	zaliczenie	F
Literatura powszechna i wiedza o kulturze XX wieku	30	5,0	zaliczenie	F
GRUPA B: Literatura porównawcza drugiego stopnia				O
OPIS GRUPY B: Student wybiera po dwa przedmioty w semestrze 1, 2 i 4 oraz trzy w semestrze 3, w sumie 9 kursów w ciągu 2 lat				
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Alegoria i alegoreza	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Pracownia artysty – wokół literackiego mitu	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Liberatura i jej odmiany	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Słowo - obraz - piosenka (literacka)	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Autofikcje: pogranicza biografii, epistolografii i literatury	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Zagubione/ocalone w przekładzie	30	4,0	zaliczenie	F

Przedmiot	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma weryfikacji	
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Ratio i imaginatio w literaturze	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Postmodernizmy	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Literatura światowa przełomu XX i XXI wieku w Polsce. Przekłady, inspiracje, recepcja	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Granice literatury	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Literatura XX i XXI wieku w perspektywie rzeźbiarsko-architektonicznej	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Kino i wielkie teksty kultury	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: 36 obrazów Jana Vermeera van Delft	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Coś do ocalenia? Ślady ginących kultur we współczesnej literaturze światowej	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia:Archiwum i laboratorium. Historie i teorie nowoczesnej komparatystyki	30	4,0	zaliczenie	F

Semestr 2

Przedmiot	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma weryfikacji	
Literatura polska po 1989 roku	30	2,0	egzamin	O
Teoria literatury-ćwiczenia	30	3,0	zaliczenie	O
Teoria literatury-wykład	30	2,0	egzamin	O
Podstawy języka i językoznawstwa	30	1,0	zaliczenie	O
Warsztaty krytyczne	30	2,0	zaliczenie	O
Język obcy	30	1,0	egzamin	O
Seminarium magisterskie	30	6,0	zaliczenie	O
GRUPA A: Literatura powszechna i wiedza o kulturze				O
OPIS GRUPY A: Student wybiera jeden 60-godzinny kurs "Literatury powszechnej" (inny niż te, które zaliczył na I stopniu studiów)				
Literatura powszechna i wiedza o kulturze XVI i XVII wieku	30	5,0	egzamin	F
Literatura powszechna i wiedza o kulturze XVIII-XIX wieku	30	5,0	egzamin	F
Literatura powszechna i wiedza o kulturze XIX-XX wieku	30	5,0	egzamin	F
Literatura powszechna i wiedza o kulturze XX wieku	30	5,0	egzamin	F
GRUPA B: Literatura porównawcza drugiego stopnia				O
OPIS GRUPY B: Student wybiera po dwa przedmioty w semestrze 1, 2 i 4 oraz trzy w semestrze 3, w sumie 9 kursów w ciągu 2 lat				
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Alegoria i alegoreza	30	4,0	zaliczenie	F

Przedmiot	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma weryfikacji	
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Pracownia artysty – wokół literackiego mitu	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Liberatura i jej odmiany	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Słowo - obraz - piosenka (literacka)	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Autofikcje: pogranicza biografii, epistolografii i literatury	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Zagubione/ocalone w przekładzie	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Ratio i imaginatio w literaturze	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Postmodernizmy	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Literatura światowa przełomu XX i XXI wieku w Polsce. Przekłady, inspiracje, recepcja	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Granice literatury	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Literatura XX i XXI wieku w perspektywie rzeźbiarsko-architektonicznej	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Kino i wielkie teksty kultury	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: 36 obrazów Jana Vermeera van Delft	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Coś do ocalenia? Ślady ginących kultur we współczesnej literaturze światowej	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia:Archiwum i laboratorium. Historie i teorie nowoczesnej komparatystyki	30	4,0	zaliczenie	F

Semestr 3

Przedmiot	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma weryfikacji	
Seminarium magisterskie 2	30	12,0	zaliczenie	O
GRUPA B: Literatura porównawcza drugiego stopnia				O
OPIS GRUPY B: Student wybiera po dwa przedmioty w semestrze 1, 2 i 4 oraz trzy w semestrze 3, w sumie 9 kursów w ciągu 2 lat				
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Alegoria i alegoreza	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Pracownia artysty – wokół literackiego mitu	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Liberatura i jej odmiany	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Słowo - obraz - piosenka (literacka)	30	4,0	zaliczenie	F

Przedmiot	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma weryfikacji	
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Autofikcje: pogranicza biografii, epistolografii i literatury	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Zagubione/ocalone w przekładzie	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Ratio i imaginatio w literaturze	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Postmodernizmy	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Literatura światowa przełomu XX i XXI wieku w Polsce. Przekłady, inspiracje, recepcja	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Granice literatury	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Literatura XX i XXI wieku w perspektywie rzeźbiarsko-architektonicznej	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Kino i wielkie teksty kultury	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: 36 obrazów Jana Vermeera van Delft	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Coś do ocalenia? Ślady ginących kultur we współczesnej literaturze światowej	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia:Archiwum i laboratorium. Historie i teorie nowoczesnej komparatystyki	30	4,0	zaliczenie	F
GRUPA C: Literatura obca				O
OPIS GRUPY C: Student wybiera jeden 60-godzinny kurs "Literatury obcej"				
Literatura obca: włoska	30	2,0	zaliczenie	F
Literatura obca: litewska	30	2,0	zaliczenie	F
Literatura obca: francuska	30	2,0	zaliczenie	F
Literatura obca: amerykańska	30	2,0	zaliczenie	F
GRUPA D: Kurs w języku obcym				O
OPIS GRUPY D: Student wybiera jeden kurs				
European Modernity: Literature, Philosophy, Art	45	6,0	egzamin	F
Metapher – Ziermittel oder Bestandteil des Sprachsystems?	30	5,0	egzamin	F
Introduction to Translation Studies	30	5,0	egzamin	F
Language Learning Strategies	30	5,0	egzamin	F
Miłosz and Gombrowicz. The Dialectic of Belief and Unbelief	30	5,0	egzamin	F
The History of the Printed Book	30	5,0	egzamin	F

Semestr 4

Przedmiot	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma weryfikacji	
Teoria kultury	30	1,0	zaliczenie	O

Przedmiot	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma weryfikacji	
Seminarium magisterskie 2	30	18,0	zaliczenie	O
GRUPA B: Literatura porównawcza drugiego stopnia				O
OPIS GRUPY B: Student wybiera po dwa przedmioty w semestrze 1, 2 i 4 oraz trzy w semestrze 3, w sumie 9 kursów w ciągu 2 lat				
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Alegoria i alegoreza	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Pracownia artysty – wokół literackiego mitu	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Liberatura i jej odmiany	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Słowo - obraz - piosenka (literacka)	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Autofikcje: pogranicza biografii, epistolografii i literatury	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Zagubione/ocalone w przekładzie	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Ratio i imaginatio w literaturze	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Postmodernizmy	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Literatura światowa przełomu XX i XXI wieku w Polsce. Przekłady, inspiracje, recepcja	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Granice literatury	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Literatura XX i XXI wieku w perspektywie rzeźbiarsko-architektonicznej	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Kino i wielkie teksty kultury	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: 36 obrazów Jana Vermeera van Delft	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Coś do ocalenia? Ślady ginących kultur we współczesnej literaturze światowej	30	4,0	zaliczenie	F
Literatura porównawcza drugiego stopnia:Archiwum i laboratorium. Historie i teorie nowoczesnej komparatystyki	30	4,0	zaliczenie	F
GRUPA C: Literatura obca				O
OPIS GRUPY C: Student wybiera jeden 60-godzinny kurs "Literatury obcej"				
Literatura obca: włoska	30	2,0	egzamin	F
Literatura obca: litewska	30	2,0	egzamin	F
Literatura obca: francuska	30	2,0	egzamin	F
Literatura obca: amerykańska	30	2,0	egzamin	F
GRUPA D: Kurs w języku obcym				O
OPIS GRUPY D: Student wybiera jeden kurs				
Polish Modernity Through Different Media: Literature, Film, Art, Photography (1900-1939)	45	6,0	egzamin	F

Przedmiot	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma weryfikacji	
Bio/medical Humanities: New Perspectives in Comparative Studies	30	5,0	egzamin	F
Cultural History of Love Discourse. Classical Sources of a Serenade	30	5,0	egzamin	F
A Survey of the Polish Art History (From Romanesque Art to Art Nouveau)	45	6,0	egzamin	F
20th Century Metamorphosis of Drama. Polish and European Perspectives	30	5,0	egzamin	F

O - obowiązkowy
F - fakultatywny

Sylabusy

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki
KARTA OPISU PRZEDMIOTU
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Alegoria i alegoreza

Nazwa przedmiotu Literatura porównawcza drugiego stopnia: Alegoria i alegoreza			
Klasyfikacja ISCED 0213 Sztuki plastyczne, 0232 Literatura i językoznawstwo (lingwistyka)		**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie	
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka		**Profil studiów** ogólnoakademicki	**Okres** Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4
Języki wykładowe Polski		**Obligatoryjność** fakultatywny	
Sposób realizacji i godziny zajęć ćwiczenia: 30		**Liczba punktów ECTS** 4	
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Nauki o sztuce, Literaturoznawstwo	
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak			

Wymagania wstępne i dodatkowe

zainteresowanie formami literackimi, strategiami retorycznymi w tworzeniu i interpretacji literatury.

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	student ma świadomość znaczenia wspólnoty dziedzictwa kulturowego dla rozumienia dawnych i współczesnych zjawisk społecznych i kulturalnych.
C2	student potrafi samodzielnie i w pogłębiony sposób zinterpretować z zastosowaniem różnych metod utwór literacki, umieścić go w kontekście historycznoliterackim, kulturowym i biograficznym; umie odnieść tekst literacki do innego dzieła sztuki.
C3	student zna i umie zastosować w praktyce metody interpretacji tekstów literackich w ujęciu porównawczym, wykrywa i określa zależności oraz związki typologiczne między tekstami literackimi a dziełami muzycznymi i plastycznymi.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	w stopniu pogłębionym metody interpretacji i analizy porównawczej tekstu literackiego.	PKO_K2_W02, PKO_K2_W03

W2	pojęcie alegorii, jej różne odmiany, mechanizmy działania tej formy retorycznej.	PKO_K2_W02, PKO_K2_W03
W3	znaczenie alegorii i alegorezy dla retoryki i literatury w ogóle.	PKO_K2_W02, PKO_K2_W03
Umiejętności – Student potrafi:		
U1	samodzielnie wykrywać i wskazywać relacje genetyczne i typologiczne pomiędzy tekstami literackimi oraz tekstami kultury, formułować problemy badawcze.	PKO_K2_U05, PKO_K2_U08
U2	analizować i interpretować alegorię i teksty alegoryczne mające różne zaplecze ideowe, kulturowe i filozoficzne.	PKO_K2_U05, PKO_K2_U08
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		
K1	aktywnego uczestnictwa w życiu społecznym i kulturalnym, wykorzystując znajomość relacji między rozmaitymi dziedzinami sztuki do oceny zjawisk kultury.	PKO_K2_K02, PKO_K2_K03, PKO_K2_K05, PKO_K2_K08

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Blok I: Alegoria W trakcie zajęć zostaną omówione retoryczne koncepcje alegorii (Cyceron, Kwintylian, Beda Czcigodny, Erazm z Rotterdamu, Filip Melanchton, Bartłomiej Keckermann, Maciej Kazimierz Sarbiewski, Jan Kwiatkiewicz), jej odmiany (przysłowie, zagadka), związki z innymi tropami (zwłaszcza metaforą i ironią), mechanizm działania („coś innego w słowie, coś innego w znaczeniu”), podstawowe funkcje dyskursywne. Alegoria ujmowana jako strategia retoryczna zostanie potraktowana jako figura opisująca działanie figuratywności (wprowadzenie dwóch poziomów znaczeń, dosłownego i ukrytego), a także jako charakterystyczna dla literatury (nie tylko zresztą dawnej, ale i współczesnej) sztuka mówienia nie wprost.	W1, W2, U1, U2, K1
2.	Blok II: Alegoreza Podczas zajęć przestawione zostaną wybrane strategie alegorezy (parabola, cztery sensy Pisma Świętego, średniowieczne poematy alegoryczne, personifikacje abstrakcyjnych pojęć, chrystianizacja antycznych mitów), ujmowanej w kategorii przekładu (translacji) danej rzeczy na język obrazowych znaków. Za przykład interpretacji alegorycznej posłuży znany fragment Eneidy (miłość Dydony do Eneasza), inaczej odczytywany przez św. Augustyna, a jeszcze inaczej przez Macieja Kazimierza Sarbiewskiego. Alegoria będzie tu omawiana jako swoista teoria znaczenia, a także forma interpretacyjna.	W1, W2, W3, U1, U2, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

analiza tekstów, metoda projektów, burza mózgów, wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
ćwiczenia	zaliczenie ustne	(1) obecność na zajęciach (dopuszczalne są 2 nieobecności), (2) aktywny udział w zajęciach, (3) ustne kolokwium zaliczeniowe.

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	**Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć**
ćwiczenia	30
przygotowanie do zajęć	50
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	20
przygotowanie się do sprawdzianu zaliczeniowego	20
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 120
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	zaliczenie ustne
W1	x
W2	x
W3	x
U1	x
U2	x
K1	x

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki
KARTA OPISU PRZEDMIOTU
Literatura powszechna i wiedza o kulturze XVI i XVII wieku

Nazwa przedmiotu Literatura powszechna i wiedza o kulturze XVI i XVII wieku		
Klasyfikacja ISCED 0232 Literatura i językoznawstwo (lingwistyka), 0314 Socjologia i kulturoznawstwo		**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** egzamin
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka		**Profil studiów** ogólnoakademicki
Języki wykładowe Polski		**Obligatoryjność** fakultatywny
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Literaturoznawstwo, Nauki o kulturze i religii
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak		

Formy prowadzenia zajęć

Okres Semestr 1	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie	**Liczba punktów ECTS** 5.00
wykład	30	

Okres Semestr 2	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** egzamin	**Liczba punktów ECTS** 5.00
wykład	30	

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem zajęć jest przekazanie specjalistycznej wiedzy o literaturze światowej, zwłaszcza europejskiej, XVI i XVII wieku.
C2	Celem zajęć jest zbudowanie świadomości znaczenia wspólnoty dziedzictwa kulturowego, niezbędnej dla rozumienia dawnych i współczesnych zjawisk społecznych i kulturalnych; zrozumienie idei wielokulturowości, pozwalającej pielęgnować ideę dialogu międzykulturowego i społecznego.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	**Efekty w zakresie**	**Kierunkowe efekty uczenia się**

Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	student zna w pogłębiony sposób zjawiska literatury i kultury XVI i XVII wieku, definiuje prądy estetyczne tej epoki, umie określić przynależność tekstów literackich do poszczególnych nurtów, zna twórczość wybranych przedstawicieli literatur narodowych epoki, ich najważniejsze dzieła i potrafi je powiązać z pozostałymi zjawiskami artystycznymi i odpowiednimi kontekstami filozoficznymi.	PKO_K2_W01
W2	literaturę i kulturę XVI i XVII wieku w ujęciu komparatystycznym	PKO_K2_W12
Umiejętności – Student potrafi:		
U1	wyznaczyć ramy dyskursów literackich XVI i XVII wieku, scharakteryzować poszczególne prądy właściwe tej epoce oraz powiązać je z koncepcjami filozoficznymi	PKO_K2_U01
U2	w zaawansowany sposób stosuje wobec literatury światowej XVI i XVII wieku specjalistyczną terminologię i metody badawcze właściwe dla komparatystyki.	PKO_K2_U04
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		
K1	świadomego rozwijania swoich kompetencji literaturoznawczych przez lekturę tekstów, wiąże znajomość literatury i sztuki XVI i XVII wieku z oceną zjawisk kultury, doceniając wartość różnorodności kulturowej.	PKO_K2_K03, PKO_K2_K07

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Wprowadzenie : Koncepcja literatury powszechnej i tego autorskiego wykładu. Kontekst epoki – około 1600, motto z Hamleta , wprowadzające przewodnią myśl mądrego kwestionowania zastanych poglądów poprzez struktury ironiczne. Zadawanie pytań o istnienie : Harmonii świata, korzystnej pozycji człowieka w Łańcuchu Bytów i potęgi człowieka jako Mikrokosmosu zawierającego w sobie wszystkie elementy Makrokosmosu , hierarchicznej konstrukcji wszechświata i wszystkich jego części wedle Teologii Naturalnej, czyli wartości moralnej jako nadrzędnej zasady porządkowania struktur fizycznych i metafizycznych.	W1, W2, U1, U2, K1
2.	I. Blok Literatury Łotrzykowskiej Celestyna, Żywot Łazika z Tormesu, Rinconete i Cortadillo, Rozmowa psów, Żywot młodzika niepoczciwego imieniem Pablos ..., Moll Flanders	W1, W2, U1, U2, K1
3.	II. Blok Theatrum Mundi : dramaty ilustrujące teatralność ludzkich zachowań przy pomocy różnych form jawnej teatralności (między innymi teatr-w-teatrze). Król Lear, Henryk IV,I ,Mieszczanin szlachcicem Otello, Rycerz z Olmedo, Jak wam się podoba, Wieczór Trzech Króli, Wielki Teatr Świata, Życie jest snem, Burza, Sen nocy letniej, Na niby-naprawdę	W1, W2, U1, U2, K1
4.	III. Blok : Nowożytne mity transgresji Faust i Don Juan. Tragiczna Historia Doktora Faustusa, Zwodziciel z Sewilli i Kamienny Gość, Don Juan	W1, W2, U1, U2, K1
5.	IV. Blok : Mistrzowie mądrego wątpienia : Szekspir, Cervantes, Montaigne Hamlet, Don Kichote (I, II) , Esej o kanibalach	W1, W2, U1, U2, K1

Informacje rozszerzone

Semestr 1

Metody nauczania:

analiza tekstów, wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	Zaliczenie na podstawie pisemnego testu, który odbywa się na ostatnich zajęciach w semestrze. Ocena pozytywna powyżej 50% poprawnych odpowiedzi.

Semestr 2

Metody nauczania:

analiza tekstów, wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	egzamin pisemny, zaliczenie pisemne	Zaliczenie zajęć na podstawie pisemnego testu, który odbywa się na ostatnich zajęciach w semestrze. Ocena pozytywna powyżej 50% poprawnych odpowiedzi. Egzamin pisemny.

Bilans punktów ECTS

Semestr 1

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	30
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	100
przygotowanie do testu zaliczeniowego	20
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 150
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Semestr 2

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	30
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	100
przygotowanie się do sprawdzianu zaliczeniowego	20
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 150

Liczba godzin kontaktowych	Liczba godzin 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia	
	egzamin pisemny	zaliczenie pisemne
W1	x	x
W2	x	x
U1	x	
U2	x	
K1	x	x

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki
KARTA OPISU PRZEDMIOTU
Literatura polska po 1989 roku

Nazwa przedmiotu Literatura polska po 1989 roku		
Klasyfikacja ISCED 0232 Literatura i językoznawstwo (lingwistyka)		**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** egzamin
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka		**Profil studiów** ogólnoakademicki
Języki wykładowe Polski		**Obligatoryjność** obowiązkowy
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Literaturoznawstwo
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak		

Formy prowadzenia zajęć

Okres Semestr 1	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie	**Liczba punktów ECTS** 2.00
ćwiczenia	30	

Okres Semestr 2	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** egzamin	**Liczba punktów ECTS** 2.00
ćwiczenia	30	

Wymagania wstępne i dodatkowe

obecność na zajęciach

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem zajęć jest zapoznanie studentów z ważnymi zjawiskami i dziełami literackimi ostatniego trzydziestolecia. Zostaną one przedstawione w kontekście zachodzących w tym czasie przemian politycznych, rynkowych i kulturowych, z uwzględnieniem zarówno specyfiki polskiej kultury współczesnej jak i zjawisk globalnych.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	**Efekty w zakresie**	**Kierunkowe efekty uczenia się**

Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	najważniejsze zjawiska literackie i utwory literatury polskiej po roku 1989	PKO_K2_W01, PKO_K2_W04
W2	filozoficzne, kulturowe i ekonomiczne podstawy przemian twórczości artystycznej ostatniego trzydziestolecia.	PKO_K2_W01, PKO_K2_W02
Umiejętności – Student potrafi:		
U1	interpretować poszczególne zjawiska i teksty literackie i postrzegać je w kontekście całej współczesnej kultury.	PKO_K2_U01, PKO_K2_U02
U2	wskazać i uzasadnić przemiany języka artystycznego w literaturze polskiej XX i XXI wieku.	PKO_K2_U01, PKO_K2_U02
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		
K1	dojrzałego formułowania sądów związanych z oceną poszczególnych zjawisk i dzieł literackich i ich związków z najważniejszymi problemami współczesności.	PKO_K2_K02

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	W ramach kursu z Literatury polskiej po 1989 roku student przygotowuje do egzaminu zagadnienia tematyczne, w ramach których obowiązuje go znajomość tekstów i opracowań oraz wybranych utworów. Te zagadnienia, zostaną omówione w czasie zajęć w oparciu o konkretne teksty literackie i krytycznoliterackie z listy lektur obowiązkowych i/lub uzupełniających. Wyboru zagadnień i tekstów dokonują prowadzący poszczególne grupy ćwiczeniowe. KONTEKSTY LITERATURY I UWARUNKOWANIA ŻYCIA LITERACKIEGO PO ROKU 1989: Czasy przełomu; Rynkowe i medialne uwarunkowania literatury; Życie literackie po roku 1989 (czasopisma, nagrody literackie, instytucje, obiegi literatury); Powrót zaangażowania; ZAGADNIENIA LITERACKIE: Poezja kręgu „bruLionu"; Poezja roczników siedemdziesiątych; Klasycyzm w poezji po roku '89; Poezja hermetyczna; Starzy Mistrzowie w poezji; Literatura zaangażowana; Literackie nostalgie; "Nowy prowincjonalizm"; „Kobiety i duch inności" – feminizm i literatura feministyczna po 1989 roku; Literatura postmodernistyczna; Doświadczenie historii w literaturze po roku '89; Proza niefikcjonalna; Fantastyka w literaturze; Literatura wobec Inności; Literatura popularna; Dramat i teatr po roku '89; TWÓRCZOŚĆ NAJWAŻNIEJSZYCH PISARZY TRZYDZIESTOLECIA	W1, W2, U1, U2, K1
2.	KONTEKSTY LITERATURY I UWARUNKOWANIA ŻYCIA LITERACKIEGO PO ROKU 1989 (obowiązuje znajomość tekstów i opracowań) 1. CZASY PRZEŁOMU Obowiązkowo: Janusz Sławiński, Zanik centrali. „Kresy" 1994, nr 2 (18) (przedruk [w:] tegoż, Prace wybrane. T. 5: Przypadki poezji. Kraków 2001, s. 335–339). Jerzy Jarzębski, Apetyt na Przemianę oraz Metamorfozy kanonu [w:] tegoż, Apetyt na Przemianę. Notatki o prozie współczesnej. Kraków 1998, s. 5–12 oraz 26–33. Opracowania: P. Czapliński, P. Śliwiński, Przełom: warunki, oznaki, omamy [w:] Historia literatury 1976–1998: przewodnik po prozie i poezji, Kraków 1999, s. 208–238. Teksty uzupełniające: Marcin Pietrzak, Przełom czy ciągłość: 1989 [w:] Literatura polska 1990–2000, pod red. T. Cieślaka i K. Pietrych. Kraków 2002, t. 1, s. 11–28. Jan Błoński, Rok 1989 jest dla literatury tak samo ważny jak 1918, „NaGłos" 1990, nr 1, s. 60–61. M. Hopfinger, Literatura między sztuką a komunikacją [w:] Obraz literatury w komunikacji społecznej po roku '89, pod red. A. Wernera, T. Żukowskiego. Warszawa 2013, s. 7-29. 2. RYNKOWE I MEDIALNE UWARUNKOWANIA LITERATURY Obowiązkowo: Maria Janion, Zmierzch paradygmatu [w:] tejże, „Czy będziesz wiedział, co przeżyłeś". Warszawa 1996, s. 5–23. Czesław Miłosz, Życie na wyspach [w:] tegoż, Życie na wyspach. Kraków 1998, s. 82–93. Kinga Dunin, Normalka [w:] Była sobie krytyka... Wybór tekstów z lat dziewięćdziesiątych i pierwszych, oprac. D. Nowacki i K. Uniłowski. Katowice 2003, s. 92–99 (pierwodruk: „Megaron", dod. do „Kurier Czytelniczy", nr 65/2000). Opracowania: Przemysław Czapliński, Opowieść o potrójnym wybuchu oraz Nieruchomienie centrum [w:] tegoż, Powrót centrali. Literatura w nowej rzeczywistości. Kraków 2007, s. 5–16 oraz 181–200. Dariusz Nowacki, Spełnienia wyższego rzędu. O spotkaniach literatury z medialnością i pragnieniach pisarzy [w:] tegoż, Kto im dał skrzydła. Uwagi o prozie, dramacie i krytyce (2001–2010). Katowice 2011, s. 116–159. T. Warczok, A. Palęcka, P. Marecki, Pole literackie w Polsce po 1989 roku [W:] Literatura polska po 1989 roku w świetle teorii Pierre'a Bourdieu. Raport z badań Kraków 2014, s. 91-160. Teksty uzupełniające: Przemysław Czapliński, Literatura jest gdzie indziej [w:] Obraz literatury w komunikacji społecznej po roku '89, pod red. A. Wernera, T. Żukowskiego. Warszawa 2013, s. 95–125. Dariusz Nowacki, Dwanaście groszy. Wokół prozy polskiej lat dziewięćdziesiątych. [w:] tegoż, Zawód: czytelnik. Notatki o prozie polskiej lat 90. Kraków 1999, s. 14–37 3. ŻYCIE LITERACKIE PO ROKU 1989 (czasopisma, nagrody literackie, instytucje, obiegi literatury) Teksty: Przemysław Czapliński, Inwolucja [w:] tegoż, Powrót centrali. Literatura w nowej rzeczywistości. Kraków 2007, s. 17–46. Przemysław Czapliński, Gry w prestiż. Przedmowa [w:] J.F. English, Ekonomia prestiżu. Warszawa 2013, s. 7–24. Przemysław Czapliński, Niezależność (O dziedzictwie „bruLionu") [w:] tegoż, Ruchome marginesy. Szkice o literaturze lat 90. Kraków 2002, s. 43–59. Teksty uzupełniające: Aleksandra Polewczyk, Planeta „brulion" [w:] tejże, Na początku był „brulion". O modelach kultury i poezji roczników sześćdziesiątych. Kraków 2017, s. 15–42. Maciej Maryl, Życie literackie w internecie. Jak konceptualizować? Jak badać? oraz Wandale i luddyści. Literatura wobec nowych technologii komunikacyjnych [w:] tegoż, _życie literackie w sieci. Pisarze, instytucje i odbiorcy wobec przemian technologicznych. Warszawa 2015, s. 95–134. Piotr Marecki, Pospolite ruszenie. Czasopisma kulturalno-literackie w Polsce po 1989 roku. Kraków 2005 [wybrane czasopisma]. Opracowania Literatura polska po 1989 roku w świetle teorii Pierre'a Bourdieu. Raport z badań red. G. Jankowicz, P. Marecki, A. Pałecka, J. Sowa, T. Warczok, Kraków 2014 Literatura polska po 1989 roku w świetle teorii Pierre'a Bourdieu, red. G. Jankowicz, P. Marecki, M. Sowiński, Kraków 2014. 4. POWRÓT ZAANGAŻOWANIA Teksty: Przemysław Czapliński, Polityka literatury, czyli pokazywanie języka [w:] Polityka literatury. Przewodnik krytyki politycznej. Warszawa 2009, s. 5–39. Igor Stokfiszewski, Zwrot polityczny (zamiast wstępu) oraz Zwrot polityczny [w:] tegoż, Zwrot polityczny. Warszawa 2009, s. 5–11, 25–35. Opracowania: Dorota Kozicka, Co to znaczy dzisiaj być polskim krytykiem? „Wielogłos" 2011, nr 1, s. 47–57. Teksty uzupełniające: Piotr Marecki, Jan Sowa, Frustracja. Młodzi o Nowym Wspaniałym Świecie, Kraków 2001. Paweł Mościcki, Zaangażowanie i autonomia teatru [w:] tegoż, Polityka teatru. Eseje o sztuce angażującej. Warszawa 2008. Polityka literatury. Przewodnik Krytyki Politycznej, pod red. K. Dunin, Warszawa 2009.	W1, W2, U1

3.	ZAGADNIENIA LITERACKIE (obowiązuje znajomość tekstów i opracowań) 1. POEZJA KRĘGU „BRULIONU” Wybrane teksty poetyckie Opracowania: Marian Stala, Polkowski, Machej, Świetlicki, Tekieli. „Teksty Drugie” 1990, nr 1 (przedruk w: tegoż, Druga strona. Notatki o poezji współczesnej. Kraków 1997, s. 145–163). Joanna Orska, Co to jest o’haryzm – próba krytycznej rewizji pojęcia. „Kresy” 1998, nr 3 (35), s. 44–56. Teksty uzupełniające: Joanna Orska, Mit prywatności. Liryczne narracje lat 90. [w:] Liryczne narracje. Nowe tendencje w poezji polskiej 1989–2006. Kraków 2006, s. 23–36. 2. POEZJA ROCZNIKÓW SIEDEMDZIESIĄTYCH Wybrane teksty poetyckie Teksty: Karol Maliszewski, Honet i inni. „Roczniki 70-te” w dwudziestą rocznicę literackiego zaistnienia [w:] tegoż, Wolność czytania. Mikołów 2015, s. 245–258. Czy coś się zaczyna? Z Marianem Stalą o zjawisku najmłodszej polskiej poezji rozmawia Piotr Marecki [w:] Piotr Marecki, Igor Stokfiszewski, Michał Witkowski, Tekstylia. O „rocznikach siedemdziesiątych. Kraków 2002, s. 509–517. Teksty uzupełniające: Tomasz Cieślak, Poezja neolingwistów warszawskich [w:] Nowa poezja polska. Twórcy – tematy – motywy, pod red. T. Cieślaka, K. Pietrych. Łódź 2009, s. 175–186. Karol Maliszewski, Roczniki siedemdziesiąte. Moje kalendarium. „Topos” 2003, nr 1/3 s. 7–14. Tekstylia. O „rocznikach siedemdziesiątych, pod red. P. Mareckiego, I. Stokfiszewskiego i M. Witkowskiego (2002); tu m.in. Wszyscyśmy z White’a, s. 7–12. 3. KLASYCYZM W POEZJI PO ROKU ‘89 Wybrane teksty poetyckie Teksty: Karol Maliszewski, Nasi klasycyści, nasi barbarzyńcy [w:] tegoż, Nasi klasycyści, nasi barbarzyńcy. Szkice o nowej poezji. Bydgoszcz 1999, s. 85–93. Opracowania: Piotr Śliwiński, Klasycyzm i hermeneutyka upadku oraz Klasycyzm po modernizmie [w:] tegoż, Horror poeticus. Wrocław 2012, s. 18–33. Teksty uzupełniające: Krzysztof Koehler, Wojciech Wencel, czyli o wierszowaniu ocalającym. „Fronda” 1997, nr 8, s. 18–27. 4. POEZJA HERMETYCZNA Wybrane teksty poetyckie Teksty: Czesław Miłosz, Przeciw poezji niezrozumiałej. „Tygodnik Powszechny”, nr 21; „Teksty Drugie” 1990, nr 5/6, s. 151–162 [z dołączonym Postscriptum autora, s. 163– 176; http://bazhum.muzhp.pl/czasopismo/302/?idno=7863]; przedruk w: tegoż, Życie na wyspach, Kraków 1997, s. 94–107. Bohdan Zadura, Daj mu tam, gdzie go nie ma, czyli języki obce poezji [w:] tegoż, Szkice, recenzje, felietony, t. 1. Wrocław 2007, s. 187–195. Andrzej Sosnowski, „Apel poległych” (o poezji naiwnej i sentymentalnej w Polsce), „Kresy”, nr 16; przedruk w: tegoż, Najryzykowniej. Wrocław 2007, s. 17–29. Jacek Podsiadło, Daj mi tam, gdzie mogę dobiec. „Tygodnik Powszechny” 2000, nr 24, http://www.tygodnik.com.pl/literatura90/podsiadlo.html. Opracowania: Dorota Kozicka, Poezja w klinczu (z)rozumienia. „Poznańskie Studia Polonistyczne” 2015, nr 26, http://pressto.amu.edu.pl/index.php/pspsl/article/view/5066. Teksty uzupełniające: Jacek Gutorow, O poezji niezrozumiałej. „Tygodnik Powszechny” 2000, nr 35 http://www.tygodnik.com.pl/literatura90/gutorow.html. Piotr Sommer, Nowy Jork jak włostowicki cmentarz (o nowych wierszach Bohdana Zadury) [w:] tegoż, Smak detalu i inne ogólniki. Poznań 2015. 5. STARZY MISTRZOWIE W POEZJI Wybrane tomy poetyckie Zbigniewa Herberta, Czesława Miłosza, Tadeusza Różewicza, Wisławy Szymborskiej, Jarosława Marka Rymkiewicza [na egzaminie obowiązuje znajomość co najmniej jednego, opublikowanego po 1989 roku, tomu każdego z tych poetów] Opracowania: Andrzej Skrendo, Starzy poeci i nowa rzeczywistość – Miłosz i nie tylko [w:] tegoż, Poezja modernizmu. Kraków 2005, s. 219-229. Teksty uzupełniające: Przemysław Czapliński, Piotr Śliwiński, Lekcja Starych Mistrzów” [w:] Literatura polska 1976–1998. Przewodnik po prozie i poezji. Kraków 2000, s. 320–343. Anna Legeżyńska, Jeśli nie klasycyzm, to co? Próba rozpoznania jednej z odmian świadomości poetyckiej po 1989 roku [w:] Nowa poezja polska, pod red. T. Cieślaka, K. Pietrych. Kraków 2009, s. 53–64. Wojciech Ligęza, Niezgoda na frywolność form. Poezja mistrzów w czasach wielkiej zmiany[w:] Literatura wobec nowej rzeczywistości, pod red. G. Matuszek. Kraków 2005, s. 77–99. Marian Stala, O porządkowaniu poezji po roku 1989. „Nowa Dekada Krakowska” 2016, nr 6, s. 6–13 (z głosami w dyskusji: A. Skrendo, A. Świeściak). 6. LITERATURA ZAANGAŻOWANA Wybrane teksty poetyckie i prozatorskie Opracowania: Dariusz Nowacki, Kłopotliwa polityczność. Z doświadczeń prozy i krytyki po 2001 roku [w:] tegoż, Kto im dał skrzydła. Uwagi o prozie, dramacie i krytyce (2001–2010). Katowice 2011, s. 75–116. Piotr Śliwiński, Polityczna, niepartyjna [w:] tegoż, Horror poeticus. Szkice, notatki. Wrocław 2012, s. 34–43. Teksty uzupełniające: Aleksander Fiut, W obliczu inwazji świata fast-foodów [w:] tegoż, Spotkania z Innym. Kraków 2006. Piotr Marecki, Literatura wobec konsumpcji [w:] Literatura wobec nowej rzeczywistości, pod red. G. Matuszek. Kraków 2005, s. 169–181. Krzysztof Hoffmann, Zaangażowanie Szczepana Kopyta [w:] Tajne Bankiety, pod red. P. Kaczmarskiego, M. Koronkiewicz, P. Mackiewicza, J. Orskiej, J. Skurtysa. Poznań 2014 s. 60–70. Kinga Dunin, Polityka literatury [w:] Obraz literatury w komunikacji społecznej po roku ‘89, pod red. A. Wernera, T. Żukowskiego. Warszawa 2013, s. 238–253. 7. LITERACKIE NOSTALGIE Literatura „małych ojczyzn” i ”Nowy prowincjonalizm” Wybrane lektury [lektury obowiązkowe do egzaminu: Stefan Chwin, Hanemann; Wiesław Myśliwski, Widnokrąg] Opracowania: Przemysław Czapliński, Mapa, córka nostalgii [w:] tegoż: Wzniosłe tęsknoty. Nostalgie w prozie lat dziewięćdziesiątych. Kraków 2001, s. 105–128 (inna wersja: Literatura małych ojczyzn – koniec i początek [w:] Pisać poza rok 2000. Studia i szkice literackie, pod red. A. Lama, T. Wroczyńskiego. Warszawa 2002, s. 110–127). Teksty uzupełniające: Przemysław Czapliński, O kruchości istnienia [w:] tegoż, Wzniosłe tęsknoty. Nostalgie w prozie lat dziewięćdziesiątych. Kraków 2001, s. 192–219. Bartosz Dąbrowski, Postpamięć i trauma. Myśleć inaczej o literaturze „małych ojczyzn” (Na przykładzie powieści Pawła Huellego i Stefana Chwina) [w:] Nowe dwudziestolecie (1989–2009). Rozpoznania. Hierarchie. Perspektywy, pod red. H. Gosk. Warszawa 2010, s. 209–223. Dariusz Nowacki, Nowa fala literatury wiejskiej? Świetne książki Muszyńskiego i Płazy http://wyborcza.pl/1,75410,19198625,nowa-fala-literatury-wiejskiej-swietne-ksiazki-muszynskiego.html 8. „KOBIETY I DUCH INNOŚCI” – FEMINIZM I LITERATURA FEMINISTYCZNA PO 1989 ROKU Wybrane lektury [lektury obowiązkowe do egzaminu: Izabela Filipiak, Absolutna amnezja; Olga Tokarczuk, Dom dzienny, dom nocny] Opracowania: Monika Świerkosz, Genealogie tradycji kobiecej [w:] tejże, W przestrzeniach tradycji. Proza Izabeli Filipiak i Olgi Tokarczuk w sporach o literaturę, kanon i feminizm. Warszawa 2014 (obowiązkowe fragm.: s. 19–44 oraz 63–97). Teksty uzupełniające: Agnieszka Gajewska, „Nie ma się czego trzymać” najnowsza polska literatura feministyczna wobec mitu założycielskiego [w:] Nowe dwudziestolecie. Rozpoznania. Hierarchie. Perspektywy, pod red. H. Gosk. Warszawa 2010, s. 298–313. Inga Iwasiów, Płeć i czytanie [w:] tejże, Rewindykacje. Kobieta czytająca dzisiaj. Kraków 2002, s. 7-57. Agnieszka Mrozik, Rozstać się z Pol(s)ką. O kobiecym doświadczeniu (e/i)migracyjnym w prozie Polek po 1989 roku (fragm.) [w:] tejże, Akuszerki transformacji. Kobiety, literatura i władza w Polsce po 1989 roku. Warszawa 2012, s. 61–91. 9. LITERATURA POSTMODERNISTYCZNA Wybrane lektury [lektury obowiązkowe do egzaminu: Marek Bieńczyk, Tworki; Magdalena Tulli, W czerwieni lub Skaza lub Tryby] Opracowania: Krzysztof Uniłowski, 1989 – inicjacja postmodernizmu [w:] Przypadki krytyczne. Studia i szkice o krytyce, życiu oraz świadomości literackiej po roku 1918, pod red. D. Nowackiego i K. Uniłowskiego. Katowice 2007, s. 143–151. Krzysztof Uniłowski, Zaangażowani i ponowocześni [w:] tegoż, Kup Pan książkę. Szkice i recenzje. Katowice 2008, s. 8–27. Tomasz Mizerkiewicz, Wszyscy byliśmy postmodernistami [w:] tegoż, Literatura obecna. Szkice o najnowszej prozie i krytyce. Kraków 2013, s. 59–67. Teksty uzupełniające: Włodzimierz Bolecki, Polowanie na postmodernistów (w Polsce). „Teksty Drugie” 1993, nr 1 (przedruk w: Polowanie na postmodernistów (w Polsce) i inne szkice. Kraków 1999, s. 21–42). 10. DOŚWIADCZENIE HISTORII W LITERATURZE PO ROKU ‘89 LITERATURA WOBEC ZAGŁADY Wybrane lektury [lektura obowiązkowa do egzaminu: Marek Bieńczyk, Tworki] Opracowania: Przemysław Czapliński, Zagłada i profanacje, „Teksty Drugie” 2009, nr 4, s. 199–213. http://rcin.org.pl/Content/50253/WA248_66387_P-I-2524_czaplinski-zaglada.pdf Teksty uzupełniające: Marta Cuber, Od stosowności do dosadności. Wokół przemian polskojęzycznej prozy o Zagładzie w latach 1989–2009 [w:] Nowe dwudziestolecie (1989–2009). Rozpoznania, hierarchie, perspektywy, pod red. H. Gosk. Warszawa 2010, s. 188–208. PRL W LITERATURZE PO ROKU ‘89 Wybrane lektury Opracowania: Przemysław Czapliński, PRL i oczyszczanie nowoczesności [w:] tegoż, Polska do wymiany. Późna nowoczesność i nasze wielkie narracje, Warszawa 2009, s. 106–144. Dariusz Nowacki, Ludowa nie chce spać. Polska proza pierwszej dekady wobec PRL-u [w:] tegoż, Kto im dał skrzydła. Uwagi o prozie, dramacie i krytyce (2001–2010). Katowice 2011, s. 12–74. 11. PROZA NIEFIKCJONALNA Wybrane lektury Opracowania: Zygmunt Ziątek, Reportaż jako literatura [w:] Obraz literatury polskiej w komunikacji społecznej po roku ‘89, pod red. A. Wernera i T. Żukowskiego. Warszawa 2013, s. 421–458. Żaneta Nalewajk, Czas próby? Polski esej po 1989 roku. Przegląd tematów, form, stylów [w:] Nowe dwudziestolecie (1989–2009). Rozpoznania. Hierarchie. Perspektywy, pod red. H. Gosk. Warszawa 2010, s. 366–389. U. Glensk, O estetyce literatury faktu [w:] Po Kapuścińskim. Szkice o reportażu, Kraków 2012 12. FANTASTYKA W LITERATURZE Wybrane lektury Opracowania: Jerzy Jarzębski, Fantastyka i pesymizm [w:] tegoż, Proza: wykroje i wzory. Kraków 2016, s. 211–229. Dorota Kozicka, Fantastyczni pisarze, czyli o tym jak pisarze fantastyczni podbijają polska literaturę. „Wielogłos” 2013, nr 4, s. 105–115. file:///C:/Users/dk/Downloads/Prev%201-Wieloglos%204%20(2013).pdf Teksty uzupełniające: Anna Sobolewska, Fantastyka między cybernetyką a polityką. Mity polskiej fantastyki [w:] Obraz literatury w komunikacji społecznej po roku ‘89, pod red. A. Wernera, T. Żukowskiego. Warszawa 2013, s. 155–189. 13. LITERATURA WOBEC INNOŚCI Wybrane lektury [lektura obowiązkowa do egzaminu: Michał Witkowski, Lubiewo] Opracowanie: Przemysław Czapliński, Nasi odmieńcy [w:] Polska do wymiany. Późna nowoczesność i nasze wielkie narracje. Warszawa 2009, s. 277–368. Teksty uzupełniające: Błażej Warkocki, Skradziony list, czyli homoseksualność wobec kanonu [w:] Homo niewiadomo. Polska proza wobec odmienności. Warszawa 2007, s. 181–196. 14. LITERATURA POPULARNA Teksty: Jerzy Jarzębski, Zmieszane gatunki, zmieszane obiegi [w:] tegoż, Proza: wykroje i wzory. Kraków 2016, s. 297–305. Teksty uzupełniające: Anna Martuszewska, „Ta trzecia”: problemy literatury popularnej. Gdańsk 1997. Agnieszka Fulińska, Dlaczego literatura popularna jest popularna? „Teksty Drugie” 2003, s. 55–66. http://rcin.org.pl/Content/53850/WA248_70220_P-I-2524_fulinska-dlaczego.pdf Marek Krajewski, Kultura popularna jako kultura dominująca [w:] Kultury kultury popularnej. Poznań 2005, s.15–104. 15. DRAMAT I TEATR PO ROKU ‘89 Wybrany dramat z antologii Trans/formacja. Dramat polski po 1989 roku, wybór, wstęp i oprac. J. Kopciński, t. I. Warszawa 2012, t. II. Warszawa 2013. Teksty: Piotr Gruszczyński, Młodsi, zdolniejsi [w:] tegoż, Ojcobójcy: młodsi zdolniejsi w teatrze polskim. Warszawa 2003, s. 17–27. Teksty uzupełniające: Strategie publiczne, strategie prywatne. Teatr polski 1990–2005, pod red. T. Platy. Izabelin 2006. Katarzyna Fazan, Tandeta w złym czy dobrym gatunku? Antyestetyka w polskim teatrze 20-lecia [w:] 20-lecie. Teatr polski po 1989, pod red. D. Jarząbek, M. Kościelniaka, G. Niziołka. Kraków 2010. Roman Pawłowski, Zeittheater. Reaktywacja. „Notatnik Teatralny” 2011, nr 64–65.	W2, U1, U2, K1

4.	III . TWÓRCZOŚĆ POSZCZEGÓLNYCH PISARZY OBOWIĄZKOWO: POEZJA (obowiązuje znajomość wierszy przynajmniej z jednego tomu każdego autora) 1. STANISŁAW BARAŃCZAK Podróż zimowa (1994); Chirurgiczna precyzja (1998) [lub z wyboru: Wiersze zebrane (2007)] Lektury pomocnicze: Krzysztof Biedrzycki, Przywracanie porządku [w:] tegoż, Wariacje metafizyczne: szkice i recenzje o poezji, prozie i filmie, Kraków, 2007, s. 73–86. Jacek Gutorow, Forma protestu (Stanisław Barańczak) [w:] tegoż, Niepodległość głosu: szkice o poezji polskiej po roku 1968. Kraków 2003, s. 25–36. 2. DAREK FOKS Mer Betlejem (2003), Co robi łączniczka (2005 – wspólnie ze Zbigniewem Liberą); Przecena map (2005); Ustalenia z Maastricht (2006), Rozmowy z głuchym psem (2013); Tablet tety (2015) Lektury pomocnicze: Anna Kałuża, Cień wielkiego czarnoksiężnika [w:] tejże, Wielkie wygrane. Wspólne sprawy poezji, krytyki i estetyki. Mikołów 2011, s. 40–55. Izabela Kowalczyk, Krzywe zwierciadła historii („Co robi łączniczka") [w:] tejże, Podróż do przeszłości. Interpretacje najnowszej historii polskiej w polskiej sztuce krytycznej. Warszawa 2010, s. 357–398. 3. CZESŁAW MIŁOSZ Dalsze okolice (1991); Na brzegu rzeki (1994); To (2000); Druga przestrzeń (2002) Lektury pomocnicze: Marian Stala, Natrafiłem na to. Na marginesie tomu wierszy Czesława Miłosza „Tygodnik Powszechny" 2000, nr 40 (przedruk w: tegoż, Trzy nieskończoności. Kraków 2001, s. 240–249). Piotr Śliwiński, Miłosz (zm. 2004): Obecność [w:] tegoż, Świat na brudno. Szkice o poezji i krytyce. Warszawa 2007, s. 119–125. 4. TADEUSZ RÓŻEWICZ Płaskorzeźba (1991); zawsze fragment (1996); zawsze fragment. recycling (1998); Matka odchodzi (1999); nożyk profesora (2001); szara strefa (2002); Wyjście (2005); Kup kota w worku (2008) [lub w wyboru wierszy Poezja 3 i 4 (2006)] Lektury pomocnicze: Anna Kałuża, Różewicz i poeci „innych" końców poezji (Andrzej Sosnowski i Darek Foks) [w:] tejże, Pod grą. Jak dziś znaczą wiersze, poetki i poeci. Kraków 2015, s. 255–270. Tomasz Kunz, „Podstępny senior nihilista": o późnej twórczości Tadeusza Różewicza, „Ruch Literacki" 2007 nr 3, s. 317 – 333. Andrzej Skrendo, Twórczość Tadeusza Różewicza w zarysie [w:] tegoż, Przodem Różewicz. Warszawa 2012. 5. TOMASZ RÓŻYCKI Anima (1999); Świat i Antyświat (2003); Dwanaście stacji (2005); Kolonie (2006); Księga obrotów (2010); Litery (2016) Lektury pomocnicze: Alina Świeściak, Ironiczna nostalgia. „Dekada Literacka" 2004, nr 5–6 (przedruk w: tejże: Lekcje nieobecności. Szkice o najnowszej poezji polskiej 2001–2010. Mikołów 2010, s.114–118). Piotr Śliwiński, Różycki i inni. Na chwilę razem [w:] tegoż, Świat na brudno. Szkice o poezji i krytyce. Warszawa 2007, s. 285–290. 6. JAROSŁAW MAREK RYMKIEWICZ Moje dzieło pośmiertne (1993); Zachód słońca w Milanówku (2002); Do widzenia gawrony (2006) [lub wybór wierszy Cicho ciszej. Wybrane wiersze z lat 1963–2002 (2003)] Lektury pomocnicze: Adam Poprawa, Jest Rymkiewicz, ale czy jest klasycyzm ? „Polonistyka" 2000, nr 2, s. 79–82. Maciej Urbanowski, Rymkiewicz, czyli uparte wzywanie Polaków do istnienia [w:] tegoż, Romans z Polską. O literaturze współczesnej. Kraków 2014, s. 42–46. 7. MARCIN ŚWIETLICKI Zimne kraje (1992); Schizma (1994); Zimne kraje 2 (1995); Trzecia połowa (1996); Pieśni profana (1998); Czynny do odwołania (2001); Nieczynny (2003); Muzyka środka (2006); Niskie pobudki (2009); Jeden (2013); Delta Dietla (2015); Drobna zmiana (2016) [lub wybór wierszy: Nieoczywiste (2007); wszystko także w zbiorze Wiersze (2011)] Lektury pomocnicze: Mistrz świata, red. Piotr Śliwiński, Poznań 2011 [tu m.in. Jarosław Fazan, „Całkiem / anonimowa historia, tu nikogo nie ma…". Poezja Marcina Świetlickiego jako gra z nieobecnością, s. 19–28]. Tomasz Kunz, Pieśni miłości i doświadczenia. „Nowa Dekada Krakowska" 2016, nr 3, s. 134–140. Marian Stala, Jedzenie hamburgerów. O jednym wierszu Marcina Świetlickiego [w:] tegoż, Druga strona. Notatki o poezji współczesnej. Kraków 1997, s. 205–209. 8. ANDRZEJ SOSNOWSKI Życie na Korei (1992); Sezon na Helu (1994); Konwój. Opera (1999); Zoom (2000); Gdzie koniec tęczy nie dotyka ziemi (2005); Po tęczy (2007); Poems (2010); Sylwetki i cienie (2012); Dom ran (2015); Trawers (2017) [lub z wyboru wierszy: Dożynki. 1987–2003 (2006); Pozytywki i marienbadki (1987–2007) (2009)] Lektury pomocnicze: Jacek Gutorow, Mutacja [w:] tegoż, Księga zakładek. Wrocław 2011, s. 177–195. Kacper Bartczak, Stany sieci – sygnał od Sosnowskiego [w:] tegoż, Świat nie scalony. Wrocław 2009, s. 181–190. 9. EUGENIUSZ TKACZYSZYN-DYCKI Nenia i inne wiersze (1990); Peregrynarz (1992); Liber mortuorum (1997); Przewodnik dla bezdomnych niezależnie od miejsca zamieszkania (2000); Daleko stąd zostawiłem swoje dawne i niedawne ciało (2003); Przyczynek do nauki o nieistnieniu (2003); Dzieje rodzin polskich (2005); Piosenka o zależnościach i uzależnieniach (2008); Imię i znamię (2011); Kochanka Norwida (2014); Nie dam ci siebie w żadnej postaci (2016) [lub z wyborów wierszy Kamień pełen pokarmu. Księga wierszy z lat 1987–1999 (1999); albo wydania zbiorowe: Poezja jako miejsce na ziemi: 1988–2003 (2006); Oddam wiersze w dobre ręce (1988–2010) (2010)] Lektury pomocnicze: Piotr Śliwiński, O stałości rzeczy, których nie ma. Przyczynek do lektury Eugeniusza Tkaczyszyna-Dyckiego [w:] tegoż, Świat na brudno. Szkice o poezji i krytyce. Warszawa 2007, s. 245–257. Alina Świeściak, Śmiertelne sublimacje. Eugeniusz Tkaczyszyn-Dycki [w:] tejże: Melancholia w poezji polskiej po 1989 roku. Kraków 2010, s. 145–181. Tomasz Cieślak-Sokołowski, Krajobrazy dźwiękowe wierszy Eugeniusza Tkaczyszyna-Dyckiego w: Pokarmy. Szkice o twórczości Eugeniusza Tkaczyszyna-Dyckiego, pod red. P. Śliwińskiego. Poznań 2012, s. 165–178. PROZA (obowiązuje znajomość przynajmniej jednego tekstu każdego autora) 1. MAREK BIEŃCZYK Terminal (1994); Tworki (1999) Lektury pomocnicze: Maciej Płaza, Tekst doświadczenia, doświadczenie tekstu – narracje Marka Bieńczyka [w:] Narracje po końcu (wielkich) narracji. Kolekcje, obiekty, symulakra, pod red. H. Gosk, A. Zieniewicza. Warszawa 2007, s. 219–239. 2. JACEK DUKAJ Perfekcyjna niedoskonałość (2004); Lód (2007); Science fiction [w:] Science fiction (2011) Lektury pomocnicze: Paweł Majewski, Błędni rycerze umysłu. O pisarstwie Jacka Dukaja [w:] Ćwiczenia z rozpaczy. Pesymizm w prozie polskiej po 1985 roku, pod red. J. Jarzębskiego, J. Momro. Kraków 2011, s. 485–510. 3. DOROTA MASŁOWSKA Wojna polsko-ruska (2002); Paw królowej (2006); Kochanie, zabiłam nasze koty (2012) Lektury pomocnicze: Zofia Mitosek, Opracowanie do rzeczywistości [w:] tejże, Poznanie (w) powieści – od Balzaka do Masłowskiej. Kraków 2003, s. 331–348. 4. JERZY PILCH Spis cudzołożnic (1993); Inne rozkosze (1995); Pod Mocnym Aniołem (2001); Moje pierwsze samobójstwo (2006), Dziennik (2012, 2013); Wiele demonów (2013) Lektury pomocnicze: Arkadiusz Luboń, Futbol i kaznodziejstwo. O pisarstwie Jerzego Pilcha [w:] Skład osobowy. Szkice o prozaikach współczesnych. Część 1, pod red. A. Nęckiej, D. Nowackiego, J. Pasterskiej, Katowice 2014, s. 309 -357. 5. ANDRZEJ STASIUK Opowieści galicyjskie (1995); Dukla (1997); Jadąc do Babadag (2004); Grochów (2012), Wschód (2014) Lektury pomocnicze: Przemysław Rojek, „Coś musi zostać odrzucone, by to, co pozostało, zyskało na znaczeniu". Prozy środkowoeuropejskie Andrzeja Stasiuka – zatrata i odzysk [w:] Ćwiczenia z rozpaczy. Pesymizm w prozie polskiej po 1985 roku, pod red. J. Jarzębskiego, J. Momro. Kraków 2011, s. 409–460. 6. OLGA TOKARCZUK Dom dzienny, dom nocny (1998); Bieguni (2007); Księgi Jakubowe (2014) Lektury pomocnicze: Monika Świerkosz, Proza Olgi Tokarczuk [w:] tejże, W przestrzeniach tradycji. Proza Izabeli Filipiak i Olgi Tokarczuk w sporach o literaturę, kanon i feminizm. Warszawa 2014, s. 198–282. 7. MAGDALENA TULLI W czerwieni (1998); Tryby (2003); Skaza (2006), Szum Lektury pomocnicze: Ewa Wiegandt, Postmodernistyczne alegorie Magdaleny Tulli [w:] Nowe dwudziestolecie. Szkice o wartościach i poetykach prozy i poezji lat 1989–2009. Poznań 2011, s. 81–83 (lub tejże: Niepokoje literatury. Studia o prozie polskiej XX wieku. Poznań 2010, s. 231–242). Marek Zaleski, Niczym mydło w grze w scrabble. „Teksty Drugie" 2013, nr 6, s. 33–47. 8. MICHAŁ WITKOWSKI Lubiewo (2005), Barbara Radziwiłłówna z Jaworzna-Szczakowej (2007) Lektury pomocnicze: Wojciech Rusinek, Estetyka i rozkład. O świecie przedstawionym Michała Witkowskiego. „FA-art" 2008, nr 2/3, s. 180–189 (przedruk w: Skład osobowy. Szkice o prozaikach współczesnych. Część 1, pod red. A. Nęckiej, D. Nowackiego, J. Pasterskiej. Katowice 2014, s. 583–604).	W1
5.	LEKTURY UZUPEŁNIAJĄCE: PODRĘCZNIKI I OPRACOWANIA podane w "literaturze dodatkowej". POEZJA (do wyboru 4 tomiki różnych autorów z "literatury dodatkowej") PROZA (do wyboru 4 pozycje różnych autorów z "literatury dodatkowej") ESEISTYKA (do wyboru 2 pozycje różnych autorów z "literatury dodatkowej") KRYTYKA (do wyboru 2 pozycje różnych autorów z "literatury dodatkowej")	W1
6.	LITERATURA NAJNOWSZA W INTERNECIE – polecane portale (wymagane jest ogólne rozeznanie na temat obecności literatury w tym medium): http://www.artpapier.com/ http://www.biuroliterackie.pl/biblioteka/ https://culture.pl/pl http://czaskultury.pl/ https://www.dwutygodnik.com/ http://frondalux.pl/ http://www.ha.art.pl/projekty.html https://kontent.net.pl/ https://krytykapolityczna.pl/ https://magazynszum.pl/ http://malyformat.com/ http://www.miesiecznik.znak.com.pl/ http://o.pl/ http://www.rozswietlamykulture.pl/ http://popmoderna.pl/	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Semestr 1

Metody nauczania:

analiza tekstów, wykład konwersatoryjny, dyskusja, ćwiczenia przedmiotowe

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
ćwiczenia	zaliczenie na ocenę	warunkiem zaliczenia jest przygotowanie i aktywność podczas zajęć (zaangażowanie w dyskusje) oraz zaliczenie sprawdzianu semestralnego.

Semestr 2

Metody nauczania:

analiza tekstów, wykład konwersatoryjny, dyskusja, ćwiczenia przedmiotowe

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
ćwiczenia	egzamin ustny, zaliczenie na ocenę	Warunkiem zaliczenia jest przygotowanie i aktywność podczas zajęć (zaangażowanie w dyskusje) oraz zaliczenie sprawdzianu semestralnego. Cały kurs kończy się egzaminem, obejmującym materiał z obu semestrów, zgodnie z informacjami dotyczącymi zagadnień, lektur i opracowań obowiązkowych do egzaminu.

Bilans punktów ECTS

Semestr 1

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
ćwiczenia	30
przygotowanie do ćwiczeń	20
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 50
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Semestr 2

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
ćwiczenia	30
przygotowanie do ćwiczeń	15
przygotowanie do egzaminu	25
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 70
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia	
	egzamin ustny	zaliczenie na ocenę
W1	x	x
W2	x	x
U1	x	x
U2	x	x
K1	x	x

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki
KARTA OPISU PRZEDMIOTU
Komparatystyczne warsztaty metodologiczne

Nazwa przedmiotu Komparatystyczne warsztaty metodologiczne			
Klasyfikacja ISCED 0223 Filozofia i etyka, 0232 Literatura i językoznawstwo (lingwistyka)		**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie	
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka		**Profil studiów** ogólnoakademicki	**Okres** Semestr 1
Języki wykładowe Polski		**Obligatoryjność** obowiązkowy	
Sposób realizacji i godziny zajęć ćwiczenia: 30		**Liczba punktów ECTS** 2	
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Filozofia, Literaturoznawstwo	
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak			

Wymagania wstępne i dodatkowe

Kurs dla studentów I roku studiów II stopnia na kierunku polonistyka-komparatystyka.

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Student ma pogłębioną wiedzę o miejscu i znaczeniu komparatystyki oraz o specyfice przedmiotowej i metodologicznej literaturoznawstwa porównawczego.
C2	Student potrafi samodzielnie i w pogłębiony sposób zinterpretować z zastosowaniem różnych metod utwór literacki, umieścić go w kontekście historycznoliterackim, kulturowym i biograficznym; umie odnieść tekst literacki do innego dzieła sztuki.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	Student ma szczegółową wiedzę o miejscu i znaczeniu badań komparatystycznych, o specyfice przedmiotowej i metodologicznej literaturoznawstwa porównawczego, zna główne kierunki rozwoju i stanowiska współczesnych teorii komparatystycznych, ma szczegółową wiedzę o współczesnych dokonaniach, ośrodkach i szkołach badawczych w Polsce i na świecie	PKO_K2_W08, PKO_K2_W09, PKO_K2_W10, PKO_K2_W11
Umiejętności – Student potrafi:		

U1	Student potrafi w stopniu zaawansowanym posługiwać się ujęciami teoretycznymi, paradygmatami badawczymi i pojęciami właściwymi dla komparatystyki.	PKO_K2_U04, PKO_K2_U07
U2	Student potrafi tworzyć i analizować podstawowe formy komunikacji naukowej.	PKO_K2_U03, PKO_K2_U04, PKO_K2_U06, PKO_K2_U07
U3	Student potrafi planować i wyznaczać ramy indywidualnych i grupowych projektów badawczych typowych dla komparatystyki literackiej.	PKO_K2_U07, PKO_K2_U10
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		
K1	Student jest gotów do twórczego wykorzystania w praktyce pozauniwersyteckiej narzędzi oraz umiejętności krytycznych zdobytych wykształconych w trakcie zajęć.	PKO_K2_K01, PKO_K2_K07

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Badanie strategii komparatystycznych w pracach stanowiących analizę tekstów literackich oraz innych tekstów kultury, reprezentujących różne metodologie literaturoznawcze, a także różnorodne dziedziny (literaturoznawstwo, antropologia, historia sztuki, muzykologia). Analiza sposobu stosowania danej metodologii porównawczej i jej narzędzi.	U2, U3, K1
2.	Pojęcia, narzędzia i koncepcje komparatystyczne: historia i współczesność, teoria i praktyka interpretacyjna.	W1, U1, U2
3.	Budowa i elementy tekstu naukowego, obecność autora w tekście naukowym, tekst naukowy i retoryka, tekst naukowy i perswazja.	U2, K1
4.	Narzędzia i umiejętności niezbędne w pracy literaturoznawcy i komparatysty, ich przydatność w kontekście pozaakademickim.	U1, U2, U3, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

analiza tekstów, metoda projektów, burza mózgów, dyskusja, analiza przypadków, rozwiązywanie zadań, metody e-learningowe, ćwiczenia przedmiotowe

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
ćwiczenia	zaliczenie na ocenę, prezentacja, ocena ciągła na podstawie pracy w trakcie zajęć	Podstawą zaliczenia przedmiotu są: - pozytywna ocena aktywności studenta i realizacji zadań (indywidualnych i grupowych) w trakcie zajęć, - pozytywna ocena prezentacji dotyczącej analizy naukowego tekstu komparatystycznego, - pozytywna ocena zadań pisemnych.

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
ćwiczenia	30
przygotowanie projektu	5

przygotowanie eseju	5
przygotowanie do zajęć	10
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	10
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 60
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia		
	zaliczenie na ocenę	prezentacja	ocena ciągła na podstawie pracy w trakcie zajęć
W1		x	x
U1	x		x
U2	x		x
U3		x	x
K1		x	x

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki
KARTA OPISU PRZEDMIOTU
Literatura powszechna i wiedza o kulturze XVIII-XIX wieku

Nazwa przedmiotu Literatura powszechna i wiedza o kulturze XVIII-XIX wieku		
Klasyfikacja ISCED 0232 Literatura i językoznawstwo (lingwistyka), 0314 Socjologia i kulturoznawstwo		**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** egzamin
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka		**Profil studiów** ogólnoakademicki
Języki wykładowe Polski		**Obligatoryjność** fakultatywny
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Nauki o kulturze i religii, Literaturoznawstwo
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak		

Formy prowadzenia zajęć

Okres Semestr 1	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie	**Liczba punktów ECTS** 5.00
wykład	30	

Okres Semestr 2	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** egzamin	**Liczba punktów ECTS** 5.00
wykład	30	

Wymagania wstępne i dodatkowe

Student wybiera jeden 60-godzinny kurs "Literatury powszechnej" (inny niż te, które zaliczył na I stopniu studiów)

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem zajęć jest przekazanie specjalistycznej wiedzy o literaturze światowej, zwłaszcza europejskiej, 2 połowy XVIII i pierwszej XIX wieku.
C2	Celem zajęć jest zbudowanie świadomości znaczenia wspólnoty dziedzictwa kulturowego dla rozumienia dawnych i współczesnych zjawisk społecznych i kulturalnych.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	student w pogłębiony sposób zna zjawiska literatury i kultury od połowy XVIII wieku do połowy XIX wieku, definiuje prądy estetyczne tej epoki, umie określić przynależność tekstów literackich do poszczególnych nurtów, zna twórczość wybranych przedstawicieli literatur narodowych epoki, ich najważniejsze dzieła i potrafi je powiązać z pozostałymi zjawiskami artystycznymi i odpowiednimi kontekstami filozoficznymi.	PKO_K2_W01
W2	student rozumie literaturę i kulturę końca XVIII i początku XIX wieku w ujęciu komparatystycznym	PKO_K2_W12
Umiejętności – Student potrafi:		
U1	wyznaczyć ramy dyskursów literackich epoki końca XVIII i pierwszej połowy XIX wieku, scharakteryzować poszczególne prądy właściwe tej epoce oraz powiązać je z koncepcjami filozoficznymi	PKO_K2_U01
U2	student w zaawansowany sposób stosuje wobec literatury światowej końca XVIII i pierwszej połowy XIX wieku specjalistyczną terminologię i metody badawcze właściwe dla komparatystyki.	PKO_K2_U04
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		
K1	student świadomie rozwija swoje kompetencje literaturoznawcze przez lekturę tekstów, wiąże znajomość literatury i sztuki kńca XVIII i pierwszej połowy XIX wieku z oceną zjawisk kultury, doceniając wartość różnorodności kulturowej.	PKO_K2_K03, PKO_K2_K07

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Wykład z literatury powszechnej obejmuje zjawiska charakterystyczne dla europejskiego kręgu kulturowego począwszy od połowy XVIII wieku po połowę wieku XIX. Podstawą systematyzacji treści zajęć będzie pojęcie prądu, każda zaś z tendencji pokazana zostanie na materiale wybranym z literatury niemieckiej, francuskiej, włoskiej, rosyjskiej, amerykańskiej, a w wybranych aspektach również hiszpańskiej, skandynawskiej, czy innych języków słowiańskich. Prezentowane w układzie chronologiczno-gatunkowym zjawiska literackie i kulturowe obejmą charakterystykę europejskiego preromantyzmu i romantyzmu	W1, W2, U1, U2, K1
2.	Wybrane zagadnienia : I OD POŁOWY XVIII DO POCZĄTKÓW XIX WIEKU (HISTORIA, TYPOLOGIA) 1. Sytuacja historyczna i kulturowa Europy w XVIII wieku. 2. Sentymentalizm 3. Preromantyzm 4. Prawdziwa poezja - oryginalność i szczerość 5. Uczucie, entuzjazm, geniusz. 6. Godność i użyteczność prawdziwej poezji 7. Odkrycie mitologii i dawnej poezji skandynawskiej 8. Osjan i osjanizm 9. Poezja nocy i grobów. 10. Sielanki pasterskie. 11. Rousseau 12. Szekspir 13. Byron 14. Polemika na temat klasyczności i romantyczności 15. Narodowy kształt romantyzmów. II ELEMENTY WEWNĘTRZNE ROMANTYZMU (UCZUCIA, IDEE) 1. Dusza romantyczna 2. Oryginalność 3. Indywidualizm 4. Poczucie natury 5. Religia 6. Miłość 7. Uczucia różne (wolność, sen, muzyka, okultyzm, magia) 8. Bajronizm 9. Bohater romantyczny III ELEMENTY ZEWNĘTRZNE ROMANTYZMU (ESTETYKA) 1. Ogromne i wyjątkowe 2. Egzotyzm 3. Historyzm 4. Dawne zabytki literatur narodowych 5. Literatura ludowa. 6. Literatury Południa 7. Pisarze niemiecc. 8. Pisarze angielsc. 9. Życie współczesne IV ROMANTYZM W SZTUCE LITERACKIEJ 1. Ruch krytyczny i teoretyczny. 2. Względność i rozszerzenie sztuki 3. Prawdziwa poezja 4. Poezja współczesności 5. Zasadnicze cechy poezji (oryginalność, prawda, wyobraźnia, ironia) 6. Poeta w oczach romantyków. 7. Rodzaje literackie. 8. Styl. 9. Wersyfikacja	W1, W2, U1, U2, K1

Informacje rozszerzone

Semestr 1

Metody nauczania:

wykład konwencjonalny, wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie na ocenę	zaliczenie na podstawie znajomości treści wykładu

Semestr 2

Metody nauczania:

wykład konwencjonalny, wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	egzamin pisemny, zaliczenie na ocenę	zaliczenie na podstawie znajomości treści wykładu; egzamin pisemny z treści wykładów oraz podanych lekturzaliczenie na podstawie znajomości treści wykładu; egzamin pisemny z treści wykładów oraz podanych lektur

Bilans punktów ECTS

Semestr 1

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	30
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	100
przygotowanie do sprawdzianu	10
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 140
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Semestr 2

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	30
przygotowanie do egzaminu	20

samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	10
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	100
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 160
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia	
	egzamin pisemny	zaliczenie na ocenę
W1	x	x
W2	x	x
U1	x	
U2	x	
K1	x	x

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki
KARTA OPISU PRZEDMIOTU
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Pracownia artysty – wokół literackiego mitu

Nazwa przedmiotu Literatura porównawcza drugiego stopnia: Pracownia artysty – wokół literackiego mitu			
Klasyfikacja ISCED 0213 Sztuki plastyczne, 0232 Literatura i językoznawstwo (lingwistyka)		**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie	
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka		**Profil studiów** ogólnoakademicki	**Okres** Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4
Języki wykładowe Polski		**Obligatoryjność** fakultatywny	
Sposób realizacji i godziny zajęć ćwiczenia: 30		**Liczba punktów ECTS** 4	
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Nauki o sztuce, Literaturoznawstwo	
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak			

Wymagania wstępne i dodatkowe

Kurs przeznaczony dla studentów studiów drugiego stopnia

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Student zyskuje wiedzę o wzajemnych powiązaniach między różnymi zjawiskami kulturowymi
C2	Student zna i umie zastosować w praktyce metody interpretacji tekstów literackich w ujęciu porównawczym, wykrywa i określa zależności oraz związki typologiczne między tekstami literackimi a dziełami muzycznymi i plastycznymi
C3	Student ma świadomość znaczenia wspólnoty dziedzictwa kulturowego dla rozumienia dawnych i współczesnych zjawisk społecznych i kulturalnych
C4	Student potrafi samodzielnie i w pogłębiony sposób zinterpretować z zastosowaniem różnych metod utwór literacki, umieścić go w kontekście historycznoliterackim, kulturowym i biograficznym; umie odnieść tekst literacki do innego dzieła sztuki
C5	Student posiada umiejętność samodzielnego przygotowania i przedstawienia oryginalnych wystąpień pisemnych i ustnych na różnych poziomach formalności, w języku polskim i obcym

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	student ma podstawową wiedzę w zakresie periodyzacji literatury polskiej w kontekście piśmiennictwa europejskiego. Zna najważniejszych przedstawicieli, zjawiska literatury i kultury poszczególnych epok i okresów literackich, rozumie sens pojęcia prądu, stylu, konwencji w ramach danej epoki.	PKO_K2_W03, PKO_K2_W07
W2	zna dokonania artystyczne wybranych twórców literatury polskiej i obcej oraz ich reinterpretacje w kulturze europejskiej od średniowiecza po współczesność. Ponadto zna na poziomie podstawowym historię literatury powszechnej, umie osadzić ją w kontekście literatury powszechnej i skonfrontować z polską.	PKO_K2_W03, PKO_K2_W07, PKO_K2_W11
W3	student ma elementarną wiedzę dotyczącą relacji między literaturą a malarstwem, sztukami wizualnymi oraz muzyką. Zna podstawowe metody interpretacji tekstów literackich, dzieł plastycznych i muzycznych w ujęciu literaturoznawczym.	PKO_K2_W03, PKO_K2_W07
Umiejętności – Student potrafi:		
U1	zinterpretować dany utwór literacki, umieścić go w kontekście historycznoliterackim, kulturowym i biograficznym. Umie też odnieść tekst literacki do innego dzieła sztuk i określić ich wzajemne relacje.	PKO_K2_U05, PKO_K2_U10
U2	student posiada umiejętność samodzielnego przygotowania i prezentacji wystąpień pisemnych i ustnych na temat relacji literacko-artystycznych i kultury duchowej oraz materialnej poszczególnych epok. Ponadto analizuje, interpretuje i porównuje w mowie i piśmie polskie i różnojęzyczne teksty literackie.	PKO_K2_U03, PKO_K2_U05, PKO_K2_U10
U3	student wykrywa zależności genetyczne oraz związki typologiczne między tekstami literackimi a dziełami plastycznymi, muzycznymi i filmowymi	PKO_K2_U05
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		
K1	student ma świadomość współodziaływania różnych dziedzin sztuki, jest gotów do podejmowania dyskusji na temat ich relacji.	PKO_K2_K05, PKO_K2_K08

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Zajęcia przeznaczone dla słuchaczy zainteresowanych zagadnieniami sytuującymi się na pograniczu refleksji literaturoznawczej, biografistyki i dziejów sztuki. Dotyczą funkcjonowania, przekształceń i reinterpretacji mitu warsztatu artysty w literaturze pięknej i piśmiennictwie niefikcjonalnym. Obejmują problematykę wyobrażeń na temat terytorium twórcy, jego dosłownych i metaforycznych znaczeń, a także roli sztuki w jego upowszechnianiu i konsolidowaniu.	W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

ćwiczenia przedmiotowe

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
ćwiczenia	zaliczenie na ocenę, zaliczenie	Warunkiem przystąpienia do końcowego pisemnego kolokwium zaliczeniowego jest, potwierdzana każdorazowo podpisem studenta, obecność na zajęciach

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	**Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć**
ćwiczenia	30
przeprowadzenie badań literaturowych	10
przygotowanie do zajęć	20
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	20
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	20
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 100
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia	
	zaliczenie na ocenę	zaliczenie
W1	x	x
W2	x	x
W3	x	x
U1	x	x
U2	x	x
U3	x	x
K1	x	x

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki
KARTA OPISU PRZEDMIOTU
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Liberatura i jej odmiany

Nazwa przedmiotu Literatura porównawcza drugiego stopnia: Liberatura i jej odmiany			
Klasyfikacja ISCED 0213 Sztuki plastyczne, 0232 Literatura i językoznawstwo (lingwistyka)		**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie	
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka		**Profil studiów** ogólnoakademicki	**Okres** Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4
Języki wykładowe Polski		**Obligatoryjność** fakultatywny	
Sposób realizacji i godziny zajęć ćwiczenia: 30		**Liczba punktów ECTS** 4	
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Nauki o sztuce, Literaturoznawstwo	
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak			

Wymagania wstępne i dodatkowe

Brak wymagań wstępnych.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	student zna przykłady rozmaitych typów relacji werbalno-pikturalnych w literaturze współczesnej i rozumie (między innymi) pojęcia liberatury, poezji graficznej oraz intermedium.	PKO_K2_W09, PKO_K2_W10, PKO_K2_W11
Umiejętności – Student potrafi:		
U1	dokonań analizy utworu intermedialnego z użyciem literaturoznawczych i historyczno-artystycznych narzędzi analizy.	PKO_K2_U05, PKO_K2_U06, PKO_K2_U07
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		
K1	opisu, analizy i interpretacji dzieł literacko-graficznych oraz do eksplikowania ich roli we współczesnej kulturze.	PKO_K2_K05, PKO_K2_K07

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Geneza i zakres pojęcia liberatura; terminy pokrewne i synonimiczne; tradycje i odmiany literatury graficznej.	W1
2.	Analiza wybranych tekstów literackich, polskich i obcojęzycznych, odpowiadających wyznacznikom twórczości liberackiej.	U1
3.	Praca grupowa pod opieką prowadzącego zajęcia: wybór i opracowanie utworu literackiego, powstałego w XX lub XXI wieku, odpowiadającego wyznacznikom twórczości liberackiej.	K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

analiza tekstów, wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, analiza przypadków, konsultacje

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
ćwiczenia	zaliczenie pisemne	Uzyskanie pozytywnej oceny z pracy pisemnej zaliczeniowej.

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
ćwiczenia	30
przeprowadzenie badań literaturowych	40
zbieranie informacji do zadanej pracy	30
przygotowanie się do sprawdzianu zaliczeniowego	10

Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 110
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	zaliczenie pisemne
W1	x
U1	x
K1	x

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki

KARTA OPISU PRZEDMIOTU

Literatura powszechna i wiedza o kulturze XIX-XX wieku

Nazwa przedmiotu Literatura powszechna i wiedza o kulturze XIX-XX wieku		
Klasyfikacja ISCED 0232 Literatura i językoznawstwo (lingwistyka), 0314 Socjologia i kulturoznawstwo		**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** egzamin
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka		**Profil studiów** ogólnoakademicki
Języki wykładowe Polski		**Obligatoryjność** fakultatywny
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Nauki o kulturze i religii, Literaturoznawstwo
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak		

Formy prowadzenia zajęć

Okres Semestr 1	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie	**Liczba punktów ECTS** 5.00
wykład	30	

Okres Semestr 2	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** egzamin	**Liczba punktów ECTS** 5.00
wykład	30	

Wymagania wstępne i dodatkowe

Obecność obowiązkowa

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem zajęć jest przekazanie specjalistycznej i pogłębionej wiedzy o literaturze światowej, zwłaszcza europejskiej, 2 połowy XIX i początku XX wieku.
C2	Celem zajęć jest zbudowanie pogłębionej świadomości znaczenia wspólnoty dziedzictwa kulturowego, niezbędnej dla rozumienia dawnych i współczesnych zjawisk społecznych i kulturalnych; zrozumienie idei wielokulturowości, pozwalającej pielęgnować ideę dialogu międzykulturowego i społecznego.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	w pogłębiony sposób zjawiska literatury i kultury od połowy XIX wieku do 1918 roku, definiuje prądy estetyczne tej epoki, umie określić przynależność tekstów literackich do poszczególnych nurtów, zna twórczość wybranych przedstawicieli literatur narodowych epoki, ich najważniejsze dzieła i potrafi je powiązać z pozostałymi zjawiskami artystycznymi i odpowiednimi kontekstami filozoficznymi.	PKO_K2_W01
W2	literaturę i kulturę końca XIX i początku XX wieku w ujęciu komparatystycznym	PKO_K2_W12
Umiejętności – Student potrafi:		
U1	wyznaczyć ramy dyskursów literackich epoki końca XIX i początku XX wieku, scharakteryzować poszczególne prądy właściwe tej epoce oraz powiązać je z koncepcjami filozoficznymi	PKO_K2_U01
U2	w zaawansowany sposób stosuje wobec literatury światowej końca XIX i początku XX wieku specjalistyczną terminologię i metody badawcze właściwe dla komparatystyki.	PKO_K2_U04
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		
K1	świadomego rozwijania swoich kompetencji literaturoznawczych przez lekturę tekstów, wiąże znajomość literatury i sztuki końca XIX i początku XX wieku z oceną zjawisk kultury, doceniając wartość różnorodności kulturowej.	PKO_K2_K03, PKO_K2_K07

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Wykład z literatury powszechnej obejmuje zjawiska charakterystyczne dla europejskiego, a w wybranych punktach również amerykańskiego, kręgu kulturowego począwszy od połowy XIX wieku po okres I wojny światowej. Podstawą systematyzacji treści zajęć będzie pojęcie prądu, każda zaś z tendencji pokazana zostanie na materiale wybranym z literatury niemieckiej, francuskiej, włoskiej, rosyjskiej, amerykańskiej, a w wybranych aspektach również hiszpańskiej, skandynawskiej, czy innych języków słowiańskich. Prezentowane w układzie chronologiczno-gatunkowym zjawiska literackie i kulturowe obejmą charakterystykę: realizmu, naturalizmu, modernizmu, symbolizmu; poetyckie programy i kierunki (parnasizm, impresjonizm, ekspresjonizm), światopogląd i estetykę dekadentyzmu.	W1, U1, K1
2.	Omawiane dzieła literackie (prozatorskie, dramatyczne i poetyckie) zostaną powiązane z informacjami na temat kultury materialnej (w tym dzieł sztuki: malarskiej, architektury, rzeźby, muzyki), obyczajowości i kontekstów filozoficznych epoki.	W2, U2, K1

Informacje rozszerzone

Semestr 1

Metody nauczania:

analiza tekstów, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	Zaliczenie na podstawie pisemnego testu, który odbywa się na ostatnich zajęciach w semestrze. Ocena pozytywna powyżej 50% poprawnych odpowiedzi.

Semestr 2

Metody nauczania:

analiza tekstów, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	egzamin pisemny, zaliczenie pisemne	Zaliczenie zajęć na podstawie pisemnego testu, który odbywa się na ostatnich zajęciach w semestrze. Ocena pozytywna powyżej 50% poprawnych odpowiedzi. Egzamin pisemny: trwa 1,5 godziny, wymaga udzielenia odpowiedzi pisemnej na 3 zróżnicowane pytania dotyczące materiału omówionego w czasie wykładu oraz wymaga znajomości lektur obowiązkowych i wybranych lektur dodatkowych.

Bilans punktów ECTS

Semestr 1

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	30
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	100
przygotowanie do sprawdzianu	10
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 140
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Semestr 2

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	30
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	100
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	5

przygotowanie do egzaminu	20
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 155
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia	
	egzamin pisemny	zaliczenie pisemne
W1	x	x
W2	x	x
U1	x	
U2	x	
K1	x	x

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki
KARTA OPISU PRZEDMIOTU
Teoria literatury-ćwiczenia

Nazwa przedmiotu Teoria literatury-ćwiczenia		
Klasyfikacja ISCED 0232 Literatura i językoznawstwo (lingwistyka)		**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka		**Profil studiów** ogólnoakademicki
Języki wykładowe Polski		**Obligatoryjność** obowiązkowy
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Literaturoznawstwo
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak		

Formy prowadzenia zajęć

Okres Semestr 1	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie	**Liczba punktów ECTS** 3.00
ćwiczenia	30	

Okres Semestr 2	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie	**Liczba punktów ECTS** 3.00
ćwiczenia	30	

Wymagania wstępne i dodatkowe

Pogłębiona wiedza w zakresie poetyki z teorią literatury i analizy dzieła literackiego oraz podstawowa wiedza w zakresie filozofii i językoznawstwa ogólnego. Uzgodnienie listy lektur obowiązkowych i dodatkowych, która może być w trakcie zajęć weryfikowana i uzupełniana. Uzgodnienie tekstów kultury, w szczególności utworów literackich, które będą dobierane do poszczególnych tematów jako przedmiot analizy i komentarza albo kontekst. Obecność na zajęciach obowiązkowa.

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Zapoznanie studentów z kanonicznymi tekstami reprezentującymi poszczególne doktryny teoretycznoliterackie.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	student zna najważniejsze teksty kanonu teoretycznoliterackiego i rozumie zawarte w nich tezy.	PKO_K2_W02, PKO_K2_W03, PKO_K2_W05
Umiejętności – Student potrafi:		
U1	poprawnie zinterpretować i objaśnić tekst teoretycznoliteracki. Wprawnie posługuje się terminologią teoretycznoliteracką we własnej pracy badawczej.	PKO_K2_U04
U2	dokonać oceny przydatności rozmaitych sposobów analizy i interpretacji tekstu literackiego oraz zastosować je we własnej praktyce interpretacyjnej.	PKO_K2_U02
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		
K1	uczestniczenia w praktykach społecznych i kulturowych związanych z językiem, literaturą i życiem literackim.	PKO_K2_K03

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Teksty teoretycznoliterackie reprezentujące teorię nowoczesną (fenomenologię, psychoanalizę, formalizm, teorię M. Bachtina, strukturalizm, semiologię, hermeneutykę).	W1, U1, U2, K1
2.	Teksty teoretycznoliterackie reprezentujące teorię ponowoczesną (poststrukturalizm, dekonstrukcję, posthermenutykę).	W1, U1, U2, K1
3.	Teksty teoretycznoliterackie reprezentujące teorię kulturową (teorię i krytykę feministyczną, genderową, queerową, postkolonialną, badania kulturowe).	W1, U1, U2, K1

Informacje rozszerzone

Semestr 1

Metody nauczania:

analiza tekstów, burza mózgów, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, analiza przypadków, ćwiczenia przedmiotowe, konsultacje

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
ćwiczenia	zaliczenie pisemne	Obligatoryjnie: obowiązkowa obecność na zajęciach, aktywny udział w zajęciach, zaliczenie kolokwium pisemnego z całości materiału zrealizowanego w semestrze, pojęć oraz kompetencji analityczno-interpretacyjnych, ewentualnie krótkie sprawdziany w trakcie semestru. W zależności od indywidualnych zaleceń prowadzącego zajęcia: napisanie esejów analityczno-interpretacyjnych sprawdzających wiedzę i umiejętności studenta, przedstawienie projektów, referatów i prezentacji multimedialnych demonstrujących wiedzę studenta oraz umiejętności jej przekazywania, stworzenie tekstów kultury potwierdzających uzyskanie przez studenta praktycznych kompetencji z zakresu teorii literatury.

Semestr 2

Metody nauczania:

analiza tekstów, burza mózgów, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, analiza przypadków, ćwiczenia przedmiotowe

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
ćwiczenia	zaliczenie pisemne, zaliczenie ustne	Obligatoryjnie: obecność na zajęciach, aktywny udział w zajęciach, zaliczenie kolokwium pisemnego z całości materiału zrealizowanego w semestrze, pojęć oraz kompetencji analityczno-interpretacyjnych, ewentualnie krótkie sprawdziany w trakcie semestru. W zależności od indywidualnych zaleceń prowadzącego zajęcia: napisanie esejów analityczno-interpretacyjnych sprawdzających wiedzę i umiejętności studenta, przedstawienie projektów, referatów i prezentacji multimedialnych demonstrujących wiedzę studenta oraz umiejętności jej przekazywania, stworzenie tekstów kultury potwierdzających uzyskanie przez studenta praktycznych kompetencji z zakresu teorii literatury.

Bilans punktów ECTS

Semestr 1

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
ćwiczenia	30
przygotowanie do ćwiczeń	30
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 60
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Semestr 2

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
ćwiczenia	30
przygotowanie do ćwiczeń	30
przygotowanie do sprawdzianu	60
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 120
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia	
	zaliczenie pisemne	zaliczenie ustne
W1	x	x
U1	x	x
U2	x	x
K1	x	x

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki
KARTA OPISU PRZEDMIOTU
Literatura powszechna i wiedza o kulturze XX wieku

Nazwa przedmiotu Literatura powszechna i wiedza o kulturze XX wieku		
Klasyfikacja ISCED 0232 Literatura i językoznawstwo (lingwistyka), 0314 Socjologia i kulturoznawstwo		**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** egzamin
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka		**Profil studiów** ogólnoakademicki
Języki wykładowe Polski		**Obligatoryjność** fakultatywny
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Nauki o kulturze i religii, Literaturoznawstwo
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak		

Formy prowadzenia zajęć

Okres Semestr 1	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie	**Liczba punktów ECTS** 5.00
wykład	30	

Okres Semestr 2	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** egzamin	**Liczba punktów ECTS** 5.00
wykład	30	

Wymagania wstępne i dodatkowe

Zaliczenie 1 roku studiów

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem zajęć jest przekazanie specjalistycznej wiedzy o literaturze światowej, zwłaszcza europejskiej, XX wieku.
C2	Celem zajęć jest zbudowanie świadomości znaczenia wspólnoty dziedzictwa kulturowego dla rozumienia dawnych i współczesnych zjawisk społecznych i kulturalnych; zrozumienie idei wielokulturowości, pozwalającej pielęgnować ideę dialogu międzykulturowego i społecznego.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	student zna zjawiska literatury i kultury XX wieku, definiuje prądy estetyczne tej epoki, umie określić przynależność tekstów literackich do poszczególnych nurtów, zna twórczość wybranych przedstawicieli literatur narodowych epoki, ich najważniejsze dzieła i potrafi je powiązać z pozostałymi zjawiskami artystycznymi i odpowiednimi kontekstami filozoficznymi.	PKO_K2_W01, PKO_K2_W12
W2	kulturę duchową i materialną oraz myśl filozoficzną XX wieku.	PKO_K2_W12
Umiejętności – Student potrafi:		
U1	zanalizować i zinterpretować wybrane teksty literatury światowej XX wieku, osadzając je na tle prądu literackiego, zjawisk kultury epoki, a także wiążąc z innymi dziełami sztuki i koncepcjami filozoficznymi.	PKO_K2_U01, PKO_K2_U04
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		
K1	oceny miejsca literatury polskiej na tle kontekstu literatury światowej XX wieku, zdając sobie sprawę ze znaczenia wspólnoty dziedzictwa kulturowego.	PKO_K2_K03

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Pojęcie literatury powszechnej, światowej, uniwersalnej. Ich geneza i rola w dyskursie historycznoliterackim oraz ich powiązania z metodologią komparatystyczną.	W2, U1, K1
2.	Poezja w XX wieku: tradycje, szkoły, nurty narodowe i ponadnarodowe, główni przedstawiciele, reprezentatywne utwory; relacje z filozofią i sztuką epoki a także filiacje międzyrodzajowe (relacje z prozą i dramatem); uwarunkowania historyczne, społeczne i polityczne twórczości poetyckiej.	W1, W2, U1
3.	Powieść i formy narracyjne w XX wieku: tradycje, szkoły, nurty narodowe i ponadnarodowe, główni przedstawiciele, reprezentatywne utwory; relacje z filozofią i sztuką epoki a także filiacje międzyrodzajowe (relacje z poezją i dramatem); uwarunkowania historyczne, społeczne i polityczne rozwoju prozy.	W1, W2, U1
4.	Teatr i formy dramatyczne w XX wieku: tradycje, szkoły, nurty narodowe i ponadnarodowe, główni przedstawiciele, reprezentatywne utwory; relacje z filozofią i sztuką epoki a także filiacje międzyrodzajowe (relacje z poezją i prozą); uwarunkowania historyczne, społeczne i polityczne sztuki teatralnej.	W1, W2, U1, K1

Informacje rozszerzone

Semestr 1

Metody nauczania:

analiza tekstów, wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	Zaliczenie na podstawie pisemnego testu, który odbywa się na ostatnich zajęciach w semestrze. Ocena pozytywna powyżej 50% poprawnych odpowiedzi.

Semestr 2

Metody nauczania:

analiza tekstów, wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	egzamin pisemny, zaliczenie pisemne	Zaliczenie zajęć na podstawie pisemnego testu, który odbywa się na ostatnich zajęciach w semestrze. Ocena pozytywna powyżej 50% poprawnych odpowiedzi. Egzamin pisemny: trwa 1,5 godziny, wymaga udzielenia odpowiedzi pisemnej na 3 zróżnicowane pytania dotyczące materiału omówionego w czasie wykładu oraz wymaga znajomości lektur obowiązkowych i wybranych lektur dodatkowych.

Bilans punktów ECTS

Semestr 1

Rodzaje zajęć studenta	**Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć**
wykład	30
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	100
przygotowanie się do sprawdzianu zaliczeniowego	10
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 140
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Semestr 2

Rodzaje zajęć studenta	**Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć**
wykład	30
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	100
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	5
przygotowanie do egzaminu	20
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 155
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia	
	zaliczenie pisemne	egzamin pisemny
W1	x	x
W2	x	
U1	x	
K1	x	x

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki
KARTA OPISU PRZEDMIOTU
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Słowo - obraz - piosenka (literacka)

Nazwa przedmiotu Literatura porównawcza drugiego stopnia: Słowo - obraz - piosenka (literacka)			
Klasyfikacja ISCED 0213 Sztuki plastyczne, 0232 Literatura i językoznawstwo (lingwistyka)		**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie	
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka		**Profil studiów** ogólnoakademicki	**Okres** Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4
Języki wykładowe Polski		**Obligatoryjność** fakultatywny	
Sposób realizacji i godziny zajęć ćwiczenia: 30		**Liczba punktów ECTS** 4	
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Nauki o sztuce, Literaturoznawstwo	
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak			

Wymagania wstępne i dodatkowe

Obecność obowiązkowa

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem zajęć jest przekazanie wiedzy o wzajemnych powiązaniach między różnymi zjawiskami kulturowymi
C2	Celem zajęć jest doskonalenie umiejętności praktycznej interpretacji tekstów piosenek literackich w ujęciu porównawczym, wykrywanie zależności oraz związków między tymi tekstami a warstwą muzyczną i motywami plastycznymi

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	metody badania synkretycznych gatunków literacko-muzycznych i łączy je z aspektami wizualnym, używając specjalistycznej terminologii badań interdyscyplinarnych	PKO_K2_W10, PKO_K2_W11
W2	umiejscowienie badań interdyscyplinarnych nad piosenką na mapie badań komparatystycznych	PKO_K2_W09
Umiejętności – Student potrafi:		

U1	samodzielnie łączyć i interpretować relacje między tekstami literackimi piosenek i dziełami plastycznymi, analizując je wybranymi metodami porównawczymi i odnosząc do ujęć teoretycznych właściwych dla tej problematyki	PKO_K2_U05, PKO_K2_U06, PKO_K2_U07
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		
K1	realizowania w grupie projektów interpretacyjnych, wykorzystywania znajomości między różnymi dziedzinami sztuki do oceny zjawisk kultury	PKO_K2_K05, PKO_K2_K07

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Przedmiotem zajęć jest stworzenie mapy zjawiska współczesnej piosenki artystycznej (literackiej, poetyckiej) w Polsce, w powiązaniu z wybranymi zjawiskami kultury światowej, doprecyzowanie zakresów terminów specyficznych dla tej dziedziny badań, dokonanie syntetyzującego przeglądu problemów i metod badawczych związanych z analizą i interpretacją synkretycznej formy piosenkowej.	W1, W2
2.	Omawiany materiał – piosenki o tematyce malarskiej lub wykorzystujące malarską metaforykę należące do gatunku piosenki poetyckiej/literackiej (ale także piosenki aktorskiej, poezji śpiewanej i in.) – pozwoli zbadać szczególny przykład interdyscyplinarnego przecięcia sztuk: literatury, muzyki i malarstwa. Obiektem analiz i interpretacji staną się dzieła wybitnych polskich twórców liryki piosenkowej, którzy inspirowali się malarstwem lub szerzej wykorzystywali metaforykę malarską.	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

analiza tekstów, dyskusja

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
ćwiczenia	zaliczenie pisemne	Zaliczenie uzyskiwane jest na podstawie aktywnego uczestnictwa w zajęciach (30% oceny końcowej) oraz pracy pisemnej oddanej w terminie sesji (70% oceny końcowej).

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
ćwiczenia	30
przygotowanie do zajęć	50
przygotowanie pracy semestralnej	30
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 110
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	zaliczenie pisemne
W1	x
W2	x
U1	x
K1	x

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki
KARTA OPISU PRZEDMIOTU
Teoria literatury-wykład

Nazwa przedmiotu Teoria literatury-wykład		
Klasyfikacja ISCED 0232 Literatura i językoznawstwo (lingwistyka)		**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** egzamin
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka		**Profil studiów** ogólnoakademicki
Języki wykładowe Polski		**Obligatoryjność** obowiązkowy
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Literaturoznawstwo
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak		

Formy prowadzenia zajęć

Okres Semestr 1	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie	**Liczba punktów ECTS** 2.00
wykład	30	

Okres Semestr 2	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** egzamin	**Liczba punktów ECTS** 2.00
wykład	30	

Wymagania wstępne i dodatkowe

Studenci powinni dysponować wiedzą z zakresu poetyki z elementami teorii literatury oraz analizy dzieła literackiego, a także podstawową wiedzą w zakresie filozofii i językoznawstwa ogólnego. Obecność na wykładach jest obowiązkowa.

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Orientacja w najważniejszych nurtach wiedzy teoretycznoliterackiej i umiejętność oceny ich znaczenia dla rozwoju humanistyki.
C2	Znajomość podstawowych pojęć, kategorii oraz terminów teoretycznoliterackich i umiejętność ich zastosowania we własnej praktyce badawczej.
C3	Wiedza o metodach i stylach praktyki interpretacyjnej i analitycznej oraz umiejętność jej zastosowania we własnej pracy nad tekstem literackim.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	student zna najważniejsze nurty wiedzy teoretycznoliterackiej i rozumie ich rolę w rozwoju wiedzy o literaturze oraz humanistyki.	PKO_K2_W02, PKO_K2_W03, PKO_K2_W05
W2	student zna podstawowe pojęcia, kategorie i terminy teoretycznoliterackie i rozumie ich znaczenie.	PKO_K2_W02, PKO_K2_W03, PKO_K2_W05
W3	student zna najważniejsze metody i style analizy oraz interpretacji tekstu literackiego i rozumie ich rolę w praktykach badania literatury.	PKO_K2_W02, PKO_K2_W03, PKO_K2_W05
Umiejętności – Student potrafi:		
U1	określić stopień przydatności najważniejszych doktryn teoretycznoliterackich w pogłębianiu rozumienia literatury oraz ocenić ich rolę w rozwoju wiedzy o literaturze i humanistyki.	PKO_K2_U07
U2	zastosować pojęcia, kategorie i terminy teoretycznoliterackie we własnej praktyce badawczej.	PKO_K2_U07
U3	zastosować wiedzę o metodach i stylach analizy i interpretacji tekstu literackiego we własnej pracy nad tekstem literackim.	PKO_K2_U07
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		
K1	świadomego uczestniczenia w procesach społecznych i kulturowych związanych z językiem, literaturą i życiem literackim.	PKO_K2_K03
K2	podejmowania działań interdyscyplinarnych oraz interkulturowych w praktykach społecznych i pracy zawodowej.	PKO_K2_K03

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Blok tematyczny: teoria nowoczesna (fenomenologia, psychoanaliza, formalizm, teoria Michaiła Bachtina, strukturalizm, semiotyka, hermeneutyka).	W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2
2.	Blok tematyczny: teoria ponowoczesna (poststrukturalizm, dekonstrukcja, posthermeneutyka).	W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2
3.	Blok tematyczny: teoria kulturowa (teoria i krytyka feministyczna, genderowa, queerowa, postkolonialna, badania kulturowe).	W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2

Informacje rozszerzone

Semestr 1

Metody nauczania:

wykład konwencjonalny, konsultacje

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie	Obowiązkowa obecność na wykładach.

Semestr 2

Metody nauczania:

wykład konwencjonalny, konsultacje

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie, egzamin pisemny / ustny	Obowiązkowa obecność na wykładach.

Bilans punktów ECTS

Semestr 1

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	30
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 30
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Semestr 2

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	30
przygotowanie do egzaminu	60
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia	
	zaliczenie	egzamin pisemny / ustny
W1	x	x
W2	x	x
W3	x	x
U1	x	x
U2	x	x
U3	x	x
K1	x	x
K2	x	x

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki
KARTA OPISU PRZEDMIOTU
Podstawy języka i językoznawstwa

Nazwa przedmiotu Podstawy języka i językoznawstwa		
Klasyfikacja ISCED 0232 Literatura i językoznawstwo (lingwistyka), 0321 Dziennikarstwo		**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka		**Profil studiów** ogólnoakademicki
Języki wykładowe Polski		**Obligatoryjność** obowiązkowy
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Nauki o komunikacji społecznej i mediach, Językoznawstwo
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak		

Formy prowadzenia zajęć

Okres Semestr 1	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie	**Liczba punktów ECTS** 1.00
wykład	30	

Okres Semestr 2	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie	**Liczba punktów ECTS** 1.00
wykład	30	

Wymagania wstępne i dodatkowe

Student/studentka ma podstawową wiedzę z zakresu nauk o kulturze, komunikacji i języku.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	**Efekty w zakresie**	**Kierunkowe efekty uczenia się**
Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	student/studentka ma szeroką wiedzę w zakresie teorii lingwistycznych i różnych dyscyplin językoznawczych oraz systemu językowego w perspektywie historycznej i współczesnej.	PKO_K2_W05
Umiejętności – Student potrafi:		

U1	student/studentka potrafi posługiwać się różnymi terminami lingwistycznymi i metodami analizy językowej tekstu, potrafi też zastosować zdobytą wiedzę i umiejętności z zakresu językoznawstwa w kontekście własnych badań oraz innych nauk humanistycznych i społecznych.	PKO_K2_U04
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		
K1	student/studentka ma świadomość ciągłości relacji między językiem a kulturą, między językami reprezentującymi różne społeczności, narody i wspólnoty etniczne.	PKO_K2_K01, PKO_K2_K04

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Historia językoznawstwa diachronicznego.	W1, U1, K1
2.	Typologie języków.	W1, U1, K1
3.	Elementy historii języka polskiego (pochodzenie, periodyzacja, zabytki języka polskiego).	W1, U1, K1
4.	Kontakty polszczyzny z innymi językami (zapożyczenia).	W1, U1, K1
5.	Regionalne zróżnicowanie polszczyzny i jego źródła.	W1, U1, K1
6.	Elementy dialektologii, socjolingwistyki i lingwistyki kulturowej (badania JOS).	W1, U1, K1
7.	Dyscypliny językoznawstwa współczesnego, synchronicznego.	W1, U1, K1
8.	Współczesne paradygmaty lingwistyczne (od strukturalizmu po kognitywizm).	W1, U1, K1
9.	Semantyka i pragmatyka.	W1, U1, K1
10.	Podstawy leksykografii.	W1, U1, K1
11.	Najnowsze aplikacje współczesnych badań nad językiem (językoznawstwo komputerowe i korpusowe).	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Semestr 1

Metody nauczania:

analiza tekstów, wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, konwersatorium językowe

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie	Warunki zaliczenia przedmiotu w I semestrze to: - obecność na zajęciach; - aktywne uczestnictwo w zajęciach i wykonywanie zadań zleconych przez prowadzącego.

Semestr 2

Metody nauczania:

analiza tekstów, wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, konwersatorium językowe

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie	Warunki zaliczenia przedmiotu w II semestrze to: - obecność na zajęciach; - aktywne uczestnictwo w zajęciach i wykonywanie zadań zleconych przez prowadzącego.

Bilans punktów ECTS

Semestr 1

Rodzaje zajęć studenta	**Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć**
wykład	30
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 30
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Semestr 2

Rodzaje zajęć studenta	**Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć**
wykład	30
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 30
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	zaliczenie
W1	x
U1	x
K1	x

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki
KARTA OPISU PRZEDMIOTU
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Autofikcje: pogranicza biografii, epistolografii i literatury

Nazwa przedmiotu Literatura porównawcza drugiego stopnia: Autofikcje: pogranicza biografii, epistolografii i literatury			
Klasyfikacja ISCED 0232 Literatura i językoznawstwo (lingwistyka), 0313 Psychologia		**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie	
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka		**Profil studiów** ogólnoakademicki	**Okres** Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4
Języki wykładowe Polski		**Obligatoryjność** fakultatywny	
Sposób realizacji i godziny zajęć ćwiczenia: 30		**Liczba punktów ECTS** 4	
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Literaturoznawstwo, Psychologia	
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak			

Wymagania wstępne i dodatkowe

przedmiot przeznaczony dla studentów studiów magisterskich

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Student, analizując problematykę omawianą na zajęciach, potrafi samodzielnie i w pogłębiony sposób zinterpretować z zastosowaniem różnych metod utwór literacki, umieścić go w kontekście historycznoliterackim, kulturowym i biograficznym.
C2	Student, aktywnie uczestnicząc w zajęciach, rozwija umiejętność samodzielnego przygotowania i przedstawienia oryginalnych wystąpień pisemnych i ustnych na różnych poziomach formalności.
C3	Student zna i umie zastosować w praktyce metody interpretacji tekstów literackich w ujęciu porównawczym, wykrywa i określa zależności oraz związki typologiczne między tekstami literackimi a dziełami reprezentującymi różne dziedziny sztuki.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy – Student zna i rozumie:		

W1	pojęcie "autofikcji" i "biografii fikcyjnej", "literatury dokumentu osobistego"; potrafi te zjawiska zobaczyć w szerszym kontekście historycznoliterackim i kulturowym, a także na tle zjawisk danej epoki.	PKO_K2_W01, PKO_K2_W03, PKO_K2_W07
W2	zjawisko fikcjonalizacji biografii oraz epistolografii w kontekście porównawczym, na tle rozmaitych dyskursów humanistycznych (antropologia, filozofia, historiografia, socjologia, psychologia).	PKO_K2_W03, PKO_K2_W07, PKO_K2_W09
Umiejętności – Student potrafi:		
U1	dokonać charakterystyki różnych gatunków pisarstwa biograficznego i nazwać typ danego tekstu, przyporządkowując go do określonego gatunku literatury dokumentu osobistego.	PKO_K2_U02, PKO_K2_U04, PKO_K2_U05
U2	samodzielnie wykrywać i wskazywać relacje genetyczne i typologiczne pomiędzy tekstami literackimi w zakresie literatury biograficznej oraz formułować problemy badawcze obejmujące najciekawsze zjawiska w tym zakresie.	PKO_K2_U05
U3	twórczo wykorzystywać znajomość literatury powszechnej oraz metodologii komparatystycznych w formułowaniu hipotez interpretacyjnych w samodzielnie pisanej interpretacji porównawczej, w stopniu zaawansowanym posługując się ujęciami teoretycznymi, paradygmatami badawczymi i pojęciami właściwymi dla komparatystyki	PKO_K2_U02, PKO_K2_U04, PKO_K2_U06, PKO_K2_U07
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		
K1	do współdziałania w realizacji grupowego projektu badawczego poświęconego wybranym zagadnieniom, analizowanym podczas zajęć; uczestnictwo w tym projekcie daje mu możliwość wykorzystania nabytej wiedzy, umiejętności i kompetencje społeczne oraz rozwijać umiejętność pracy w zespole, kształcenia innych i samokształcenia.	PKO_K2_K05
K2	do aktywnego uczestnictwa w życiu społecznym i kulturalnym poprzez dostrzeganie różnorodnych uwarunkowań kulturowych, kształtujących kreowanie portretów i autoportretów biograficznych w literaturze i sztuce, również w formie gotowości do podejmowania dyskusji i konfrontowania własnego punktu widzenia z innymi uczestnikami życia kulturalnego, naukowego i społecznego.	PKO_K2_K07, PKO_K2_K08

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Biografie fikcyjne, czyli utwory, które w warstwie fabularnej opowiadają historię życia nieistniejącego twórcy, a w warstwie metafikcyjnej pokazują mechanizmy konstruowania biografii to temat, który dobrze pokazuje ważne linie rozwojowe literatury współczesnej. Powiązane z nim zagadnienie fikcyjnej epistolografii konstytuuje zjawisko określane mianem fikcjonalizacji / autofikcjonalizacji (w zależności od autorstwa kreowanych "materiałów biograficznych"). Na przykładzie ważnych utworów z literatury polskiej i światowej omówione zostaną tematy związane z portretowaniem twórców, wykorzystywaniem typowych technik narracyjnych, konstruowaniem wiarygodnych linii biegu życia czy tworzeniem fikcyjnej dokumentacji biograficznej (w tym listów i utworów literackich). Kontekstem dla literatury współczesnej będą przykłady z utworów wcześniejszych epok, przywoływane kontekstowo i w miarę potrzeb. Przykładom literackim będą też towarzyszyć wybrane dzieła filmowe, ilustrujące zagadnienie biografii fikcyjnych. Komparatystyczne analizy literatury zostaną uzupełnione o wybrane teksty teoretyczne poświęcone fikcjonalizacji biografii (np. Lisa, Barthesa, Damroscha, McHale'a czy Rzepczyńskiego, a także rozważania historyków (takich jak: H. White, F. Ankersmit, J. Topolski, E. Domańska), psychologów (V. E. Frankl) czy filozofów (M. Foucault, K. Wojtyła).	W1, W2, U1, U2, U3, K1, K2
2.	Teoretyczne i genologiczne ujęcie analizowanych zagadnień (literatura biograficzna, literatura dokumentu osobistego) w kontekście refleksji humanistycznej, filozoficznej i antropologicznej na temat zjawiska fikcjonalizacji biografii i autofikcyjności.	W1, W2, U1

3.	Biografia: facta czy ficta? Porównawcza analiza wybranych tekstów literackich oraz filmów (na wybranych przykładach).	W1, U1, U2, K2
4.	Epistolografia: między dokumentem a fikcją. Charakterystyka literackich walorów listów autentycznych oraz fikcyjnych (na wybranych przykładach).	W2, U1, U2
5.	Fikcjonalizacja biografii i epistolografii: próba komparatystycznej charakterystyki tego zjawiska i umiejscowienia go w kontekście innych zjawisk kulturowych i społecznych (także w formie grupowego projektu badawczego, prezentowanego podczas zajęć oraz samodzielnego przygotowania krótkiego eseju interpretacyjnego na zaproponowany przez siebie temat, powiązany z tematyką zajęć, i na podstawie samodzielnie dobranych lektur).	W2, U2, U3, K1, K2

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

analiza tekstów, metoda projektów, seminarium, dyskusja

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
ćwiczenia	projekt, esej, prezentacja	Podstawą zaliczenia jest obecność i praca na zajęciach oraz aktywne przygotowywanie się do nich (dopuszczalna 1 nieobecność). Drugim elementem oceny jest przygotowanie w 3-os. grupie małego projektu badawczego i ustna prezentacja na zajęciach wybranego kontekstu teoretycznego omawianej problematyki (wraz z ilustracją na konkretnym literackim lub filmowym przykładzie). Trzecim i najważniejszym składnikiem zaliczenia jest krótka praca zaliczeniowa (esej porównawczy).

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
ćwiczenia	30
zbieranie informacji do zadanej pracy	10
przygotowanie eseju	20
przygotowanie referatu	10
przygotowanie do zajęć	15
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	20
przygotowanie projektu	15

Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 120
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia		
	projekt	esej	prezentacja
W1		x	
W2	x	x	x
U1	x	x	
U2		x	x
U3	x	x	
K1	x		
K2			x

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki
KARTA OPISU PRZEDMIOTU
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Zagubione/ocalone w przekładzie

Nazwa przedmiotu Literatura porównawcza drugiego stopnia: Zagubione/ocalone w przekładzie			
Klasyfikacja ISCED 0232 Literatura i językoznawstwo (lingwistyka), 0314 Socjologia i kulturoznawstwo		**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie	
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka		**Profil studiów** ogólnoakademicki	**Okres** Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4
Języki wykładowe Polski		**Obligatoryjność** fakultatywny	
Sposób realizacji i godziny zajęć ćwiczenia: 30		**Liczba punktów ECTS** 4	
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Nauki o kulturze i religii, Literaturoznawstwo	
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak			

Wymagania wstępne i dodatkowe

Przydatna będzie znajomość języka angielskiego w stopniu umożliwiającym samodzielną lekturę tekstów literackich i naukowych.

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Student zna i umie zastosować w praktyce metody interpretacji tekstów literackich w ujęciu porównawczym.
C2	Student potrafi samodzielnie i w pogłębiony sposób zinterpretować z zastosowaniem różnych metod utwór literacki, umieścić go w kontekście historycznoliterackim, kulturowym i biograficznym

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	podstawowe pojęcia i problemy z zakresu przekładoznawstwa.	PKO_K2_W02, PKO_K2_W03, PKO_K2_W05
W2	znaczenie przekładu w procesach transferu kulturowego i kształtowania kultur docelowych.	PKO_K2_W07, PKO_K2_W08
W3	znaczenie narzędzi przekładoznawczych we współczesnej komparatystyce i miejsce przekładów literackich w badaniach porównawczych.	PKO_K2_W08, PKO_K2_W09, PKO_K2_W10

Umiejętności – Student potrafi:		
U1	dokonać krytycznej analizy przekładu literackiego, przekładu intersemiotycznego i porównawczej analizy różnych przekładów przy użyciu właściwych narzędzi i odpowiedniej terminologii.	PKO_K2_U02, PKO_K2_U04, PKO_K2_U05, PKO_K2_U06
U2	odnieść wnioski z dokonanej analizy przekładu do szerszego kontekstu zjawisk istotnych w badaniach komparatystycznych.	PKO_K2_U05, PKO_K2_U06, PKO_K2_U07
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		
K1	odniesienia zdobytych wiedzy i doświadczeń do zjawisk w kontekście pozaakademickim.	PKO_K2_K06, PKO_K2_K07
K2	wykorzystywania w praktyce wiedzy o wzajemnych powiązaniach kulturowych, różnorodności kulturowej i zjawiskach na styku literatur i kultur.	PKO_K2_K07, PKO_K2_K08
K3	pracy samodzielnej, a także do współdziałania i pracy w grupie.	PKO_K2_K05

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Celem niniejszych warsztatów jest przybliżenie jego uczestnikom podstawowych problemów i terminologii współczesnych badań nad przekładem, a także kształtowanie podstawowych umiejętności w zakresie analizy i krytyki przekładu literackiego. Poszczególne zajęcia będą poświęcone wspólnej lekturze najważniejszych badaczy przekładu (polskich i zagranicznych), a także analizie wybranych przekładów na język polski tekstów literatur obcojęzycznych (głównie w języku angielskim).	W1, W2, W3, U1, U2, K1, K2, K3
2.	Współczesne teorie i problemy przekładoznawstwa.	W1, W2, U1, K2
3.	Przekładoznawstwo na gruncie polskim.	W1, W2, U1, K2
4.	Analiza i interpretacja przekładów tekstów literackich.	W2, U1, U2, K1, K3
5.	Przekład, przekładoznawstwo i komparatystyka.	W2, W3, U2, K1, K2, K3

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

analiza tekstów, metoda projektów, seminarium, burza mózgów, dyskusja, analiza przypadków, rozwiązywanie zadań, ćwiczenia przedmiotowe

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
ćwiczenia	zaliczenie na ocenę, ocena ciągła pracy w trakcie zajęć	Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest obecność i aktywność w trakcie zajęć, pozytywna ocena zadań realizowanych w trakcie zajęć, pozytywna ocena projektu dotyczącego krytycznej analizy przekładu. W związku z realizacją programu "Mistrzowie dydaktyki" zakłada się możliwość wzięcia przez wybranych studentów udziału w powiązanych z kursem dodatkowych zajęciach tutoringowych i zaliczenia kursu na podstawie alternatywnych wymogów.

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	**Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć**
ćwiczenia	30
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	30
przygotowanie projektu	30
przygotowanie do zajęć	30

Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 120
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia	
	zaliczenie na ocenę	ocena ciągła pracy w trakcie zajęć
W1	x	x
W2		x
W3		x
U1	x	x
U2		x
K1	x	
K2	x	
K3		x

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki

KARTA OPISU PRZEDMIOTU

Literatura porównawcza drugiego stopnia: Ratio i imaginatio w literaturze

Nazwa przedmiotu Literatura porównawcza drugiego stopnia: Ratio i imaginatio w literaturze			
Klasyfikacja ISCED 0223 Filozofia i etyka, 0232 Literatura i językoznawstwo (lingwistyka)		**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie	
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka		**Profil studiów** ogólnoakademicki	**Okres** Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4
Języki wykładowe Polski		**Obligatoryjność** fakultatywny	
Sposób realizacji i godziny zajęć ćwiczenia: 30		**Liczba punktów ECTS** 4	
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Literaturoznawstwo, Filozofia	
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak			

Wymagania wstępne i dodatkowe

Student wybiera po dwa przedmioty "Literatura porównawcza drugiego stopnia" w semestrze 1, 2 i 4 oraz trzy w semestrze 3, w sumie 9 kursów w ciągu 2 lat. Każdy kurs musi być inny od wybranych w poprzednich semestrach

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Student zyskuje specjalistyczną wiedzę o literaturze polskiej w kontekście literatury światowej, o wzajemnych powiązaniach między różnymi zjawiskami kulturowymi

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	znaczenie aspektów racjonalnych i wyobrażeniowych w teorii kultury i w literaturze	PKO_K2_W09, PKO_K2_W10, PKO_K2_W11, PKO_K2_W12
W2	student zna rozmaite koncepcje wyobraźni twórczej	PKO_K2_W09, PKO_K2_W10, PKO_K2_W11, PKO_K2_W12
W3	student zna i rozumie podstawy psychologii twórczości	PKO_K2_W09, PKO_K2_W10, PKO_K2_W11, PKO_K2_W12
Umiejętności – Student potrafi:		
U1	rozróżniać typy poetyckie (obrazowy i intelektualny)	PKO_K2_U05, PKO_K2_U06, PKO_K2_U07

U2	analizować utwory literackie pod kątem przejawów ratio i imaginatio	PKO_K2_U05, PKO_K2_U06, PKO_K2_U07
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		
K1	opisu, analizy i interpretacji ratio i imaginatio w kulturze do eksplikowania ich roli	PKO_K2_K05, PKO_K2_K07

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Opis problematyki zajęć: Zarówno utwory poetyckie jak prozatorskie zawierają – w różnych proporcjach – elementy racjonalne i wyobrażeniowe. Te pierwsze to racjonalizowalny sens, znaczenie, autorski pogląd, perswazja itp., które mogą podlegać – również w różnym stopniu – interpretacji. Element wyobrażeniowy może mieć charakter czerpania z istniejącego materiału – mitycznego, legendarnego, literackiego, artystycznego, bądź być skutkiem autorskiej wyobraźni/fantazji. Ich rozróżnienie wydaje się oczywiste, jednak tym, co najciekawsze, jest ich wzajemna relacja, a zwłaszcza obecność elementu ratio w tym, co z pozoru wyobraźniowe oraz imaginatio w tym, co racjonalne. Analizy pod kątem obecności i roli w nich obydwu elementów będą przedmiotem zajęć. Warunkiem zaliczenia będzie przedstawienie takiej analizy wybranego utworu przez każdego z uczestników zajęć. W literaturze obecne są, w sposób oczywisty, różne elementy myślowe i estetyczne. Niektóre utwory mają na celu zwłaszcza przekonywanie do jakichś idei, wartości, poglądów, w innych przeważa element obrazowania. Elementy te są niekiedy trudne to rozróżnienia, zwłaszcza w poezji, gdzie ratio splecione bywa szczególnie mocno z imaginatio. Tematem zajęć będzie interpretacja wybranych utworów pod kątem obecności w nich obydwu czynników oraz próba interpretacji ich roli we wzajemnym oświetlaniu się lub, niekiedy, zaprzeczaniu sobie.	W1, W2, W3, U1, U2, K1
2.	Wybrane zagadnienia: 1. Natchnienie a obróbka intelektualna – Hadamard, The Psychology of Invention in the Mathematical Field 2. Natchnienie w innych opisach 3. Obraz a idea 4. Psychologia twórczości 5. Typy poetyckie – obrazowy, intelektualny 6. Dominacja obrazowości lub refleksji 7. Wyobraźnia w służbie intelektu	W1, W2, W3, U1, U2, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

analiza tekstów, wykład konwersatoryjny, dyskusja

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
ćwiczenia	zaliczenie na ocenę	Uzyskanie pozytywnej oceny z pracy pisemnej zaliczeniowej.

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
ćwiczenia	30
przeprowadzenie badań literaturowych	40
zbieranie informacji do zadanej pracy	35

przygotowanie do ćwiczeń	15
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 120
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	zaliczenie na ocenę
W1	x
W2	x
W3	x
U1	x
U2	x
K1	x

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki
KARTA OPISU PRZEDMIOTU
Seminarium magisterskie

Nazwa przedmiotu Seminarium magisterskie		
Klasyfikacja ISCED 0232 Literatura i językoznawstwo (lingwistyka)		**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka		**Profil studiów** ogólnoakademicki
Języki wykładowe Polski		**Obligatoryjność** obowiązkowy
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Literaturoznawstwo
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak		

Formy prowadzenia zajęć

Okres Semestr 1	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie	**Liczba punktów ECTS** 6.00
ćwiczenia	30	

Okres Semestr 2	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie	**Liczba punktów ECTS** 6.00
ćwiczenia	30	

Wymagania wstępne i dodatkowe

Komparatysta powinen wybrać seminarium literaturoznawcze na Wydziale Polonistyki UJ, praca dyplomowa powinna mieć charakter komparatystyczny. Obecność w zajęciach jest obowiązkowa

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Student zyskuje specjalistyczną wiedzę o literaturze polskiej w kontekście literatury światowej, zyskuje wiedzę o wzajemnych powiązaniach między różnymi zjawiskami kulturowymi
C2	Student potrafi samodzielnie i w pogłębiony sposób zinterpretować z zastosowaniem różnych metod utwór literacki, umieścić go w kontekście historycznoliterackim, kulturowym i biograficznym; umie odnieść tekst literacki do innego dzieła sztuki
C3	Student posiada umiejętność samodzielnego przygotowania i przedstawienia oryginalnych wystąpień pisemnych i ustnych na różnych poziomach formalności, w języku polskim i obcym

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	znaczenie literatury polskiej w kontekście literatury światowej i w kontekście innych zjawisk kulturowych	PKO_K2_W05, PKO_K2_W11
W2	student zna teorie i metodologie dotyczące literaturoznawstwa i językoznawstwa	PKO_K2_W03
Umiejętności – Student potrafi:		
U1	samodzielnie pisać prace naukowe, wypowiadać się sprawnie w mowie i w piśmie	PKO_K2_U03, PKO_K2_U04, PKO_K2_U05, PKO_K2_U07, PKO_K2_U08, PKO_K2_U10
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		
K1	student jest gotów podejmowania wyzwań współczesnego świata stawianym humaniście	PKO_K2_K01, PKO_K2_K02, PKO_K2_K03, PKO_K2_K07

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Praca magisterska studenta polonistyki-komparatystyki powinna: a. być porównawczą rozprawą naukową o charakterze analityczno-interpretacyjnym, systematyzującym, syntetyzującym lub też stanowić monografię wybranego zjawiska, ujmującą wybrany temat w poszerzony sposób, w wysokim stopniu samodzielny oraz częściowo oryginalny na tle istniejącego stanu badań. b. zachowywać dogłębną spójność pomiędzy tematem a treścią; c. zawierać odniesienia do poszerzonego zakresu badań naukowych, właściwych dla danej dziedziny wiedzy i opracowanego tematu oraz zagadnień pokrewnych, w zakresie wynikającym z treści rozprawy; d. wykorzystywać samodzielnie zgromadzoną i krytycznie zweryfikowaną bibliografię przedmiotu; e. dowodzić pogłębionych umiejętności doboru strategii argumentacyjnych, odpowiednich dla tematu metodologii badań oraz samodzielnego formułowania tez i wniosków; f. opierać się na logicznie skonstruowanym wywodzie naukowym o dużym stopniu spójności; g. posiadać odpowiednią kompozycję, dopasowaną do prezentowanego tematu; h. wykorzystywać warstwę przypisów w poprawny i sfunkcjonalizowany sposób; i. dowodzić biegłego opanowania stylu naukowego; j. zostać wyedytowana w staranny sposób; k. dokumentować postępy naukowe studenta i powstawać we współpracy z promotorem.	W1, W2, U1, K1
2.	Konkretne treści kształcenia, jak również temat rozprawy, zależne są od wybranego seminarium dotyczącego konkretnych zagadnień i epok literackich	W1, W2, U1, K1
3.	dr hab. Kazimierz Adamczyk: ZAGŁADA ŻYDÓW - HISTORIA, ŚWIADECTWO, LITERATURA. Zagłada europejskich Żydów dokonana przez hitlerowskie Niemcy, ich sojuszników oraz pomocników opisywana jest jako „punkt zerowy” naszej cywilizacji. Zbrodnia ta wymusiła przemyślenie podstawowych pojęć europejskiej kultury. Podczas seminarium zapoznamy się z historią Holokaustu, podstawowymi pytaniami, jakie to ludobójstwo postawiło przed współczesną humanistyką. Przeczytamy najważniejsze świadectwa ocalonych i dzieła literatury polskiej oraz światowej traktujące o Zagładzie. Poznamy próby przedstawienia Shoa dokonywane przez kolejne generacje twórców: ocalałych, ich dzieci oraz głosy „trzeciego pokolenia”. Spojrzymy także na Holokaust z perspektywy feministycznej, zapoznamy się ze świadectwami żydowskich dzieci. Milion czterysta tysięcy niewinnych istot zamordowanych podczas Zagłady każe stawiać najtrudniejsze pytania o sens religijnej wiary. Przeczytamy zatem również odpowiedzi teologów na tę monstrualną zbrodnię.	W1, W2, U1, K1

4.	prof. dr hab. Andrzej Hejmej: KULTURA AUDIALNA. KOMPARATYSTYKA I ANTROPOLOGIA DŹWIĘKU. Seminarium poświęcone jest problematyce nowoczesnej audiosfery oraz kwestii doświadczenia audialnego w dobie kultury audiowizualnej. Zaznajamia z najnowszymi ujęciami fenomenu dźwięku i percepcji słuchowej kształtowanej w warunkach rozwoju technologii i ekspansji mediów (praktyki związane ze słyszeniem i słuchaniem analizowane będą w perspektywie antropologii dźwięku i jednego z nurtów badań porównawczych – komparatystyki intermedialnej). W zamierzeniu stanowi wprowadzenie w najważniejsze zagadnienia kultury audialnej (m.in. fenomen dźwięku, nowoczesna audiosfera, słyszenie i słuchanie w świecie nowoczesności, język i głos, oralność i wokalność, akuzmatyka i kultura akuzmatyczna), powinno sprowokować uczestników do prób indywidualnego interpretowania rozmaitych zjawisk audialnych i wykorzystania koncepcji antropologii dźwięku (antropologii audialnej, „audioantropologii" etc.) w badaniach komparatystycznych i kulturoznawczych.	W1, W2, U1, K1
5.	dr hab. Joanna Hobot-Marcinek: INTERDYSCYPLINARNY WYMIAR EDUKACJI POLONISTYCZNEJ. Seminarium poświęcone zostanie wyzwaniom stojącym przed współczesną szkolną edukacją polonistyczną, która winna przygotować ucznia do świadomego uczestnictwa w kulturze i do życia w zmieniającej się rzeczywistości. Nacisk położony zostanie na specyficzny integracyjny wymiar przedmiotu język polski . W centrum zainteresowania znajdzie się kwestia kompetencji merytorycznych i metodycznych nauczycieli, którzy winni łączyć wiedzę z zakresu literaturoznawstwa i językoznawstwa ze znajomością innych dyscyplin , takich jak: historia sztuki, filozofia, socjologia, filmoznawstwo, historia oraz teatrologia.	W1, W2, U1, K1
6.	dr hab. Andrzej Juszczyk: KULTURA POPULARNA I JEJ KONTEKSTY. Tematem przewodnim seminarium jest analiza charakterystycznych zjawisk kultury popularnej (od połowy XIX wieku do dziś), a zatem: literatury popularnej, filmu, muzyki, komiksu, itp., ujmowanych w kontekście szerszych zjawisk kulturowych, społecznych, ekonomicznych. Jej celem jest próba badanie mechanizmów rządzących powszechną wyobraźnią, tropienie związków między współczesnymi sposobami konceptualizowania rzeczywistości a mitami kultury popularnej. Prace magisterskie, jakie powstaną w trakcie trwania seminarium, dotyczyć powinny antropologiczno-kulturowych analiz różnorodnych zjawisk kultury popularnej.	W1, W2, U1, K1
7.	dr hab. prof. UJ: Dorota Kozicka: PRZESTRZEŃ W LITERATURZE. PRZESTRZEŃ LITERATURY. Seminarium poświęcone jest problematyce przestrzeni i różnym sposobom opisywania i interpretowania przestrzeni w tekstach literackich, a także przestrzeni literatury. Na bazie tekstów literackich omówimy doświadczenia podróży, zamieszkiwania, wyobcowania oraz czytania przestrzeni w literaturze współczesnej. Przeanalizujemy takie kategorie jak: przestrzeń, miejsce i mapa, wykorzystywane nie tylko do opisu lecz również do konceptualizowania istotnych dla literatury i współczesności problemów. Poruszymy również problem przestrzeni literatury – obiegu literatury zarówno w przestrzeniach geograficznych, jak i w przestrzeni współczesnej kultury. Przegląd różnych perspektyw badawczych, zarówno tych zorientowanych na sam tekst i przestrzeń przedstawioną w literaturze, jak i tych, łączących zagadnienia wewnątrztekstowe z kwestiami geograficznymi, socjologicznymi, filozoficznymi, komparatystycznymi oraz tych, związanych ze zwrotem przestrzennym i geopoetyką pozwoli studentom na głębsze poznanie, a następnie wybór narzędzi metodologicznych do samodzielnych analiz wybranych zagadnień i tekstów literackich. Szczegółowy plan zajęć seminaryjnych zostanie dostosowany do zainteresowań i planów badawczych Uczestniczek i Uczestników seminarium. Zagadnienia: Przestrzeń w tekście ; Przestrzeń tekstu ; Praktyki przestrzenne ; Kulturowe wzorce doświadczania przestrzeni; Przestrzenie literatury.	W1, W2, U1, K1

8.	dr Tomasz Kunz: WIĘCEJ NIŻ SŁOWA. PRZEKRACZANIE GRANIC MIĘDZY KULTURĄ I ŻYCIEM W POEZJI I PROZIE POLSKIEJ XX i XXI wieku. Przedmiotem naszego zainteresowania będzie problematyka związana z przekraczaniem tradycyjnych, konwencjonalnych granic między życiem a literaturą, biografią a autokreacją, osobą autora a podmiotem utworu, ja-empirycznym a ja-tekstowym. Problematyka ta rozpatrywana będzie w trzech krzyżujących się perspektywach: a/ teorii i praktyki literackiej; b/ działań autokreacyjnych, przejawiających się zarówno poprzez aktywność pisarską, jak i świadome działania (legendotwórcze, autopromocyjne); c/ społecznych wyobrażeń na temat artysty, jego roli społecznej i funkcji symbolicznej. Podczas seminarium poddamy analizie najciekawsze i najbardziej oryginalne przypadki takich strategii literackich w literaturze polskiej XX i XXI wieku, w których twórczość i egzystencja tworzą nierozłączną, choć heterogeniczną i wewnętrznie złożoną empiryczno-tekstową całość (S. I. Witkiewicz, W. Gombrowicz, M. Hłasko, T. Różewicz, M. Białoszewski, T. Konwicki, E. Stachura, R. Wojaczek, A. Stasiuk, D. Masłowska). Postaramy się pokazać związki interesującej nas problematyki z dokonującą się w dwudziestowiecznej literaturze ewolucją tożsamościowej samowiedzy, zmieniającymi się koncepcjami podmiotowości oraz zjawiskiem zacierania się granic między gatunkami fikcjonalnymi a niefikcjonalnymi (różnymi formami dokumentów osobistych, korespondencji, wypowiedzi eseistyczno-teoretycznych). Spróbujemy także zaproponować taki sposób lektury, który wykraczałby poza dualizm kategorii estetycznych, stosowanych do analizy i interpretacji dzieła literackiego, oraz kategorii psycho-biograficznych stosowanych do ujęć skoncentrowanych na życiu i osobowości twórcy. Podczas seminarium student powinien uzyskać podstawową wiedzę teoretyczną w zakresie nowoczesnych i ponowoczesnych literackich koncepcji podmiotowości, znać i umieć wykorzystywać pojęcia i kategorie związane z omawianą na seminarium problematyką (m.in. depersonalizacja, legenda literacka, życiopisanie, bio-poetyka, podmiot sylleptyczny, autor modelowy, obraz autora, transgresja, autokreacja, ja autobiograficzne, pakt autobiograficzny). Powinien także umieć sproblematyzować te kategorie i pojęcia na przykładzie omawianych tekstów. Ostatecznym i najważniejszym celem seminarium jest jednak napisanie i późniejsza obrona pracy dyplomowej, dlatego student musi przede wszystkim zdobyć umiejętność zbierania, selekcji i krytycznego wykorzystywania materiałów niezbędnych do jej przygotowania, dokonać wyboru metodologii badawczej i przygotować pod opieką promotora rozprawę krytyczną zgodną z profesjonalnymi standardami kompozycyjnymi, stylistycznymi i merytorycznymi wymaganymi w przypadku prac magisterskich z zakresu literaturoznawstwa.	W1, W2, U1, K1

9.	prof. dr hab. Anna Łebkowska: LUDZKIE - MIĘDZYLUDZKIE - I NIE-LUDZKIE W LITERATURZE XX i XXI wieku. ANTROPOLOGIA KULTURY – ESTETYKA – ETYKA. W centrum tematyki spotkań seminaryjnych znajdą się relacje między naturą, kulturą i w powiązaniu ze współczesnymi rozumieniami traktowanej łącznie naturykultury. Szczególną uwagę poświęcimy zagadnieniom bio-transfiguracji . Będziemy analizowac teksty literackie problematyzujące kwestię punktu widzenia ludzkiego/ zwierzęcego/ rzeczowego bądź całkowicie wykreowanego (fantastyka) i genderowego. Zajmować się będziemy takimi problemami jak: ciało – zmysły, afekty; cielesne wyobcowanie, tu m.in. problem liminalnosci i transgresji; ciało cyborga i ciało wirtualne, kategoria osobliwosci; a także relacjami między podmiotem i rzeczą; literackimi reprezentacjami doświadczeń sensualnych (m.in. rola zmysłu wzroku i dotyku i słuchu) Obiektem analizy staną się m.in. przeobrażenia zachodzące w odmianach fikcji groteskowej, onirycznej, fantastycznej i w metafikcji. Dokładnej analizie poddana zostanie kategoria empatii w jej wymiarze epistemologicznym, metafizycznym, etycznym i estetycznym m.in. w powiązaniu z innymi sztukami; uwzględnione też zostaną relacje między kategorią cielesności a najnowszymi mediami. Tematy prac magisterskich nie zostaną ograniczone do problematyki analizowanej na seminarium, lecz wiązać się będą z szeroko pojętymi zagadnieniami literatury XX i XXI wieku. Założeniem seminarium jest opracowanie - indywidualnie ze studentami - tematów prac magisterskich, a następnie, w trakcie spotkań seminaryjnych i konsultacji, przedstawianie przez studentów promotorowi poszczególnych etapów i postępów w ich powstawaniu. Na spotkaniach seminaryjnych w drugim semestrze prezentowane będą przez studentów wstępne konspekty prac Wprawdzie tematy prac magisterskich nie zostaną ograniczone do problematyki analizowanej na seminarium, wiązać się mogą bowiem z szeroko pojętymi zagadnieniami literatury XX wieku, jednakże celem spotkań będzie pogłębianie wiedzy zakresie problematyki zasygnalizowanej w temacie seminarium. warunki zaliczenia przedmiotu: aktywne uczestnictwo w zajęciach seminaryjnych, wykazywanie się znajomością wskazanych w programie zajęć rozpraw naukowych i utworów literackich, umiejętność problematyzacji badanych zjawisk literackich, umiejętność analizy tekstów literackich z wykorzystaniem kategorii antropologicznych . W drugim semestrze: oprocz wymienionych wymagań warunkiem zaliczenia będzie przygotowanie konspektu pracy magisterskiej i wstępnej bibliografii.	W1, W2, U1, K1
10.	prof. dr hab. Jakub Niedźwiedź: MIŁOŚĆ, POŻĄDANIE, STRACH. EMOCJE WE WCZESNONOWOŻYTNEJ LITERATURZE POLSKIEJ I EUROPEJSKIEJ. Celem seminarium jest przyjrzenie się, w jaki sposób wczesnonowożytni autorzy i autorki radzili sobie z opisywaniem swoich emocji – negatywnych i pozytywnych. Będziemy czytali utwory poetów i prozaików polskich, angielskich, francuskich, włoskich, hiszpańskich, węgierskich i ukraińskich. Zastanowimy się, jakie emocje ich szczególnie interesowały, o jakich chętnie pisali, a jakie wypierali. Jak o emocjach pisali mężczyźni, a jak kobiety? W jaki sposób siedemnastowieczna retoryka próbowała katalogować afekty? Które afekty są wspólne dla literatury i sztuk plastycznych?	W1, W2, U1, K1
11.	dr hab. prof. UJ Piotr Oczko: PRZESZŁOŚĆ I CODZIENNOŚĆ. LITERATURA, SZTUKA I ŻYCIE DO KOŃCA WIEKU XIX. Tematyka seminarium obejmuje szeroko rozumianą kwestię obyczajowości, rytuałów i codzienności w literaturze i sztuce do końca XIX wieku oraz analizy omawianych zjawisk kulturowych przy pomocy współczesnych narzędzi metodologicznych. Forma seminarium jest z zasady otwarta i dostosowywana, podobnież jak lista lektur, do zainteresowań i planów Uczestniczek i Uczestników spotkań. Wybrane zagadnienia: Dawne książki kucharskie; Jedzenie i gotowanie w sztuce i literaturze; „Uczty Babette”, czyli kultura stołu; Przestrzeń domu – zmiany w jej ostrzeganiu na przestrzeni wieków; Domki dla lalek – mityczne reprezentacje domowości; Dawne zabawki jako nauczyciele ról społecznych; Literatura o dzieciach i dla dzieci; Dawne poradniki domowe; Genderowe modele kobiecości i męskości w czasach dawnych; Los służby; Kulturowe przedstawienia seksualności w przeszłości; Sex & drugs before Rock ‘n’ Roll; Choroby w dawnej sztuce i literaturze.	W1, W2, U1, K1
12.	dr hab. prof. UJ Olga Płaszczewska: SZTUKA INTERPRETACJI - O CZYTANIU LITERATURY. Seminarium poświęcone sztuce interpretowania poezji i prozy (przede wszystkim ostatnich 200 lat) w narodowych i ponadnarodowych kontekstach. Obejmuje zagadnienia teoretyczne, w tym pytanie o cel działania interpretatora, stosowane strategie, granice odczytań (zwłaszcza porównawczych), kwestię wyjaśniania i rozumienia dzieła, oraz poszukiwania praktyczne, polegające na analizie i interpretacji wybranych utworów polskich i obcych.	W1, W2, U1, K1

13.	dr hab. prof. UJ Włodzimierz Próchnicki: LITERATURA - PRZESZŁOŚĆ I (PO)NOWOCZESNOŚĆ. Uczestnicy seminarium poznają zespół współczesnych i dawniejszych tekstów literackich (np. powieści, wiersze) i paraliterackich (np. pamiętniki, reportaże), polskich i/lub obcych z okresu od 1939, po około 2019. W toku dyskusji, z wykorzystaniem prac literaturoznawczych dotyczących m. in. problemów historyczności, pamięci i postpamięci, fikcji i faktu, studenci będą badać w jaki sposób autorzy przedstawiają przeszłość i współczesność. Analizy i interpretacje badanych tekstów odnosić się będą do problematyki społecznej, politycznej, kulturowej, obyczajowej. W paru przypadkach dyskusje obejmą też filmy fabularne, prezentujące wydarzenia równoległe do tekstów. Te działania badawczo - interpretacyjne stanowić będą przygotowanie do pisania prac magisterskich, których temat zostanie określony indywidualnie.	W1, W2, U1, K1
14.	dr hab. prof. UJ Magdalena Siwiec: ROMANTYZM I NOWOCZESNOŚĆ. Seminarium ma mieć charakter po części interpretacyjny (wspólna lektura, analiza i interpretacja tekstów romantycznych), po części teoretyczny (omówienie wybranych strategii czytania romantyzmu, podporządkowywania go rozmaitym paradygmatom teoretycznym), po części praktyczny (pisanie prac komparatystycznych). Przedmiotem szczególnej uwagi badawczej jest literatura i kultura okresu romantyzmu i jej nowoczesne odczytania. Seminarium koncentruje się wokół związków romantyzmu i nowoczesności, a więc z jednej strony przejawów pooświeceniowego odczarowania świata w literaturze, kształtowania podmiotu w oparciu o antropocentryczną filozofię, z drugiej zaś – wokół nowoczesnych odczytań romantyzmu. Interesować nas będzie ewolucja podmiotu romantycznego, melancholia i ironia, pokusa nihilizmu i walka z nim oraz konsekwencje tych zjawisk w poetyce tekstów. Zajęcia pomyślane są tak, by cykl spotkań poświęconych twórczości jednego romantyka (Wordswortha, Coleridgea, Shelleya, Jean Paula, Holderlina, Kleista, Hugo, Nervala, Mickiewicza, Słowackiego, Norwida, Krasińskiego) towarzyszyła lektura najcelniejszych ich interpretatorów (Abrams, Taylor, Bloom, De Man, Adorno, Maciejewski, Janion, Żmigrodzka...).	W1, W2, U1, K1
15.	dr hab. Mateusz Skucha: MŁODOPOLSKA PROZA KOBIET. Seminarium poświęcone jest - szeroko rozumianej - młodopolskiej prozie kobiet, ukazanej na tle charakterystycznych zjawisk kulturowych lat 1890 - 1918. Interpretacji poddane zostaną wybrane utwory m.in. takich autorek, jak: Eliza Orzeszkowa, Maria Konopnicka, Gabriela Zapolska, Zofia Nałkowska, Maria Komornicka, Maryla Wolska, Bronisława Ostrowska, Ewa Łuskina, Maria Wielopolska, Eleonora Kalkowska. Metodologicznym punktem wyjścia będzie przede wszystkim feministyczna krytyka literacka. Poszukiwać będziemy zarówno typowych, jak i oryginalnych cech twórczości tych pisarek, zwracając uwagę na tematykę oraz styl ich tekstów, by następnie zobaczyć, na czym polega wyjątkowość młodopolskiej prozy kobiet.	W1, W2, U1, K1

Informacje rozszerzone

Semestr 1

Metody nauczania:

seminarium

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
ćwiczenia	zaliczenie na ocenę	student powinien zaprezentować wybrany przez siebie temat pracy dyplomowej

Semestr 2

Metody nauczania:

seminarium

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
ćwiczenia	zaliczenie na ocenę	student powinien przedstawić konspekt i bibliografię pracy dyplomowej

Bilans punktów ECTS

Semestr 1

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
ćwiczenia	30
przygotowanie projektu	40
przeprowadzenie badań literaturowych	50
zbieranie informacji do zadanej pracy	20
przygotowanie do ćwiczeń	20
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 160
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Semestr 2

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
ćwiczenia	30
przygotowanie do zajęć	30
przeprowadzenie badań literaturowych	80
przygotowanie referatu	60
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 200
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	zaliczenie na ocenę
W1	x
W2	x
U1	x
K1	x

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki
KARTA OPISU PRZEDMIOTU
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Postmodernizmy

Nazwa przedmiotu Literatura porównawcza drugiego stopnia: Postmodernizmy			
Klasyfikacja ISCED 0223 Filozofia i etyka, 0232 Literatura i językoznawstwo (lingwistyka)		**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie	
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka		**Profil studiów** ogólnoakademicki	**Okres** Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4
Języki wykładowe Polski		**Obligatoryjność** fakultatywny	
Sposób realizacji i godziny zajęć ćwiczenia: 30		**Liczba punktów ECTS** 4	
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Filozofia, Literaturoznawstwo	
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak			

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Uświadomienie studentom filozoficzno -kulturowych kontekstów postmodernizmu
C2	Przekazanie studentom wiedzy na temat artystycznych dokonań postmodernizmu

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	istotne koncepcje teoretycznoliterackie, właściwe im terminologie i ich znaczenie dla praktyk artystycznych	PKO_K2_W07, PKO_K2_W11, PKO_K2_W12
W2	filozoficzne, społeczne i polityczne konteksty postmodernizmu	PKO_K2_W11, PKO_K2_W12
W3	dominujące trendy w literaturze polskiej i światowej i ich kulturowe uwarunkowania	PKO_K2_W11, PKO_K2_W12
Umiejętności – Student potrafi:		
U1	korzystać z komparatystycznych narzędzi interpretacyjnych	PKO_K2_U06, PKO_K2_U07
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		
K1	świadomego odbioru zróżnicowanych wytworów kultury, które analizuje w szerokim horyzoncie znaczeń i społecznych konsekwencji	PKO_K2_K07, PKO_K2_K08

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Postmodernizm. Ponowoczesność. Poststrukturalizm. Filozoficzne, społeczne, metodologiczne i artystyczne konteksty.	W1, W2, U1, K1
2.	Modernizm. Awangarda. Postmodernizm. Literackie wyznaczniki postmodernizmu. Literatura postmodernistyczna a literatura popularna.	W3, U1, K1
3.	Literatura postmodernistyczna w Ameryce i Europie	W3, U1, K1
4.	Polowanie na postmodernistów w Polsce	W1, W2, W3, U1, K1
5.	Krytyka postmodernizmu	W1, W3, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

analiza tekstów, wykład konwersatoryjny, dyskusja

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
ćwiczenia	zaliczenie ustne, zaliczenie na ocenę	Warunkiem zaliczenia jest aktywna obecność na zajęciach (przygotowanie do zajęć i udział w dyskusjach) oraz samodzielne przygotowanie interpretacji wybranego tekstu literackiego z puli lektur dodatkowych.

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
ćwiczenia	30
przygotowanie do zajęć	40
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	20
przygotowanie się do sprawdzianu zaliczeniowego	30
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 120
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia	
	zaliczenie ustne	zaliczenie na ocenę
W1	x	x
W2	x	x
W3	x	x
U1	x	x
K1	x	x

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki

KARTA OPISU PRZEDMIOTU

Literatura porównawcza drugiego stopnia: Literatura światowa przełomu XX i XXI wieku w Polsce. Przekłady, inspiracje, recepcja

Nazwa przedmiotu Literatura porównawcza drugiego stopnia: Literatura światowa przełomu XX i XXI wieku w Polsce. Przekłady, inspiracje, recepcja			
Klasyfikacja ISCED 0232 Literatura i językoznawstwo (lingwistyka), 0314 Socjologia i kulturoznawstwo		**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie	
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka		**Profil studiów** ogólnoakademicki	**Okres** Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4
Języki wykładowe Polski		**Obligatoryjność** fakultatywny	
Sposób realizacji i godziny zajęć ćwiczenia: 30		**Liczba punktów ECTS** 4	
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Nauki o kulturze i religii, Literaturoznawstwo	
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak			

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem zasadniczym kursu jest uświadomienie studentom roli najnowszej literatury światowej w procesie formowanie literatury powszechnej, poprzez analizy i interpretacje utworów literackich wywodzących się z różnych kręgów językowych i kulturowych.
C2	Celem kursu jest zapoznanie studentów z przykładami dzieł literatury światowej przełomu XX i XXI w. i oddziaływania ich przekładów na polską literaturę przełomu najnowszą. Istotne znaczenie ma uświadomienie relacji utworów polskich i dzieł tłumaczonych w najnowszym życiu kulturalnym naszego kraju.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	absolwent zna wybrane najnowszej dzieła literatury światowej, dzięki czemu potrafi zarysować jej zasadnicze tendencje w kontekście istotnych zjawisk kultury, cywilizacji i polityki globalizującego się świata. Jest świadom złożonych relacji tych zjawisk z utworami polskiej literatury po 1989 r. Dysponuje wiedzą o najważniejszych mediach i czasopismach, instytucjach kultury i inicjatywach literackich zajmujących się dziełami autorów światowych na gruncie polskiej kultury współczesnej.	PKO_K2_W01, PKO_K2_W04

Umiejętności – Student potrafi:		
U1	wyczerpująco i oryginalnie omówić w trybie krytycznoliterackim dzieło literatury światowej ogłoszone w polskim przekładzie w dowolnym medium komunikacji literackiej.	PKO_K2_U02
U2	zrecenzować samodzielnie na profesjonalnym poziomie wybrany utwór literatury światowej (w przekładzie bądź oryginale) w kontekście dzieła lub dzieł polskich przełomu XX i XXI wieku.	PKO_K2_U03
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		
K1	udziału w publicznej dyskusji na temat najnowszej literatury światowej i jej polskich reperkusji. Jest gotów do czynnego formowania polskiej opinii na temat najnowszych osiągnięć literatury różnych narodów i języków.	PKO_K2_K02

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	1. Wprowadzenie pojęcia "literatura światowa" w kontekście literatury powszechnej, współczesnej komparatystyki literackiej. Prezentacja wybranych stanowisk: D. Damrosch, F. Moretti, P. Casanova. 2.Zagadnienie kanonu literatury światowej (na przykładzie H. Bloom, "Western Canon", 1994). 3. Kwestia obecności literatury światowej we współczesnym życiu kulturalnym i literackim. 4.Tendencje w krytyce i publicystyce literackiej zajmującej się literaturą światową; również w powiązaniu z tendencjami i nurtami polskiej literatury XX i XXI wieku. 5.Główne czasopisma, portale internetowe oraz wydawnictwa zajmujące się literaturą światową. 6.Lektury - dogłębne, wyczerpujące omówienia w trybie konwersatoryjnym wybranych dzieł pisarzy głównych języków nowoczesnej komunikacji literackiej. Powiązanie oceny ich przekładów na j.polski z dziełami i formami polskiej literatury najnowszej. 7.Omówienie dzieł wybranej literatury niszowej ("mniejszej" w rozumieniu G. Deleuza i F. Guattariego) i jej faktycznej/możliwej recepcji w Polsce. 8.Lektura porównawcza wybranego dzieła/dzieł literatury światowej i utworu polskiego i dyskusja wokół wynikających z tej konfrontacji wniosków. 9. Prezentacja wybranych prac zaliczeniowych (recenzji wybranego przekładu utworu literatury światowej).	W1, U1, U2, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

analiza tekstów, burza mózgów, wykład konwersatoryjny, dyskusja, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
ćwiczenia	zaliczenie ustne, esej	zaliczenie eseju oraz lektur

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
ćwiczenia	30
zbieranie informacji do zadanej pracy	30
przygotowanie projektu	60

Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 120
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia	
	zaliczenie ustne	esej
W1	x	x
U1	x	
U2		x
K1	x	

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki
KARTA OPISU PRZEDMIOTU
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Granice literatury

Nazwa przedmiotu Literatura porównawcza drugiego stopnia: Granice literatury			
Klasyfikacja ISCED 0232 Literatura i językoznawstwo (lingwistyka), 0314 Socjologia i kulturoznawstwo		**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie	
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka		**Profil studiów** ogólnoakademicki	**Okres** Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4
Języki wykładowe Polski		**Obligatoryjność** fakultatywny	
Sposób realizacji i godziny zajęć ćwiczenia: 30		**Liczba punktów ECTS** 4	
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Nauki o kulturze i religii, Literaturoznawstwo	
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak			

Wymagania wstępne i dodatkowe

Obecność obowiązkowa, dopuszczalne dwie nieobecności.

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Kurs poświęcony przede wszystkim współczesnym "pograniczom" literatury Eksploracja regionów granicznych, łączących literaturę ze sztukami plastycznymi, z fonosferą, z performansem oraz z nowymi mediami współcześnie stała się właściwie badaniem samej "istoty" tekstu literackiego, a nie tylko jego marginesów.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	zasadnicze pojęcia pseudogenologiczne, określające główne, XX-wieczne i współczesne, kierunki i zjawiska leżące na pograniczach literatury (poezja konkretna, poezja haptyczna, liberatura, poezja wizualna, slam, literatura hipertekstualna itd.). Student zna klasyczne teksty polskie i niepolskie, reprezentatywne dla tych kierunków i zjawisk.	PKO_K2_W01
W2	główne kierunki i wrażliwości estetyczne, które decydowały o pojawieniu się i popularności analizowanych kierunków i zjawisk (surrealizm, dadaizm, ready-made, akuzmatyka itd.)	PKO_K2_W05, PKO_K2_W07
Umiejętności – Student potrafi:		

U1	, sięgając do adekwatnych kontekstów, dokonać interpretacji hybrydycznego tekstu, który jest nie tylko literaturą (lecz także np,. faktem akustycznym, obiektem materialnym, zdarzeniem międzyludzkim etc.).	PKO_K2_U02
U2	przygotować samodzielną pracę pisemną w oparciu o samodzielnie przeprowadzone kwerendy źródłowe,	PKO_K2_U05, PKO_K2_U08
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		
K1	aktywnego uczestniczenia w życiu kulturalnym, dostrzega potrzebę samokształcenia nie tylko w dziedzinie literatury, ale także sztuk muzycznych, plastycznych, teatru i nowych mediów.	PKO_K2_K07

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Pojęcie literatury a Nobel dla Boba Dylana. Literatura wobec innych sztuk: sprawność zmysłów i znajomość kodów. Literatura jako fakt wizualny. Literatury jako fakt audialny. Literatura jako performans. Hipertekstualna "cyberatura".	W1, W2, U1, U2, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

analiza tekstów, dyskusja, ćwiczenia przedmiotowe, konsultacje

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
ćwiczenia	esej	Aktywny udział w zajęciach. Napisanie eseju komparatystycznegio.

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
ćwiczenia	30
przygotowanie do ćwiczeń	30
przygotowanie eseju	60

Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 120
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	esej
W1	x
W2	x
U1	x
U2	x
K1	x

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki
KARTA OPISU PRZEDMIOTU
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Literatura XX i XXI wieku w perspektywie rzeźbiarsko-architektonicznej

Nazwa przedmiotu Literatura porównawcza drugiego stopnia: Literatura XX i XXI wieku w perspektywie rzeźbiarsko-architektonicznej			
Klasyfikacja ISCED 0213 Sztuki plastyczne, 0232 Literatura i językoznawstwo (lingwistyka)		**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie	
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka		**Profil studiów** ogólnoakademicki	**Okres** Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4
Języki wykładowe Polski		**Obligatoryjność** fakultatywny	
Sposób realizacji i godziny zajęć ćwiczenia: 30		**Liczba punktów ECTS** 4	
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Nauki o sztuce, Literaturoznawstwo	
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak			

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	zapoznanie studentów z metodami badań relacji rzeźbiarsko-architektonicznych z literaturą
C2	przekazanie studentom wiedzy o wpływie historycznych przeobrażeń koncepcji rzeźby i architektury na pojęcia literaturoznawcze
C3	uświadomienie studentom związków pomiędzy społeczno-politycznymi kontekstami rzeźby i architektury a praktykami literackimi

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	metody badania związków między literaturą a architekturą i rzeźbą	PKO_K2_W11
W2	pojęcia komparatystyki literackiej operacyjne w odniesieniu do sztuki rzeźbiarskiej i architektury	PKO_K2_W10
W3	historyczne przemiany znaczeń rzeźby i architektury w kontekstach społecznych, politycznych i filozoficznych oraz ich związki z praktykami literackimi	PKO_K2_W10
Umiejętności – Student potrafi:		

U1	wykorzystywać konteksty rzeźbiarsko-architektoniczne do pogłębienia interpretacji tekstu literackiego	PKO_K2_U05, PKO_K2_U06
U2	rozpoznawać złożone zależności między filozoficzno-estetycznymi ideami rzeźby i architektury a ich tekstualnymi reprezentacjami	PKO_K2_U05
U3	stosować zróżnicowane metodologie badań literackich i kulturowych do interpretacji współczesnych zjawisk z zakresu rzeźby, architektury i literatury	PKO_K2_U06
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		
K1	student jest gotów współdziałania w tworzeniu narzędzi interpretacyjnych poszerzających rozumienie zjawisk kultury najnowszej w perspektywie rzeźbiarsko-tekstualnej	PKO_K2_K05, PKO_K2_K07
K2	diagnozowania i projektowania znaczeń praktyk artystycznych i tekstualnych w przestrzeni publicznej	PKO_K2_K07

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	1.Metody i przykładowe ujęcia związków między literaturą i zagadnieniami rzeźbiarsko-architektonicznymi - omówienie dotychczasowych badań wykorzystujących m.in. perspektywę intersemiotyczną, historię idei, krytykę tematyczną, transmedialność.	W1
2.	2. Wybrane kategorie i pojęcia o charakterze porównawczym z zakresu teorii kultury i sztuki problematyzujące zależności rzeźby, architektury i literatury - m.in. "niewspółmierność", "nurt horacjański", "nurt lessingowski", "zwrot przestrzenny", "medium", "materiał", "forma".	W2
3.	3. Nowoczesne powinowactwa architektury, rzeźby i literatury w kulturze polskiej i europejskiej: - forma rzeźbiarsko-architektoniczna jako model poezji: poetyka bryły, estetyka inżynieryjna, architektura mówiąca, estetyczno-społeczne utopie konstruktywizmu, geometryczny ideał organizacji tekstu i świata: teksty m.in. Ezry Pounda, Juliana Przybosia, T.E. Hulme'a. - literackie dekonstrukcje architektonicznej i rzeźbiarskiej dyscypliny: sztuka informel, dadaizm, poetyki surrealizmu, język materii, wyobraźnia materialna: teksty m.in. Georges'a Bataille'a, Franza Kafki, Brunona Jasieńskiego, Elizabeth Bishop. - status obiektu w tradycji awangardy, - rzeźba i architektura jako sztuki wytwarzania i organizowania przestrzeni: np. proza modernistyczna vs. tradycja socrealizmu; konteksty filozoficzne. - dematerializacja rzeźby i jej znaczenie dla konceptualizowania medium literatury: redefinicje pomnika, antypomnik	W3, U1, U2, U3
4.	4. Ponowoczesne estetyki rzeźby i architektury wobec praktyk literackich: - artystyczne rewizje antropocentryzmu w relacji do języków literatury XXI wieku: poezja Urszuli Zajączkowskiej, - redefinicje związków rzeźby, literatury i architektury w perspektywie filozofii nowomaterialistycznych: transmedialność prac Moniki Niwelińskiej, - rzeźba i architektura jako modele nowych języków w poezji: wiersze Kacpra Bartczaka, - "zwrot ku rzeczom" i jego konsekwencje w najnowszej prozie i poezji polskiej, - rola praktyk artystycznych w ponowoczesnej przestrzeni publicznej: działania Krzysztofa Wodiczki i kwestia komunikacji. Bloki tematyczne obejmują zasadnicze treści problemowe przedmiotu. Przyporządkowane tematom zagadnienia mogą podlegać zmianom w zależności od zainteresowań uczestników i uczestniczek kursu oraz w przypadku pojawienia się nowych zjawisk literackich i artystycznych, istotnych dla ujęcia głównego tematu kursu.	W3, U1, U3, K1, K2

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

analiza tekstów, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
ćwiczenia	zaliczenie pisemne, zaliczenie na ocenę, prezentacja	obecność na zajęciach, aktywność podczas zajęć (udział w dyskusjach), zaliczenie kolokwium pisemnego sprawdzającego wiedzę na temat omawianych zagadnień oraz przygotowanie i przedstawienie w formie prezentacji zespołowej wybranego tekstu kultury w ujęciu związanym z tematem kursu

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
ćwiczenia	30
przygotowanie do zajęć	15
przygotowanie prezentacji multimedialnej	15
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	30
przygotowanie się do sprawdzianu zaliczeniowego	10
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 100
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia		
	zaliczenie pisemne	zaliczenie na ocenę	prezentacja
W1	x	x	
W2	x	x	
W3	x	x	
U1	x	x	x
U2	x	x	
U3		x	x
K1		x	x
K2		x	x

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki
KARTA OPISU PRZEDMIOTU
Literatura porównawcza drugiego stopnia: Kino i wielkie teksty kultury

Nazwa przedmiotu Literatura porównawcza drugiego stopnia: Kino i wielkie teksty kultury			
Klasyfikacja ISCED 0211 Techniki audiowizualne i produkcje mediów, 0232 Literatura i językoznawstwo (lingwistyka)		**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie	
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka		**Profil studiów** ogólnoakademicki	**Okres** Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4
Języki wykładowe Polski		**Obligatoryjność** fakultatywny	
Sposób realizacji i godziny zajęć ćwiczenia: 30		**Liczba punktów ECTS** 4	
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Sztuki filmowe i teatralne, Literaturoznawstwo	
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak			

Wymagania wstępne i dodatkowe

obecność obowiązkowa, brak wymagań wstępnych

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	obecność i sposoby adaptacji tekstów kultury w sztuce filmowej	PKO_K2_W09, PKO_K2_W10, PKO_K2_W11
Umiejętności – Student potrafi:		
U1	twórczo interpretować teksty kultury, dostrzega ich żywotność w obrębie innej sztuki	PKO_K2_U04, PKO_K2_U05, PKO_K2_U06
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		
K1	uczestniczenia w kulturze, dostrzega jej różnorodność, jak również głębokie relacje różnych dziedzin sztuki	PKO_K2_K05, PKO_K2_K07

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu

1.	Filmowe realizacje tekstów kultury - Biblii, mitów, tragedii greckiej; adaptacje klasycznych tekstów europejskiej literatury (Shakespeare, Cervantes, eposy narodowe)	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

analiza tekstów, wykład konwersatoryjny, dyskusja

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
ćwiczenia	esej	Obecność na zajęciach, aktywność, praca pisemna

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	**Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć**
ćwiczenia	30
przygotowanie do zajęć	30
zbieranie informacji do zadanej pracy	10
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	20
przygotowanie eseju	30
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 120
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	esej
W1	x
U1	x
K1	x

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki
KARTA OPISU PRZEDMIOTU
Literatura porównawcza drugiego stopnia: 36 obrazów Jana Vermeera van Delft

Nazwa przedmiotu Literatura porównawcza drugiego stopnia: 36 obrazów Jana Vermeera van Delft			
Klasyfikacja ISCED 0213 Sztuki plastyczne, 0232 Literatura i językoznawstwo (lingwistyka)		**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie	
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka		**Profil studiów** ogólnoakademicki	**Okres** Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4
Języki wykładowe Polski		**Obligatoryjność** fakultatywny	
Sposób realizacji i godziny zajęć ćwiczenia: 30		**Liczba punktów ECTS** 4	
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Nauki o sztuce, Literaturoznawstwo	
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak			

Wymagania wstępne i dodatkowe

obecność w zajęciach jest obowiązkowa

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Student zyskuje wiedzę o wzajemnych powiązaniach między różnymi zjawiskami kulturowymi, zwłaszcza o sztukach plastycznych, metodach ich interpretacji ich wpływie na kulturę światową
C2	Student ma świadomość znaczenia wspólnoty dziedzictwa kulturowego dla rozumienia dawnych i współczesnych zjawisk społecznych i kulturalnych

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	Student zna malarstwo niderlandzkie XVII wieku, ze szczególnym uwzględnieniem Vermeera van Delft oraz jego wpływ na kulturę (literaturę, naukę, film) światową	PKO_K2_W07, PKO_K2_W10, PKO_K2_W12
W2	Student zna metodę ikonologiczną	PKO_K2_W07, PKO_K2_W10, PKO_K2_W12
Umiejętności – Student potrafi:		
U1	Student potrafi rozpoznać cechy stylu Vermeera	PKO_K2_U04, PKO_K2_U07

U2	Student potrafi poddać analizie i interpretacji obrazy XVII-wieczne	PKO_K2_U04, PKO_K2_U07
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		
K1	Student jest gotów do wskazania znaczenia malarstwa dawnych mistrzów dla kultury, także współczesnej	PKO_K2_K02

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Zajęcia dotyczą malarstwa Johannes Vermeera, który żył w Delft w latach 1632-1675. Był w Niderlandach Północnych znanym malarzem sprzedającym drogo swoje obrazy. Niestety został szybko zapomniany ok. 1730 r. Odkryty na nowo przez emigranta politycznego z Francji, krytyka sztuki Thore –Burgera dopiero w poł. XIX w. Mimo wielu solidnych monografii naukowych wydanych po poł. XX w. nie znamy wielu podstawowych faktów z jego życia. Główny spór naukowy dotyczy jego edukacji artystycznej, w tym decydującego dla jego sztuki i przejścia na katolicyzm pobytu we Florencji i Wenecji . Istnieją gorące spory na temat atrybucji jego obrazów i nawet udziału w ich malowaniu przez jego córkę i żonę. Na zajęciach zostaną przedstawione wybrane interpretacje jego 36 obrazów , które zostały napisane przez wielu naukowców , pisarzy i amatorów m.in. przez : V. Blocha, M. Walickiego , J. M. Montiasa, A. Blankerta, D. Arasse, Ph. Steademana, I. Netta, W. Liedtke, J. Blanc'a , jak i M. Prousta, Z. Herberta , czy szaleńców jak B. Binstock'a, które zostaną skonfrontowane z nowymi interpretacjami, także wypracowanymi podczas zajęć. Wyjątkowo szeroki zasięg oddziaływania na publiczność w skali światowej miały muzealne wystawy Vermeera w Waszyngtonie, Hadze, Paryżu czy Edynburgu w ciągu ostatnich 25 lat , a także sławny film ,, Dziewczyna z perłą'' według powieści o tym samym tytule.	W1, W2, U1, U2, K1
2.	Ogólny plan zajęć: 1. Wstęp do wykładów : biografia artysty. 2. Omawianie 36 obrazów Vermeera czy łącznie jego serię zbliżonych treścią. 3. Zakończenie : różnice między warsztatem historyka sztuki , a interpretatora formy i treści obrazów (jak np Herberta czy M Prousta).	W1, W2, U1, U2, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
ćwiczenia	zaliczenie na ocenę	Na przedostatnich zajęciach zaplanowany jest krótki (ok. 20 min.) test (można korzystać ze swoich notatek w każdej formie (bez internetu)

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
ćwiczenia	30
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	40

przygotowanie do ćwiczeń	30
przygotowanie do sprawdzianu	20
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 120
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	zaliczenie na ocenę
W1	x
W2	x
U1	x
U2	x
K1	x

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki

KARTA OPISU PRZEDMIOTU

Literatura porównawcza drugiego stopnia: Coś do ocalenia? Ślady ginących kultur we współczesnej literaturze światowej

Nazwa przedmiotu Literatura porównawcza drugiego stopnia: Coś do ocalenia? Ślady ginących kultur we współczesnej literaturze światowej			
Klasyfikacja ISCED 0232 Literatura i językoznawstwo (lingwistyka), 0314 Socjologia i kulturoznawstwo		**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie	
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka		**Profil studiów** ogólnoakademicki	**Okres** Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4
Języki wykładowe Polski		**Obligatoryjność** fakultatywny	
Sposób realizacji i godziny zajęć ćwiczenia: 30		**Liczba punktów ECTS** 4	
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Nauki o kulturze i religii, Literaturoznawstwo	
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak			

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Student zna i umie zastosować w praktyce metody interpretacji tekstów literackich w ujęciu porównawczym.
C2	Student potrafi samodzielnie i w pogłębiony sposób zinterpretować z zastosowaniem różnych metod utwór literacki, umieścić go w kontekście historycznoliterackim, kulturowym i biograficznym

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	rolę badań komparatystycznych, zna główne kierunki rozwoju i stanowiska współczesnych teorii komparatystycznych, ma szczegółową wiedzę o współczesnych dokonaniach, ośrodkach i szkołach badawczych w Polsce i na świecie	PKO_K2_W09, PKO_K2_W10, PKO_K2_W12
W2	w stopniu pogłębionym metody interpretacji i analizy porównawczej tekstu literackiego	PKO_K2_W10, PKO_K2_W11
Umiejętności – Student potrafi:		
U1	samodzielnie wykrywać i wskazywać relacje genetyczne i typologiczne pomiędzy tekstami literackimi oraz tekstami kultury, formułować problemy badawcze	PKO_K2_U05

U2	twórczo wykorzystywać znajomość literatury powszechnej oraz metodologii komparatystycznych w formułowaniu hipotez interpretacyjnych w mowie i w piśmie	PKO_K2_U06
U3	w stopniu zaawansowanym posługiwać się ujęciami teoretycznymi, paradygmatami badawczymi i pojęciami właściwymi dla komparatystyki	PKO_K2_U07
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		
K1	do współdziałania i pracy w grupie, wykorzystuje nabyte w ten sposób umiejętności i doświadczenia w procesie kształcenia innych osób	PKO_K2_K05
K2	do aktywnego uczestnictwa w życiu społecznym i kulturalnym, wykorzystując znajomość relacji między rozmaitymi dziedzinami sztuki do oceny zjawisk kultury, rozpoznaje wartości, jakie niesie z sobą różnorodność kulturowa wyrażana w literaturze i sztuce	PKO_K2_K07

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	W formie wykładu-konwersatorium omawiane będą i interpretowane teksty literatury współczesnej , w których szczególnie ważną funkcję pełnią próby rekonstrukcji ginących kultur. Takie ślady są zaszyfrowane najczęściej w utworach literackich przedstawiających kultury synkretyczne na różnych etapach ich rozwoju. Zajmować się też będziemy kontekstem historycznym powstawania takiej literatury i formami narracji sprzyjających odzyskaniu zawłaszczonych przez kultury dominujące obrazów świata przedstawionego kultur zmarginalizowanych.	W1, W2, U1, U2, U3, K1, K2
2.	Autorzy, których utwory będą omawiane na zajęciach : Richard Flanagan, Paulette Jiles, Chinua Achebe, Bruce Chatwin, Ailo Gaup	W1, W2, U1, U2, U3, K1, K2

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

analiza tekstów, seminarium, dyskusja, ćwiczenia przedmiotowe

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
ćwiczenia	zaliczenie pisemne, esej, prezentacja	Aktywna obecność na zajęciach (jedna nieobecność nieusprawiedliwiona na semestr dopuszczalna), zdanie testu pisemnego z lektur i praca (od 3-5 stron) na temat uzgodniony z prowadzącym zajęcia, lub prezentacja ustna na zajęciach, po przedstawieniu pisemnego konspektu, również na temat uzgodniony z prowadzącym.

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
ćwiczenia	30
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	30
przygotowanie do sprawdzianu	30

samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	30
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 120
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia		
	zaliczenie pisemne	esej	prezentacja
W1	x		
W2	x		
U1		x	x
U2		x	x
U3	x		
K1		x	x
K2		x	x

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki
KARTA OPISU PRZEDMIOTU
Literatura porównawcza drugiego stopnia:Archiwum i laboratorium. Historie i teorie nowoczesnej komparatystyki

Nazwa przedmiotu Literatura porównawcza drugiego stopnia:Archiwum i laboratorium. Historie i teorie nowoczesnej komparatystyki			
Klasyfikacja ISCED 0232 Literatura i językoznawstwo (lingwistyka)		**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie	
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka		**Profil studiów** ogólnoakademicki	**Okres** Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4
Języki wykładowe Polski		**Obligatoryjność** fakultatywny	
Sposób realizacji i godziny zajęć ćwiczenia: 30		**Liczba punktów ECTS** 4	
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Literaturoznawstwo	
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak			

Wymagania wstępne i dodatkowe

Obowiązkowa obecność na zajęciach (do dwóch nieusprawiedliwionych nieobecności)

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Wyposażenie w specjalistyczną, pogłębioną wiedzę filologiczną z zakresu literaturoznawstwa i językoznawstwa.
C2	Doskonalenie umiejętności samodzielnego prowadzenia badań i opracowywania ich wyników w postaci rozpraw naukowych, prezentacji, referatów, a także wykorzystywania wniosków w praktyce edukacyjnej.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	absolwent zna i rozumie miejsce i znaczenie komparatystyki oraz specyfikę przedmiotową i metodologiczną literaturoznawstwa porównawczego w perspektywie synchronicznej i diachronicznej. Absolwent zna i rozumie dogłębnie rolę badań komparatystycznych, zna główne kierunki rozwoju i stanowiska współczesnych teorii komparatystycznych, ma szczegółową wiedzę o współczesnych dokonaniach, ośrodkach i szkołach badawczych w Polsce i na świecie.	PKO_K2_W08, PKO_K2_W09
Umiejętności – Student potrafi:		

U1	absolwent potrafi w stopniu zaawansowanym posługiwać się ujęciami teoretycznymi, paradygmatami badawczymi i pojęciami właściwymi dla komparatystyki w oparciu o analizę tekstów źródłowych.	PKO_K2_U07
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		
K1	absolwent jest gotów do aktywnego rozwijania swoich polonistycznych kompetencji poprzez ustawiczną lekturę tekstów literackich, krytycznych i naukowych związanych z historią i obecnym rozwojem badań porównawczych.	PKO_K2_K03

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Dwa spojrzenie na komparatystykę, z perspektywy archiwum i laboratorium, służyć będą porządkowaniu mapy rozmaitych mikro i makro- historii badań porównawczych od początków dyscypliny aż po dzień dzisiejszy. Przypomnienie jej tekstów fundacyjnych, jak i wystąpień mniej znanych, połączone z analizą prac wybranych pisarzy, poetów, filozofów czy socjologów, pozwoli krytycznie spojrzeć na teoretyczne zaplecze, języki i tradycje wykorzystywane do opisu kulturowych interferencji, stref przekładu, hybdrydycznych tożsamości i trybów wspólnotowej identyfikacji. Analiza współczesnych i dawnych praktyk kulturowych prowadzić będzie do testowania znaczeń i operacyjności takich pojęć, jak: porównanie, translacja, literatura światowa, kanon czy intermedialność. Tematy i porządek zajęć mogą podlegać modyfikacjom, m.in. w zależności od zainteresowań studentów.	W1, U1, K1
2.	Archiwum i laboratorium: słowniki nowoczesnej komparatystyki	W1, U1, K1
3.	Porównanie i przekład: anatomia i historia	W1, U1, K1
4.	L'esprit moderne. Początki badań porównawczych a narodziny teorii	W1, U1, K1
5.	Fundament dyscypliny: Francuzi, Niemcy i nowa koncepcja literatury	W1, U1, K1
6.	Imagi-natio: od narodu do Weltliteratur	W1, U1, K1
7.	Komparatystyka i władza: odnowa dyscypliny	W1, U1, K1
8.	Mikro- i makrohistorie: języki, geografie, wspólnoty	W1, U1, K1
9.	Komparatystyka w epoce niewspółmierności	W1, U1, K1
10.	Formy i granice życia:nowa komparatystyka?	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

analiza tekstów, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
ćwiczenia	esej, prezentacja	Krótki esej, przekład lub prezentacja związana z tematyką zajęć.

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć

ćwiczenia	30
przygotowanie eseju	30
przygotowanie do zajęć	30
zbieranie informacji do zadanej pracy	30
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 120
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia	
	esej	prezentacja
W1	x	x
U1	x	x
K1	x	x

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki
KARTA OPISU PRZEDMIOTU
Warsztaty krytyczne

Nazwa przedmiotu Warsztaty krytyczne			
Klasyfikacja ISCED 0232 Literatura i językoznawstwo (lingwistyka)		**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie	
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka		**Profil studiów** ogólnoakademicki	**Okres** Semestr 2
Języki wykładowe Polski		**Obligatoryjność** obowiązkowy	
Sposób realizacji i godziny zajęć ćwiczenia: 30		**Liczba punktów ECTS** 2	
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Literaturoznawstwo	
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak			

Wymagania wstępne i dodatkowe

obecność w zajęciach jest obowiązkowa

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Studentka/student posiada umiejętność samodzielnego przygotowania i przedstawienia oryginalnych wystąpień pisemnych i ustnych na różnych poziomach formalności
C2	Studentka/student jest świadom(a) roli literatury w integracji społecznej i aktywnie współuczestniczy w tym procesie

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	specyfikę i uwarunkowania współczesnego życia literackiego oraz zasady funkcjonowania podstawowych instytucji kultury (czasopisma kulturalno-literackie, festiwale, nagrody, wydawnictwa)	PKO_K2_W04, PKO_K2_W06
Umiejętności – Student potrafi:		
U1	krytycznie analizować współczesne teksty literackie i artystyczne, umiejętnie wykorzystując narzędzia, metody i teorie interpretacji (w kontekstach historycznoliterackich, kulturowych, antropologicznych i społecznych)	PKO_K2_U02, PKO_K2_U04

U2	napisać tekst krytycznej interpretacji dzieła literackiego, z uwzględnieniem specyfiki różnych gatunków wypowiedzi krytycznoliterackiej (noty krytycznej, recenzji, polemiki, pamfletu, felietonu, szkicu krytycznego)	PKO_K2_U03
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		
K1	aktywnego i świadomego uczestniczenia w działaniach oraz kształtowania dobrych praktyk na rzecz funkcjonowania podstawowych instytucji współczesnego życia literackiego	PKO_K2_K02, PKO_K2_K06

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Podstawowe funkcje tekstu krytycznoliterackiego (zarówno w ujęciu diachronicznym, jak i synchronicznym) oraz zasady funkcjonowania współczesnej krytyki literackiej (najważniejsze tendencje i strategie, przedstawicieli i środowiska literackie).	W1, U1, K1
2.	Specyfika opisu i oceny tekstu krytycznego (w ramach wprowadzenia do analizy dyskursu krytycznoliterackiego - na przykładzie konstelacji krytycznej wybranego dzieła literackiego). Zostaną także omówione najważniejsze gatunki krytyczne - część praktyczna programu kursu będzie obejmować pisanie i redagowanie tekstu krytycznego (noty, recenzji, polemiki, pamfletu, felietonu, szkicu krytycznego).	U1, U2, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

analiza tekstów, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, konsultacje

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
ćwiczenia	zaliczenie pisemne, zaliczenie na ocenę	Zaliczenie na podstawie obecności, bieżącego przygotowania i aktywności podczas zajęć oraz poprawnego wykonania kolejnych zadań pisemnych (gatunki wypowiedzi krytycznoliterackiej).

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
ćwiczenia	30
Przygotowanie prac pisemnych	20
przygotowanie do zajęć	10
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 60
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia	
	zaliczenie pisemne	zaliczenie na ocenę
W1	x	x
U1	x	x
U2	x	x
K1	x	x

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki
KARTA OPISU PRZEDMIOTU
Seminarium magisterskie 2

Nazwa przedmiotu Seminarium magisterskie 2		
Klasyfikacja ISCED 0232 Literatura i językoznawstwo (lingwistyka)		**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka		**Profil studiów** ogólnoakademicki
Języki wykładowe Polski		**Obligatoryjność** obowiązkowy
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Literaturoznawstwo
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak		

Formy prowadzenia zajęć

Okres Semestr 3	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie	**Liczba punktów ECTS** 12.00
ćwiczenia	30	

Okres Semestr 4	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie	**Liczba punktów ECTS** 18.00
ćwiczenia	30	

Wymagania wstępne i dodatkowe

obecność w zajęciach jest obowiązkowa

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Student zyskuje specjalistyczną wiedzę o literaturze polskiej w kontekście literatury światowej, zyskuje wiedzę o wzajemnych powiązaniach między różnymi zjawiskami kulturowymi
C2	Student potrafi samodzielnie i w pogłębiony sposób zinterpretować z zastosowaniem różnych metod utwór literacki, umieścić go w kontekście historycznoliterackim, kulturowym i biograficznym; umie odnieść tekst literacki do innego dzieła sztuki
C3	Student posiada umiejętność samodzielnego przygotowania i przedstawienia oryginalnych wystąpień pisemnych i ustnych na różnych poziomach formalności, w języku polskim i obcym

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	znaczenie literatury polskiej w kontekście literatury światowej i w kontekście innych zjawisk kulturowych	PKO_K2_W05, PKO_K2_W11
W2	student zna teorie i metodologie dotyczące literaturoznawstwa i językoznawstwa	PKO_K2_W03
Umiejętności – Student potrafi:		
U1	samodzielnie pisać prace naukowe, wypowiadać się sprawnie w mowie i w piśmie	PKO_K2_U03, PKO_K2_U04, PKO_K2_U05, PKO_K2_U07, PKO_K2_U08, PKO_K2_U10
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		
K1	student jest gotów podejmowania wyzwań współczesnego świata stawianym humaniście	PKO_K2_K01, PKO_K2_K02, PKO_K2_K03, PKO_K2_K07

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Praca magisterska studenta polonistyki-komparatystyki powinna: a. być porównawczą rozprawą naukową o charakterze analityczno-interpretacyjnym, systematyzującym, syntetyzującym lub też stanowić monografię wybranego zjawiska, ujmującą wybrany temat w poszerzony sposób, w wysokim stopniu samodzielny oraz częściowo oryginalny na tle istniejącego stanu badań. b. zachowywać dogłębną spójność pomiędzy tematem a treścią; c. zawierać odniesienia do poszerzonego zakresu badań naukowych, właściwych dla danej dziedziny wiedzy i opracowanego tematu oraz zagadnień pokrewnych, w zakresie wynikającym z treści rozprawy; d. wykorzystywać samodzielnie zgromadzoną i krytycznie zweryfikowaną bibliografię przedmiotu; e. dowodzić pogłębionych umiejętności doboru strategii argumentacyjnych, odpowiedniej dla tematu metodologii badań oraz samodzielnego formułowania tez i wniosków; f. opierać się na logicznie skonstruowanym wywodzie naukowym o dużym stopniu spójności; g. posiadać odpowiednią kompozycję, dopasowaną do prezentowanego tematu; h. wykorzystywać warstwę przypisów w poprawny i sfunkcjonalizowany sposób; i. dowodzić biegłego opanowania stylu naukowego; j. zostać wyedytowana w staranny sposób; k. dokumentować postępy naukowe studenta i powstawać we współpracy z promotorem.	W1, W2, U1, K1
2.	Konkretne treści kształcenia, jak również temat rozprawy, zależne są od wybranego seminarium dotyczącego konkretnych zagadnień i epok literackich	W1, W2, U1, K1
3.	dr hab. Kazimierz Adamczyk: ZAGŁADA ŻYDÓW - HISTORIA, ŚWIADECTWO, LITERATURA. Zagłada europejskich Żydów dokonana przez hitlerowskie Niemcy, ich sojuszników oraz pomocników opisywana jest jako „punkt zerowy” naszej cywilizacji. Zbrodnia ta wymusiła przemyślenie podstawowych pojęć europejskiej kultury. Podczas seminarium zapoznamy się z historią Holokaustu, podstawowymi pytaniami, jakie to ludobójstwo postawiło przed współczesną humanistyką. Przeczytamy najważniejsze świadectwa ocalonych i dzieła literatury polskiej oraz światowej traktujące o Zagładzie. Poznamy próby przedstawienia Shoa dokonywane przez kolejne generacje twórców: ocalałych, ich dzieci oraz głosy „trzeciego pokolenia”. Spojrzymy także na Holokaust z perspektywy feministycznej, zapoznamy się ze świadectwami żydowskich dzieci. Milion czterysta tysięcy niewinnych istot zamordowanych podczas Zagłady każe stawiać najtrudniejsze pytania o sens religijnej wiary. Przeczytamy zatem również odpowiedzi teologów na tę monstrualną zbrodnię.	W1, W2, U1, K1

4.	prof. dr hab. Andrzej Hejmej: KULTURA AUDIALNA. KOMPARATYSTYKA I ANTROPOLOGIA DŹWIĘKU. Seminarium poświęcone jest problematyce nowoczesnej audiosfery oraz kwestii doświadczenia audialnego w dobie kultury audiowizualnej. Zaznajamia z najnowszymi ujęciami fenomenu dźwięku i percepcji słuchowej kształtowanej w warunkach rozwoju technologii i ekspansji mediów (praktyki związane ze słyszeniem i słuchaniem analizowane będą w perspektywie antropologii dźwięku i jednego z nurtów badań porównawczych – komparatystyki intermedialnej). W zamierzeniu stanowi wprowadzenie w najważniejsze zagadnienia kultury audialnej (m.in. fenomen dźwięku, nowoczesna audiosfera, słyszenie i słuchanie w świecie nowoczesności, język i głos, oralność i wokalność, akuzmatyka i kultura akuzmatyczna), powinno sprowokować uczestników do prób indywidualnego interpretowania rozmaitych zjawisk audialnych i wykorzystania koncepcji antropologii dźwięku (antropologii audialnej, „audioantropologii" etc.) w badaniach komparatystycznych i kulturoznawczych.	W1, W2, U1, K1
5.	dr hab. Joanna Hobot-Marcinek: INTERDYSCYPLINARNY WYMIAR EDUKACJI POLONISTYCZNEJ. Seminarium poświęcone zostanie wyzwaniom stojącym przed współczesną szkolną edukacją polonistyczną, która winna przygotować ucznia do świadomego uczestnictwa w kulturze i do życia w zmieniającej się rzeczywistości. Nacisk położony zostanie na specyficzny integracyjny wymiar przedmiotu język polski . W centrum zainteresowania znajdzie się kwestia kompetencji merytorycznych i metodycznych nauczycieli, którzy winni łączyć wiedzę z zakresu literaturoznawstwa i językoznawstwa ze znajomością innych dyscyplin , takich jak: historia sztuki, filozofia, socjologia, filmoznawstwo, historia oraz teatrologia.	W1, W2, U1, K1
6.	dr hab. Andrzej Juszczyk: KULTURA POPULARNA I JEJ KONTEKSTY. Tematem przewodnim seminarium jest analiza charakterystycznych zjawisk kultury popularnej (od połowy XIX wieku do dziś), a zatem: literatury popularnej, filmu, muzyki, komiksu, itp., ujmowanych w kontekście szerszych zjawisk kulturowych, społecznych, ekonomicznych. Jej celem jest próba badanie mechanizmów rządzących powszechną wyobraźnią, tropienie związków między współczesnymi sposobami konceptualizowania rzeczywistości a mitami kultury popularnej. Prace magisterskie, jakie powstaną w trakcie trwania seminarium, dotyczyć powinny antropologiczno-kulturowych analiz różnorodnych zjawisk kultury popularnej.	W1, W2, U1, K1
7.	dr hab. prof. UJ: Dorota Kozicka: PRZESTRZEŃ W LITERATURZE. PRZESTRZEŃ LITERATURY. Seminarium poświęcone jest problematyce przestrzeni i różnym sposobom opisywania i interpretowania przestrzeni w tekstach literackich, a także przestrzeni literatury. Na bazie tekstów literackich omówimy doświadczenia podróży, zamieszkiwania, wyobcowania oraz czytania przestrzeni w literaturze współczesnej. Przeanalizujemy takie kategorie jak: przestrzeń, miejsce i mapa, wykorzystywane nie tylko do opisu lecz również do konceptualizowania istotnych dla literatury i współczesności problemów. Poruszymy również problem przestrzeni literatury – obiegu literatury zarówno w przestrzeniach geograficznych, jak i w przestrzeni współczesnej kultury. Przegląd różnych perspektyw badawczych, zarówno tych zorientowanych na sam tekst i przestrzeń przedstawioną w literaturze, jak i tych, łączących zagadnienia wewnątrztekstowe z kwestiami geograficznymi, socjologicznymi, filozoficznymi, komparatystycznymi oraz tych, związanych ze zwrotem przestrzennym i geopoetyką pozwoli studentom na głębsze poznanie, a następnie wybór narzędzi metodologicznych do samodzielnych analiz wybranych zagadnień i tekstów literackich. Szczegółowy plan zajęć seminaryjnych zostanie dostosowany do zainteresowań i planów badawczych Uczestniczek i Uczestników seminarium. Zagadnienia: Przestrzeń w tekście ; Przestrzeń tekstu ; Praktyki przestrzenne ; Kulturowe wzorce doświadczania przestrzeni; Przestrzenie literatury.	W1, W2, U1, K1

8.	dr Tomasz Kunz: WIĘCEJ NIŻ SŁOWA. PRZEKRACZANIE GRANIC MIĘDZY KULTURĄ I ŻYCIEM W POEZJI I PROZIE POLSKIEJ XX i XXI wieku. Przedmiotem naszego zainteresowania będzie problematyka związana z przekraczaniem tradycyjnych, konwencjonalnych granic między życiem a literaturą, biografią a autokreacją, osobą autora a podmiotem utworu, ja-empirycznym a ja-tekstowym. Problematyka ta rozpatrywana będzie w trzech krzyżujących się perspektywach: a/ teorii i praktyki literackiej; b/ działań autokreacyjnych, przejawiających się zarówno poprzez aktywność pisarską, jak i świadome działania (legendotwórcze, autopromocyjne); c/ społecznych wyobrażeń na temat artysty, jego roli społecznej i funkcji symbolicznej. Podczas seminarium poddamy analizie najciekawsze i najbardziej oryginalne przypadki takich strategii literackich w literaturze polskiej XX i XXI wieku, w których twórczość i egzystencja tworzą nierozłączną, choć heterogeniczną i wewnętrznie złożoną empiryczno-tekstową całość (S. I. Witkiewicz, W. Gombrowicz, M. Hłasko, T. Różewicz, M. Białoszewski, T. Konwicki, E. Stachura, R. Wojaczek, A. Stasiuk, D. Masłowska). Postaramy się pokazać związki interesującej nas problematyki z dokonującą się w dwudziestowiecznej literaturze ewolucją tożsamościowej samowiedzy, zmieniającymi się koncepcjami podmiotowości oraz zjawiskiem zacierania się granic między gatunkami fikcjonalnymi a niefikcjonalnymi (różnymi formami dokumentów osobistych, korespondencji, wypowiedzi eseistyczno-teoretycznych). Spróbujemy także zaproponować taki sposób lektury, który wykraczałby poza dualizm kategorii estetycznych, stosowanych do analizy i interpretacji dzieła literackiego, oraz kategorii psycho-biograficznych stosowanych do ujęć skoncentrowanych na życiu i osobowości twórcy. Podczas seminarium student powinien uzyskać podstawową wiedzę teoretyczną w zakresie nowoczesnych i ponowoczesnych literackich koncepcji podmiotowości, znać i umieć wykorzystywać pojęcia i kategorie związane z omawianą na seminarium problematyką (m.in. depersonalizacja, legenda literacka, życiopisanie, bio-poetyka, podmiot sylleptyczny, autor modelowy, obraz autora, transgresja, autokreacja, ja autobiograficzne, pakt autobiograficzny). Powinien także umieć sproblematyzować te kategorie i pojęcia na przykładzie omawianych tekstów. Ostatecznym i najważniejszym celem seminarium jest jednak napisanie i późniejsza obrona pracy dyplomowej, dlatego student musi przede wszystkim zdobyć umiejętność zbierania, selekcji i krytycznego wykorzystywania materiałów niezbędnych do jej przygotowania, dokonać wyboru metodologii badawczej i przygotować pod opieką promotora rozprawę krytyczną zgodną z profesjonalnymi standardami kompozycyjnymi, stylistycznymi i merytorycznymi wymaganymi w przypadku prac magisterskich z zakresu literaturoznawstwa.	W1, W2, U1, K1

9.	prof. dr hab. Anna Łebkowska: LUDZKIE - MIĘDZYLUDZKIE - I NIE-LUDZKIE W LITERATURZE XX i XXI wieku. ANTROPOLOGIA KULTURY – ESTETYKA – ETYKA. W centrum tematyki spotkań seminaryjnych znajdą się relacje między naturą, kulturą i w powiązaniu ze współczesnymi rozumieniami traktowanej łącznie naturykultury. Szczególną uwagę poświęcimy zagadnieniom bio-transfiguracji . Będziemy analizowac teksty literackie problematyzujące kwestię punktu widzenia ludzkiego/ zwierzęcego/ rzeczowego bądź całkowicie wykreowanego (fantastyka) i genderowego. Zajmować się będziemy takimi problemami jak: ciało – zmysły, afekty; cielesne wyobcowanie, tu m.in. problem liminalnosci i transgresji; ciało cyborga i ciało wirtualne, kategoria osobliwosci; a także relacjami między podmiotem i rzeczą; literackimi reprezentacjami doświadczeń sensualnych (m.in. rola zmysłu wzroku i dotyku i słuchu) Obiektem analizy staną się m.in. przeobrażenia zachodzące w odmianach fikcji groteskowej, onirycznej, fantastycznej i w metafikcji. Dokładnej analizie poddana zostanie kategoria empatii w jej wymiarze epistemologicznym, metafizycznym, etycznym i estetycznym m.in. w powiązaniu z innymi sztukami; uwzględnione też zostaną relacje między kategorią cielesności a najnowszymi mediami. Tematy prac magisterskich nie zostaną ograniczone do problematyki analizowanej na seminarium, lecz wiązać się będą z szeroko pojętymi zagadnieniami literatury XX i XXI wieku. Założeniem seminarium jest opracowanie - indywidualnie ze studentami - tematów prac magisterskich, a następnie, w trakcie spotkań seminaryjnych i konsultacji, przedstawianie przez studentów promotorowi poszczególnych etapów i postępów w ich powstawaniu. Na spotkaniach seminaryjnych w drugim semestrze prezentowane będą przez studentów wstępne konspekty prac Wprawdzie tematy prac magisterskich nie zostaną ograniczone do problematyki analizowanej na seminarium, wiązać się mogą bowiem z szeroko pojętymi zagadnieniami literatury XX wieku, jednakże celem spotkań będzie pogłębianie wiedzy zakresie problematyki zasygnalizowanej w temacie seminarium. warunki zaliczenia przedmiotu: aktywne uczestnictwo w zajęciach seminaryjnych, wykazywanie się znajomością wskazanych w programie zajęć rozpraw naukowych i utworów literackich, umiejętność problematyzacji badanych zjawisk literackich, umiejętność analizy tekstów literackich z wykorzystaniem kategorii antropologicznych . W drugim semestrze: oprocz wymienionych wymagań warunkiem zaliczenia będzie przygotowanie konspektu pracy magisterskiej i wstępnej bibliografii.	W1, W2, U1, K1
10.	prof. dr hab. Jakub Niedźwiedź: MIŁOŚĆ, POŻĄDANIE, STRACH. EMOCJE WE WCZESNONOWOŻYTNEJ LITERATURZE POLSKIEJ I EUROPEJSKIEJ. Celem seminarium jest przyjrzenie się, w jaki sposób wczesnonowożytni autorzy i autorki radzili sobie z opisywaniem swoich emocji – negatywnych i pozytywnych. Będziemy czytali utwory poetów i prozaików polskich, angielskich, francuskich, włoskich, hiszpańskich, węgierskich i ukraińskich. Zastanowimy się, jakie emocje ich szczególnie interesowały, o jakich chętnie pisali, a jakie wypierali. Jak o emocjach pisali mężczyźni, a jak kobiety? W jaki sposób siedemnastowieczna retoryka próbowała katalogować afekty? Które afekty są wspólne dla literatury i sztuk plastycznych?	W1, W2, U1, K1
11.	dr hab. prof. UJ Piotr Oczko: PRZESZŁOŚĆ I CODZIENNOŚĆ. LITERATURA, SZTUKA I ŻYCIE DO KOŃCA WIEKU XIX. Tematyka seminarium obejmuje szeroko rozumianą kwestię obyczajowości, rytuałów i codzienności w literaturze i sztuce do końca XIX wieku oraz analizy omawianych zjawisk kulturowych przy pomocy współczesnych narzędzi metodologicznych. Forma seminarium jest z zasady otwarta i dostosowywana, podobnież jak lista lektur, do zainteresowań i planów Uczestniczek i Uczestników spotkań. Wybrane zagadnienia: Dawne książki kucharskie; Jedzenie i gotowanie w sztuce i literaturze; „Uczty Babette”, czyli kultura stołu; Przestrzeń domu – zmiany w jej ostrzeganiu na przestrzeni wieków; Domki dla lalek – mityczne reprezentacje domowości; Dawne zabawki jako nauczyciele ról społecznych; Literatura o dzieciach i dla dzieci; Dawne poradniki domowe; Genderowe modele kobiecości i męskości w czasach dawnych; Los służby; Kulturowe przedstawienia seksualności w przeszłości; Sex & drugs before Rock ‘n’ Roll; Choroby w dawnej sztuce i literaturze.	W1, W2, U1, K1
12.	dr hab. prof. UJ Olga Płaszczewska: SZTUKA INTERPRETACJI - O CZYTANIU LITERATURY. Seminarium poświęcone sztuce interpretowania poezji i prozy (przede wszystkim ostatnich 200 lat) w narodowych i ponadnarodowych kontekstach. Obejmuje zagadnienia teoretyczne, w tym pytanie o cel działania interpretatora, stosowane strategie, granice odczytań (zwłaszcza porównawczych), kwestię wyjaśniania i rozumienia dzieła, oraz poszukiwania praktyczne, polegające na analizie i interpretacji wybranych utworów polskich i obcych.	W1, W2, U1, K1

13.	dr hab. prof. UJ Włodzimierz Próchnicki: LITERATURA - PRZESZŁOŚĆ I (PO)NOWOCZESNOŚĆ. Uczestnicy seminarium poznają zespół współczesnych i dawniejszych tekstów literackich (np. powieści, wiersze) i paraliterackich (np. pamiętniki, reportaże), polskich i/lub obcych z okresu od 1939, po około 2019. W toku dyskusji, z wykorzystaniem prac literaturoznawczych dotyczących m. in. problemów historyczności, pamięci i postpamięci, fikcji i faktu, studenci będą badać w jaki sposób autorzy przedstawiają przeszłość i współczesność. Analizy i interpretacje badanych tekstów odnosić się będą do problematyki społecznej, politycznej, kulturowej, obyczajowej. W paru przypadkach dyskusje obejmą też filmy fabularne, prezentujące wydarzenia równoległe do tekstów. Te działania badawczo - interpretacyjne stanowić będą przygotowanie do pisania prac magisterskich, których temat zostanie określony indywidualnie.	W1, W2, U1, K1
14.	dr hab. prof. UJ Magdalena Siwiec: ROMANTYZM I NOWOCZESNOŚĆ. Seminarium ma mieć charakter po części interpretacyjny (wspólna lektura, analiza i interpretacja tekstów romantycznych), po części teoretyczny (omówienie wybranych strategii czytania romantyzmu, podporządkowywania go rozmaitym paradygmatom teoretycznym), po części praktyczny (pisanie prac komparatystycznych). Przedmiotem szczególnej uwagi badawczej jest literatura i kultura okresu romantyzmu i jej nowoczesne odczytania. Seminarium koncentruje się wokół związków romantyzmu i nowoczesności, a więc z jednej strony przejawów pooświeceniowego odczarowania świata w literaturze, kształtowania podmiotu w oparciu o antropocentryczną filozofię, z drugiej zaś – wokół nowoczesnych odczytań romantyzmu. Interesować nas będzie ewolucja podmiotu romantycznego, melancholia i ironia, pokusa nihilizmu i walka z nim oraz konsekwencje tych zjawisk w poetyce tekstów. Zajęcia pomyślane są tak, by cykl spotkań poświęconych twórczości jednego romantyka (Wordswortha, Coleridgea, Shelleya, Jean Paula, Holderlina, Kleista, Hugo, Nervala, Mickiewicza, Słowackiego, Norwida, Krasińskiego) towarzyszyła lektura najcelniejszych ich interpretatorów (Abrams, Taylor, Bloom, De Man, Adorno, Maciejewski, Janion, Żmigrodzka...).	W1, W2, U1, K1
15.	dr hab. Mateusz Skucha: MŁODOPOLSKA PROZA KOBIET. Seminarium poświęcone jest - szeroko rozumianej - młodopolskiej prozie kobiet, ukazanej na tle charakterystycznych zjawisk kulturowych lat 1890 - 1918. Interpretacji poddane zostaną wybrane utwory m.in. takich autorek, jak: Eliza Orzeszkowa, Maria Konopnicka, Gabriela Zapolska, Zofia Nałkowska, Maria Komornicka, Maryla Wolska, Bronisława Ostrowska, Ewa Łuskina, Maria Wielopolska, Eleonora Kalkowska. Metodologicznym punktem wyjścia będzie przede wszystkim feministyczna krytyka literacka. Poszukiwać będziemy zarówno typowych, jak i oryginalnych cech twórczości tych pisarek, zwracając uwagę na tematykę oraz styl ich tekstów, by następnie zobaczyć, na czym polega wyjątkowość młodopolskiej prozy kobiet.	W1, W2, U1, K1

Informacje rozszerzone

Semestr 3

Metody nauczania:

seminarium

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
ćwiczenia	zaliczenie na ocenę	student powinien zaprezentować rozdział pracy dyplomowej

Semestr 4

Metody nauczania:

seminarium

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
ćwiczenia	zaliczenie na ocenę	student powinien złożyć zaaprobowaną przez promotora pracę magisterską

Bilans punktów ECTS

Semestr 3

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
ćwiczenia	30
przygotowanie pracy dyplomowej	150
przeprowadzenie badań literaturowych	100
przygotowanie do zajęć	30
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	30
przygotowanie projektu	60
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 400
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Semestr 4

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
ćwiczenia	30
przygotowanie pracy dyplomowej	300
przeprowadzenie badań literaturowych	100
przygotowanie do zajęć	30
przygotowanie do egzaminu	40
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 500
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	zaliczenie na ocenę
W1	x
W2	x
U1	x
K1	x

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki
KARTA OPISU PRZEDMIOTU
European Modernity: Literature, Philosophy, Art

Nazwa przedmiotu European Modernity: Literature, Philosophy, Art			
Klasyfikacja ISCED 0223 Filozofia i etyka, 0232 Literatura i językoznawstwo (lingwistyka)		**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** egzamin	
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka		**Profil studiów** ogólnoakademicki	**Okres** Semestr 3
Języki wykładowe Angielski		**Obligatoryjność** fakultatywny	
Sposób realizacji i godziny zajęć konwersatorium: 45		**Liczba punktów ECTS** 6	
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Literaturoznawstwo, Filozofia	

Wymagania wstępne i dodatkowe

dobra znajomość języka angielskiego

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem kursu jest ujęcie podstawowych pojęć europejskiego modernizmu od XIX wieku po lata 20. XX stulecia. Lekturze poddane zostaną teksty kluczowe dla niemieckiej, austriackiej, polskiej, brytyjskiej, francuskiej i rosyjskiej tradycji po to, by zrozumieć, w jaki sposób ukształtowały one najważniejszą konceptualną ramę nowoczesności; jej zrozumienie stanowi najważniejsze zadanie kursu.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	Studenci znają i rozumieją najważniejsze pojęcia i konteksty kulturowe europejskiej nowoczesności.	PKO_K2_W07, PKO_K2_W11
Umiejętności – Student potrafi:		
U1	Studenci są w stanie odpowiedzieć na podstawowe pytania związane z historią nowoczesnej literatury i kultury europejskiej.	PKO_K2_U02, PKO_K2_U04
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		
K1	Studenci będą gotowi do krytycznej oceny praktyk kulturowych i różnych form dziedzictwa związanego z nowoczesną literaturą i kulturą europejską.	PKO_K2_K01, PKO_K2_K07

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Class 1. What is Modernity: the course overview and preliminary distinctions.	W1, U1, K1
2.	Class 2. Życie i sztuka • G. Flaubert, Selected Letters, 172-178, 184-198, 203-236, 247-248, 261-264, 270, 277-278, 282-285. • O. Wilde, Preface to “The Picture of Dorian Gray”; Phrases and Philosophies for the Use of the Young, in: Critical Writings of Oscar Wilde, 235-236, 433-434. • T. S. Eliot, Tradition and Individual Talent; Hamlet, in: Selected Essays, 3-11, 121-126. • V. Woolf, Life and the Novelist [1926], in: Essays, 4: 400-405.	W1, U1, K1
3.	Class 3. On the Surface • Ch. Baudelaire, Beauty, Fashion and Happiness; The Sketch of Manners; The Artist, Man of the World, Man of the Crowd and Child; Modernity; The Dandy; Woman; In Praise of Cosmetics; Women and Prostitutes, in: The Painter of Modern Life and Other Essays, 1-15, 26-38. • Ch. Baudelaire, The Modern Public and Photography, in: The Mirror of Art: Critical Studies, 227-233. • H. von Hoffmansthal, The Letter of Lord Chandos, in: The Whole Difference: Selected Writing of H.v.H, 69-79.	W1, U1, K1
4.	Class 4. Words and Things • S. Mallarmé, Divagations, 201-219. • V. Shklovsky, Resurrection of the Word, in: http://rhetorosaurus.blogspot.com/2007/07/victor-shklovsky-resurrection-of-word.html . • B. Leśmian, Ruminations on Poetry, Rhythm as a World-View; The Roots of Rhythm, in: A. Chciuk-Celt (ed.), Mythematics and Extropy II: Selected Literary Criticism of Bolesław Leśmian, 39-62.	W1, U1, K1
5.	Class 5. Ornaments • G. Simmel, Adornment, in: The Theory of Decorative Art, 116-121. • A. Loos, Cultural Degeneration; Surplus to Requirements; Ornament and Crime; in: Ornament and Crime: Selected Essays, 154-156, 163-176. • W. Worringer, Ornament, in: Abstraction and Empathy, 51-77.	W1, U1, K1
6.	Class 6. Abstractions • K. Malevich, From Cubism and Futurism to Suprematism: The New Realism in Painting, in: C. Harrison, P. Wood (eds.), Art in Theory, 166-176. • N. Tarabukin, From the Easel to the Machine, in: F. Frascina, C. Harrison (eds.), Modern Art and Modernism: A Critical Anthology, 135-142. • B. Brecht, On Non-Objective Painting, ibidem, 143-144 • W. Worringer, Abstraction and Empathy, 3-48.	W1, U1, K1
7.	Class 7. Rhythms of Life • G. Simmel, Metropolis and Mental Life, in: Modernism: An Anthology of Sources and Documents, 51-60. • J. Joyce, Stephen the Hero, A Portrait of the Artist as a Young Man [provided excerpts].	W1, U1, K1
8.	Class 8. Totalities • M. Arnold, On the Modern Element in Literature, in: Modernism: An Anthology of Sources, 98-101. • G. Lukács, Theory of the Novel, 29-39.	W1, U1, K1
9.	Class 9. The Critic as Artist 1. O. Wilde, The Critic as Artist: A Dialogue. Part I, in: Selected Writings, 340-371. 2. G. Lukács, On the Nature and Form of the Essay; Platonism, Poetry, and Form, in: Soul and Form, 16-43.	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

analiza tekstów, seminarium, burza mózgów, dyskusja, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	egzamin pisemny	obecność na zajęciach (50%), aktywność na zajęciach (25%), esej zaliczeniowy (25%)

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	**Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć**
konwersatorium	45
przygotowanie do zajęć	30
przeprowadzenie badań literaturowych	30
przygotowanie eseju	30
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	30
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 165
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 45

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	egzamin pisemny
W1	x
U1	x
K1	x

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki
KARTA OPISU PRZEDMIOTU
Literatura obca: włoska

Nazwa przedmiotu Literatura obca: włoska		
Klasyfikacja ISCED 0232 Literatura i językoznawstwo (lingwistyka)		**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** egzamin
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka		**Profil studiów** ogólnoakademicki
Języki wykładowe Polski		**Obligatoryjność** fakultatywny
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Literaturoznawstwo
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak		

Formy prowadzenia zajęć

Okres Semestr 3	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie	**Liczba punktów ECTS** 2.00
wykład	30	

Okres Semestr 4	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** egzamin	**Liczba punktów ECTS** 2.00
wykład	30	

Wymagania wstępne i dodatkowe

Kurs dla osób lubiących czytać, zainteresowanych literaturą i kulturą włoską. Aby podejść do egzaminu, trzeba uzyskać zaliczenie z przedmiotu i poznać lektury z podanej na I zajęciach kursu listy.

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Student zna i umie zastosować w praktyce metody interpretacji tekstów literackich w ujęciu porównawczym, wykrywa i określa zależności oraz związki typologiczne między tekstami literackimi a dziełami muzycznymi i plastycznymi
C2	Student ma świadomość znaczenia wspólnoty dziedzictwa kulturowego dla rozumienia dawnych i współczesnych zjawisk społecznych i kulturalnych
C3	Student potrafi samodzielnie i w pogłębiony sposób zinterpretować z zastosowaniem różnych metod utwór literacki, umieścić go w kontekście historycznoliterackim, kulturowym i biograficznym; umie odnieść tekst literacki do innego dzieła sztuki
C4	Student posiada umiejętność samodzielnego przygotowania i przedstawienia oryginalnych wystąpień pisemnych i ustnych na różnych poziomach formalności, w języku polskim

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	student ma podstawową wiedzę w zakresie periodyzacji literatury włoskiej w kontekście piśmiennictwa europejskiego. Zna najważniejszych przedstawicieli, zjawiska literatury i kultury włoskiej poszczególnych epok i okresów literackich, rozumie sens pojęcia prądu, stylu, konwencji w ramach danej epoki.	PKO_K2_W12
W2	zna dokonania artystyczne wybranych twórców literatury włoskiej. Ponadto zna na poziomie podstawowym historię literatury włoskiej, umie osadzić ją w kontekście literatury powszechnej.	PKO_K2_W12
Umiejętności – Student potrafi:		
U1	student zna podstawowe metody interpretacji tekstów literackich. Potrafi więc zinterpretować dany utwór literacki, umieścić go w kontekście historycznoliterackim, kulturowym i biograficznym.	PKO_K2_U04, PKO_K2_U07
U2	student posiada umiejętność samodzielnego przygotowania i prezentacji wystąpień pisemnych i ustnych na temat relacji literackich i kultury duchowej oraz materialnej poszczególnych epok. Ponadto analizuje, interpretuje i porównuje w mowie i piśmie włoskie teksty literackie w polskich przekładach.	PKO_K2_U02, PKO_K2_U03
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		
K1	student ma świadomość znaczenia literatury i kultury włoskiej dla literatury i kultury polskiej i europejskiej, potrafi ocenić ich rolę w kształtowaniu dziedzictwa kulturowego świata.	PKO_K2_K08

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Cykl spotkań ukazujących historię literatury włoskiej przez pryzmat dzieł znaczących dla poszczególnych faz rozwoju piśmiennictwa Italii, a także odgrywających szczególną rolę w dziejach literatury i kultury europejskiej. Program kursu uwzględnia problematykę literatury XX i XXI wieku. Celem kursu jest zapoznanie słuchaczy z konkretnymi dziełami literatury włoskiej oraz ich kontekstem kulturowym (m. in. fenomenem tzw. cantautori, ekranizacjami literatury włoskiej). Towarzysząca krytycznej analizie i interpretacji teksów refleksja obejmuje, m. in., zarys dziejów twórczości autorów omawianych dzieł oraz historię ich recepcji.	W1, W2, U1, U2, K1

Informacje rozszerzone

Semestr 3

Metody nauczania:

analiza tekstów, wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, metody e-learningowe

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie	Warunkiem przystąpienia do kolokwium zaliczeniowego (po 2. semestrze) jest obecność na zajęciach (dopuszczalne 2 nieobecności w semestrze). Zaliczenie: obecność i aktywny udział w zajęciach, udzielenie 51% poprawnych odpowiedzi w teście końcowym ze znajomości problematyki poruszanej na zajęciach oraz lektur. Aby wynik testu mógł być potraktowany jako ocena z egzaminu, należy uzyskać minimum 60 % punktów.

Semestr 4

Metody nauczania:

analiza tekstów, wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, metody e-learningowe

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	egzamin pisemny, zaliczenie na ocenę	Warunkiem przystąpienia do kolokwium zaliczeniowego (po 2. semestrze) jest obecność na zajęciach (dopuszczalne 2 nieobecności w semestrze). Zaliczenie: obecność i aktywny udział w zajęciach, udzielenie 51% poprawnych odpowiedzi w teście końcowym ze znajomości problematyki poruszanej na zajęciach oraz lektur. Aby wynik testu mógł być potraktowany jako ocena z egzaminu, należy uzyskać minimum 60 % punktów.

Bilans punktów ECTS

Semestr 3

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	30
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	20
konsultacje	1
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 51
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Semestr 4

Rodzaje zajęć studenta	**Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć**
wykład	30
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	10
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	5
przygotowanie do egzaminu	15
uczestnictwo w egzaminie	1
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 61
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia		
	egzamin pisemny	zaliczenie na ocenę	zaliczenie
W1	x	x	x
W2	x	x	x
U1	x	x	x
U2	x	x	x
K1	x	x	x

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki

KARTA OPISU PRZEDMIOTU

Metapher – Ziermittel oder Bestandteil des Sprachsystems?

Nazwa przedmiotu Metapher – Ziermittel oder Bestandteil des Sprachsystems?			
Nazwa przedmiotu w języku angielskim Metapher – Ziermittel oder Bestandteil des Sprachsystems?			
Klasyfikacja ISCED 0231 Nauka języków		**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** egzamin	
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka		**Profil studiów** ogólnoakademicki	**Okres** Semestr 3
Języki wykładowe Niemiecki		**Obligatoryjność** fakultatywny	
Sposób realizacji i godziny zajęć konwersatorium: 30		**Liczba punktów ECTS** 5	
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Językoznawstwo	
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak			

Wymagania wstępne i dodatkowe

podstawowa znajomość języka niemieckiego

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	student zna teorie metafory i rozumie, czym różni się językowy obraz świata od wizji świata kreowanej w dyskursie.	PKO_K2_W07, PKO_K2_W11

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	1. Pojęcie metafory. 2. Teorie metafory. 3. Znaczenie metafory dla językowego obrazu świata w systemie. 4. Znaczenie metafory dla obrazu świata kreowanego w dyskursie.	W1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

wykład konwersatoryjny

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	egzamin ustny	pozytywny wynik egzaminu ustnego

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	**Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć**
konwersatorium	30
uczestnictwo w egzaminie	1
przygotowanie do egzaminu	30
przygotowanie do zajęć	30
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	40
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 131
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	egzamin ustny
W1	x

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki
KARTA OPISU PRZEDMIOTU
Literatura obca: litewska

Nazwa przedmiotu Literatura obca: litewska		
Klasyfikacja ISCED 0232 Literatura i językoznawstwo (lingwistyka)		**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** egzamin
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka		**Profil studiów** ogólnoakademicki
Języki wykładowe Polski		**Obligatoryjność** fakultatywny
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Literaturoznawstwo
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak		

Formy prowadzenia zajęć

Okres Semestr 3	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie	**Liczba punktów ECTS** 2.00
wykład	30	

Okres Semestr 4	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** egzamin	**Liczba punktów ECTS** 2.00
wykład	30	

Wymagania wstępne i dodatkowe

Brak.

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Przedstawienie studentom pogłębionej wiedzy o historii literatury polskiej w jej powiązaniu z literaturą Wielkiego Księstwa Litewskiego oraz Litwy.
C2	Uświadomienie studentom - przyszłym nauczycielom specyfiki niektórych nurtów w literaturze i kulturze Polski, biorącej się ze związków historycznych w dzisiejszą Litwą.
C3	Zapoznanie studentów z najnowszymi tendencjami w badaniach nad wielojęzycznością i dwujęzycznością w literaturze Polski i Litwy.
C4	Przygotowanie studentów do kreatywnego korzystania z rożnego rodzaju tekstów kultury i wypracowanie zdolności rozumienia różnic w spojrzeniu na te same teksty kultury (w tym literaturę piękną) w kulturze polskiej i naszych wschodnich sąsiadów.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	relacje pomiędzy rozmaitymi zjawiskami literackimi i kulturowymi, pozwalającą na integrowanie perspektyw właściwych dla kilku dyscyplin naukowych, zwłaszcza literaturoznawstwa i nauk historycznych.	PKO_K2_W07, PKO_K2_W11, PKO_K2_W12
W2	literaturę i kulturę WXL oraz Litwy w ujęciu komparatystycznym, ze szczególnym uwzględnieniem literatury polskiej.	PKO_K2_W12
Umiejętności – Student potrafi:		
U1	wyznaczyć ramy dyskursów literackich każdej z epok piśmiennictwa i historii literatury Litwy oraz określić ich dominanty, a także odnieść je do periodyzacji piśmiennictwa i historii literatury polskiej. Potrafi także zinterpretować litewski tekst literacki (w polskim przekładzie), umieścić go w kontekście kulturowym, historycznym, polityczno-społecznym, antropologicznym.	PKO_K2_U01, PKO_K2_U02
U2	w stopniu zaawansowanym posługiwać się ujęciami teoretycznymi, paradygmatami badawczymi i pojęciami właściwymi dla nauk humanistycznych, samodzielnie wykrywać i wskazywać relacje genetyczne i typologiczne pomiędzy polskimi i litewskimi tekstami literackimi oraz tekstami kultury, formułować problemy badawcze, jak również potrafi twórczo wykorzystywać znajomość literatury litewskiej oraz metodologii komparatystycznych w formułowaniu hipotez interpretacyjnych w mowie i w piśmie.	PKO_K2_U04, PKO_K2_U05, PKO_K2_U06
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		
K1	sprostania wymaganiom stawianym przez rynek pracy, zarówno w instytucjach edukacyjnych, instytucjach kultury, jak i przedsiębiorstwach o charakterze biznesowym (wydawnictwa, redakcje) lub instytucjach non-profit, zwłaszcza takich, gdzie wymagana jest wiedza o kontaktach polsko-litewskich (w przeszłości i teraźniejszości), a także zrozumienie dla kształtujących je procesów historycznych, społecznych i kulturowych.	PKO_K2_K06, PKO_K2_K07, PKO_K2_K08
K2	aktywnego uczestnictwa w życiu społecznym i kulturalnym, wykorzystując znajomość relacji między rozmaitymi dziedzinami sztuki w Polsce i w Litwie oraz specyfikę kultury polskiej i litewskiej do oceny zjawisk kultury, jak również rozpoznaje wartości, jakie niesie z sobą różnorodność kulturowa wyrażana w literaturze i sztuce.	PKO_K2_K07, PKO_K2_K08

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Zastrzeżenie dla wszystkich tematów: prowadzący zastrzega sobie możliwość niezrealizowania któregoś z tematów lub dodania tematu którego nie ma na liście, a także możliwość zapraszania w ramach kursu wykładowców z uczelni litewskich. - Źródła litewskiej tożsamości i kultury narodowej. (1) Język litewski – systematyka, dialekty, badania nad językiem litewskim w XVII–XX w.; status j. litewskiego w kulturze litewskiej od średniowiecza do współczesności. Piśmiennictwo w języku litewskim – periodyzacja. (2) Folklor i jego rola w literaturze litewskiej (dainy, raudy, podania i baśnie). (3) Początki piśmiennictwa na Litwie: listy Giedymina, historiografia, statuty. Wielojęzyczność w WXL. Litewski mit etnogenetyczny.	W1, W2, U1, U2, K1, K2
2.	Literatura dawna. (1) Reformacja i renesans – protestantyzm na Litwie; pierwsze druki w języku litewskim (Mosvidius). (2) M. Dauksza, K. Szyrwid, jezuici – katolicyzm a piśmiennictwo w języku litewskim. Barok wileński. (3) Metai K. Donelaitisa – początki literatury pięknej w języku litewskim.	W1, W2, U1, U2, K1, K2

3.	Literatura XIX wieku. Dwujęzyczność polsko-litewska. (1) A. Drozdowski-Strazdas i inni poeci dwujęzyczni – w kręgu oddziaływania Uniwersytetu Wileńskiego. (2) Sz. Dowkont – historiografia romantyczna a litewskie mity narodowe. (3) Okres międzypowstaniowy. W. Iwiński – kalendarze gospodarskie; M. Akelaitis – literatura dydaktyczna i polityczna; M. Wołonczewski – rola Kościoła katolickiego w kształtowaniu piśmiennictwa litewskiego; twórczość dwujęzyczna – E. J. Daukša, K. Praniauskaitė. (4) A. Baranauskas – twórczość polsko- i litewskojęzyczna, jego rola społeczna.	W1, W2, U1, U2, K1, K2
4.	Literatura w okresie litewskiego odrodzenia narodowego. Od dwujęzyczności do jednojęzyczności. Pojęcie języka i literatury narodowej. (1) „Aušra“ i „Varpas“. Maironis i V. Kudrika – literatura rozkwitu odrodzenia narodowego. (2) Litewska literatura realistyczna i historyczna (m.in. Žemaitė, V. Pietaris).	W1, W2, U1, U2, K1, K2
5.	Wczesny modernizm w literaturze i kulturze litewskiej. (1) M.K. Čiurlionis i środowisko wileńsko-warszawsko-krakowskie – modernizacja literatury. Symbolizm V. Mykolaitisa-Putinasa, I. Šeiniusa, B. Sruogi. (2) Wilno na początku XX wieku – miasto kilku kultur narodowych.	W1, W2, U1, U2, K1, K2
6.	Literatura okresu międzywojennego ze szczególnym uwzględnieniem kontekstu historycznego i polsko-litewskiego sporu o Wilno. (1) Międzywojnie – prawdziwy koniec WXL (m.in. wybory narodowe i obywatelskie, np. M. Römer, G. Narutowicz, K. Skirmuntt)? (2) (Litewskie) Kowno a (polskie) Wilno – środowiska literackie (Cztery wiatry, Trzeci Front, Granit; almanachy wileńskie). (3) Międzywojenne Kowno – między sztuką a polityką (m.in. P. Repšys).	W1, W2, U1, U2, K1, K2
7.	Literatura okresu wojny i powojenna (do 1990 r.). (1) Wojna i po wojnie – „wielka emigracja” czy socrealizm (V. Mačernis, S. Nėris, J. Aistis, B. Brazdžionis i in.). Proza obozowa B. Sruogi. (2) Wychodźstwo. Poezja grup žemininkai-lankininkai oraz bežemių karta; twórczość A. Škėmy; współpraca z Cz. Miłoszem; Jonas Mekas – litewski uchodźca a kultura amerykańska l. 60. Poezja i eseistyka T. Venclovy. (3) Literatura krajowa – od socrealizmu (E. Mieželaitis) do względnej wolności słowa (m.in. J. Marcinkevičius, M. Martinaitis, J. Vaičiūnaitė, T. Venclova). „Nurt wiejski” a europeizacja literatury litewskiej (m.in. J. Avyžius, R. Granauskas). (4) Litewska „literatura kobieca” i „literatura miejska” (m.in. J. Vaičiūnaitė, J. Ivanauskaitė, J. Kunčinas). (5) Litewski „realizm magiczny” (S. T. Kondrotas).	W1, W2, U1, U2, K1, K2
8.	Literatura najnowsza. (1) Modernizm i postmodernizm w literaturze litewskiej (m.in. S. Geda, S. Parulskis, A. Marčėnas, M. Ivaškevičius, H. Kunčius, R. Šerelytė, J. Ivanauskaitė, M. Mačėrnis). (2) Wilno w literaturze 2. poł. XX w. Autoportret Litwinów (m.in. R. Gavelis, S. Parulskis). (3) Literatura „rozliczeniowa” (gł. dot. historii najnowszej i kwestii narodowościowych oraz interpretacji litewskich wielkich narracji; m.in. M. Ivaškevičius).	W1, W2, U1, U2, K1, K2

Informacje rozszerzone

Semestr 3

Metody nauczania:

analiza tekstów, wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, metody e-learningowe

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest obecność na zajęciach oraz zdanie egzaminu. 1. Dopuszczalne są nie więcej 2 nieobecności w semestrze, niezależnie od tego, czy są one usprawiedliwione czy nie; dodatkowe nieobecności wymagają zaliczenia opuszczonego materiału w formie ustnego kolokwium. 2. Egzamin składa się z dwóch części. a/. Część pierwsza odbywa się w formie pisemnej na koniec I semestru i obejmuje materiał z zajęć z tego semestru, a także lektury uzgodnione ze studentami jako lektury obowiązkowe na początku semestru. Należy zdobyć minimum 51% punktów, ocena z tej części egzaminu jest oceną zaliczeniową za pierwszy semestr. b/. Część druga odbywa się w formie pisemnej na koniec II semestru i obejmuje materiał z zajęć z tego semestru, a także lektury uzgodnione ze studentami jako lektury obowiązkowe na początku semestru. Należy zdobyć minimum 51% punktów. Jeśli protokół zaliczeniowy będzie przewidywał konieczność wpisania osobnej oceny zaliczeniowej za II semestr i osobnej oceny z egzaminu, ocena z tej części egzaminu jest oceną zaliczeniową za drugi semestr. c/. Ocena końcowa z całego przedmiotu jest obliczana na podstawie liczby punktów uzyskanych łącznie z obu części egzaminu.

Semestr 4

Metody nauczania:

analiza tekstów, wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, metody e-learningowe

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest obecność na zajęciach oraz zdanie egzaminu. 1. Dopuszczalne są nie więcej 2 nieobecności w semestrze, niezależnie od tego, czy są one usprawiedliwione czy nie; dodatkowe nieobecności wymagają zaliczenia opuszczonego materiału w formie ustnego kolokwium. 2. Egzamin składa się z dwóch części. a/. Część pierwsza odbywa się w formie pisemnej na koniec I semestru i obejmuje materiał z zajęć z tego semestru, a także lektury uzgodnione ze studentami jako lektury obowiązkowe na początku semestru. Należy zdobyć minimum 51% punktów, ocena z tej części egzaminu jest oceną zaliczeniową za pierwszy semestr. b/. Część druga odbywa się w formie pisemnej na koniec II semestru i obejmuje materiał z zajęć z tego semestru, a także lektury uzgodnione ze studentami jako lektury obowiązkowe na początku semestru. Należy zdobyć minimum 51% punktów. Jeśli protokół zaliczeniowy będzie przewidywał konieczność wpisania osobnej oceny zaliczeniowej za II semestr i osobnej oceny z egzaminu, ocena z tej części egzaminu jest oceną zaliczeniową za drugi semestr. c/. Ocena końcowa z całego przedmiotu jest obliczana na podstawie liczby punktów uzyskanych łącznie z obu części egzaminu.

Bilans punktów ECTS

Semestr 3

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	30

przygotowanie do testu zaliczeniowego	30
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 60
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Semestr 4

Rodzaje zajęć studenta	**Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć**
wykład	30
przygotowanie do testu zaliczeniowego	30
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 60
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	zaliczenie pisemne
W1	x
W2	x
U1	x
U2	x
K1	x
K2	x

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki
KARTA OPISU PRZEDMIOTU
Introduction to Translation Studies

Nazwa przedmiotu Introduction to Translation Studies			
Nazwa przedmiotu w języku angielskim Introduction to Translation Studies			
Klasyfikacja ISCED 0232 Literatura i językoznawstwo (lingwistyka)		**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** egzamin	
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka		**Profil studiów** ogólnoakademicki	**Okres** Semestr 3
Języki wykładowe Angielski		**Obligatoryjność** fakultatywny	
Sposób realizacji i godziny zajęć konwersatorium: 30		**Liczba punktów ECTS** 5	
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Literaturoznawstwo	
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak			

Wymagania wstępne i dodatkowe

znajomośc języka anghislkiego z stopniu pozwalającym na samodzielne lektury i udział w zajęciach

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	main schools in contemporary Translation Studies concepts in translation theory TS as an interdiscipline TS as a methodology of the humanities role of translation in contemporary culture role of translation in the context of comparative studies	PKO_K2_W02, PKO_K2_W05
Umiejętności – Student potrafi:		
U1	apply concepts and theories in Translation Studies in their academic work interpret translated texts of culture link translation phenomena to cultural and social ones	PKO_K2_U04, PKO_K2_U07
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		
K1	adjust TS methodologies to their research needs undertake research projects within TS	PKO_K2_K05, PKO_K2_K08

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	linguistic theories of translation	W1, U1, K1
2.	concept of equivalence	W1, U1, K1
3.	functional theories of translation and Skopos	W1, U1, K1
4.	polysystem theories and norms in TS	W1, U1, K1
5.	Manipulation school, sociology of translation	W1, U1, K1
6.	hermeneutics of translation	W1, U1, K1
7.	cultural turn in Translation Studies	W1, U1, K1
8.	feminist translation studies, gender in translation	W1, U1, K1
9.	postcolonial translation studies	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	egzamin pisemny	The students are expected to take active part in all meetings. Each week there is a n obligatory reading assigned, usually one or two essays / chapters. They have to be read before the class and students are expected to take part in discussions around these texts. Knowledge of these texts will be necessary to pass the final examination. Attendance is obligatory and the list will be read out. One absence per semester is allowed. More will result in an individual session with the instructor to discuss the material missed. Failing to do this will result in no credit for the course. Final examination: written, 90 minutes student-friendly format, based on the content of the lecture and the assigned reading.

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
konwersatorium	30
uczestnictwo w egzaminie	2
przygotowanie do zajęć	60
przygotowanie do egzaminu	38
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 130
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	egzamin pisemny
W1	x
U1	x
K1	x

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki
KARTA OPISU PRZEDMIOTU
Literatura obca: francuska

Nazwa przedmiotu Literatura obca: francuska		
Klasyfikacja ISCED 0232 Literatura i językoznawstwo (lingwistyka)		**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** egzamin
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka		**Profil studiów** ogólnoakademicki
Języki wykładowe Polski		**Obligatoryjność** fakultatywny
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Literaturoznawstwo
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak		

Formy prowadzenia zajęć

Okres Semestr 3	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie	**Liczba punktów ECTS** 2.00
wykład	30	

Okres Semestr 4	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** egzamin	**Liczba punktów ECTS** 2.00
wykład	30	

Wymagania wstępne i dodatkowe

Student powinien posiadać podstawowe informacje dotyczące literatury europejskiej

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	podstawowe pojęcia z zakresu literatury francuskiej	PKO_K2_W02
W2	student rozumie powiązania zjawisk kulturowych i literackich na przestrzeni wieków	PKO_K2_W03
W3	student samodzielnie analizuje zjawiska literackie	PKO_K2_W02

Umiejętności – Student potrafi:		
U1	samodzielnie potrafi rozpoznać procesy literackie występujące w piśmiennictwie francuskim na przestrzeni wieków.	PKO_K2_U01
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		
K1	refleksji w zakresie poszczególnych dzieł literackich w każdej z omawianych epok	PKO_K2_K02

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Wykład (60 godzin) poświęcony jest przemianom literatury francuskiej od średniowiecza do czasów współczesnych, głównie z punktu widzenia ewolucji gatunków narracyjnych i dramatycznych i przy uwzględnieniu porządku chronologicznego poszczególnych epok.W odniesieniu do gatunków narracyjnych omówione zostaną warunki powstania romansu w XII wieku i jego stopniowe dojrzewanie przez wieki do formy nowoczesnej powieści w wieku XIX oraz, w wieku XX, powstawanie jej różnorodnych typów. Podobnie w odniesieniu do dramatu: od najstarszych tekstów pisanych dla teatru liturgicznego w wieku XII, poprzez średniowieczne teksty świeckie (XV wiek), komedie i tragedie renesansowe, kształtowanie się regularnego dramatu klasycznego w wieku XVII i jego kontynuacja oraz kontestacja w dwu wiekach następnych, aż po eksperymentalny dramat i teatr XX wieku. Gatunki liryczne będą uzupełniać szersze omówienia dwu głównych, choć w niektórych przypadkach (np. poezji doby symbolizmu) nacisk położony zostanie właśnie na ich znaczenie. Każda epoka zostanie omówiona z punktu widzenia jej specyfiki, dominujących w niej tendencji artystycznych oraz związku twórczości literackiej z przemianami świadomości społecznej, zaś omówienie poszczególnych dzieł, najbardziej charakterystycznych w danych czasach, będzie stanowić wielobarwną ilustrację prezentowanych zjawisk. Wykład kończy egzamin pisemny.	W1, W2, W3, U1, K1

Informacje rozszerzone

Semestr 3

Metody nauczania:

analiza tekstów, wykład konwencjonalny, wykład z prezentacją multimedialną, konsultacje

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład		egzamin pisemny

Semestr 4

Metody nauczania:

wykład konwencjonalny, wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	egzamin pisemny	

Bilans punktów ECTS

Semestr 3

Rodzaje zajęć studenta	**Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć**
wykład	30
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 30
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Semestr 4

Rodzaje zajęć studenta	**Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć**
wykład	30
zbieranie informacji do zadanej pracy	30
przygotowanie do egzaminu	30
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	egzamin pisemny
W1	x
W2	x
W3	x
U1	x
K1	x

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki
KARTA OPISU PRZEDMIOTU
Literatura obca: amerykańska

Nazwa przedmiotu Literatura obca: amerykańska		
Klasyfikacja ISCED 0232 Literatura i językoznawstwo (lingwistyka)		**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** egzamin
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka		**Profil studiów** ogólnoakademicki
Języki wykładowe Polski		**Obligatoryjność** fakultatywny
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Literaturoznawstwo
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak		

Formy prowadzenia zajęć

Okres Semestr 3	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie	**Liczba punktów ECTS** 2.00
wykład	30	

Okres Semestr 4	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** egzamin	**Liczba punktów ECTS** 2.00
wykład	30	

Wymagania wstępne i dodatkowe

Znajomość języka angielskiego w stopniu umożliwiającym lekturę tekstów literackich będzie pomocna, lecz nie jest niezbędna.

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Student zyskuje wiedzę o wzajemnych powiązaniach między różnymi zjawiskami kulturowymi
C2	Student ma świadomość znaczenia wspólnoty dziedzictwa kulturowego dla rozumienia dawnych i współczesnych zjawisk społecznych i kulturalnych
C3	Student potrafi samodzielnie i w pogłębiony sposób zinterpretować z zastosowaniem różnych metod utwór literacki, umieścić go w kontekście historycznoliterackim, kulturowym i biograficznym; umie odnieść tekst literacki do innego dzieła sztuki

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	student zna literaturę i kulturę Stanów Zjednoczonych (w tym wybrane zjawiska w stopniu zaawansowanym) w zestawieniu z kulturą europejską i polską.	PKO_K2_W12
Umiejętności – Student potrafi:		
U1	w stopniu zaawansowanym posługiwać się ujęciami teoretycznymi, paradygmatami badawczymi i pojęciami właściwymi dla nauk humanistycznych, odnosząc je do określonych zjawisk z zakresu kultury i literatury Stanów Zjednoczonych.	PKO_K2_U04
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		
K1	wykorzystania swojej wiedzy i umiejętności w praktyce w ramach udziału w międzynarodowej wymianie literackiej i kulturowej.	PKO_K2_K08

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Wykład dotyczy literatury dzisiejszych Stanów Zjednoczonych od czasów kolonialnych do XXI wieku. W trakcie zajęć omawiane będą kluczowe nurty i grupy literackie, najważniejsze problemy i tematy literatury i kultury Stanów Zjednoczonych, sylwetki niektórych twórców oraz wybrane dzieła literackie. Literatura amerykańska będzie omawiana na szerokim tle społecznym i kulturowym, z uwzględnieniem równoległych wydarzeń w świecie literackim Europy. W trakcie kursu będą stawiane pytania o pojęcia takie, jak "literatura narodowa", i o możliwość ich stosowania w kontekście amerykańskim. Istotnym kontekstem będą polskie tłumaczenia literatury amerykańskiej.	W1, U1, K1
2.	W trakcie wykładów omówione zostaną między innymi takie zagadnienia, jak: 1. Historia Stanów Zjednoczonych. 2. Początki literatury amerykańskiej. 3. Oświecenie w Stanach Zjednoczonych. 4. Romantyzm i literatura amerykańska. 5. Transcendentalizm. 6. Amerykański modernizm. 7. Stracone pokolenie. 8. Amerykańska literatura reportażowa - od XIX wieku po gonzo. 9. Proza XX wieku - między realizmem a postmodernizmem. 10. Literatura czarnej Ameryki. 11. Mniejszości etniczne w literaturze amerykańskiej. 12 Główne nurty rozwojowe poezji, dramatu i prozy amerykańskiej. 13. Sylwetki najważniejszych twórców literatury amerykańskiej.	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Semestr 3

Metody nauczania:

analiza tekstów, wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest obecność na zajęciach oraz zdanie egzaminu. 1. Dopuszczalne są nie więcej 2 nieobecności w semestrze, niezależnie od tego, czy są one usprawiedliwione czy nie; dodatkowe nieobecności wymagają zaliczenia opuszczonego materiału w formie ustnego kolokwium. 2. Egzamin składa się z dwóch części. a/. Część pierwsza odbywa się w formie pisemnej na koniec I semestru i obejmuje materiał z zajęć z tego semestru, a także lektury uzgodnione ze studentami jako lektury obowiązkowe na początku semestru. Należy zdobyć minimum 51% punktów, ocena z tej części egzaminu jest oceną zaliczeniową za pierwszy semestr. b/. Część druga odbywa się w formie pisemnej na koniec II semestru i obejmuje materiał z zajęć z tego semestru, a także lektury uzgodnione ze studentami jako lektury obowiązkowe na początku semestru. Należy zdobyć minimum 51% punktów. Jeśli protokół zaliczeniowy będzie przewidywał konieczność wpisania osobnej oceny zaliczeniowej za II semestr i osobnej oceny z egzaminu, ocena z tej części egzaminu jest oceną zaliczeniową za drugi semestr. c/. Ocena końcowa z całego przedmiotu jest obliczana na podstawie liczby punktów uzyskanych łącznie z obu części egzaminu.

Semestr 4

Metody nauczania:

analiza tekstów, wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest obecność na zajęciach oraz zdanie egzaminu. 1. Dopuszczalne są nie więcej 2 nieobecności w semestrze, niezależnie od tego, czy są one usprawiedliwione czy nie; dodatkowe nieobecności wymagają zaliczenia opuszczonego materiału w formie ustnego kolokwium. 2. Egzamin składa się z dwóch części. a/. Część pierwsza odbywa się w formie pisemnej na koniec I semestru i obejmuje materiał z zajęć z tego semestru, a także lektury uzgodnione ze studentami jako lektury obowiązkowe na początku semestru. Należy zdobyć minimum 51% punktów, ocena z tej części egzaminu jest oceną zaliczeniową za pierwszy semestr. b/. Część druga odbywa się w formie pisemnej na koniec II semestru i obejmuje materiał z zajęć z tego semestru, a także lektury uzgodnione ze studentami jako lektury obowiązkowe na początku semestru. Należy zdobyć minimum 51% punktów. Jeśli protokół zaliczeniowy będzie przewidywał konieczność wpisania osobnej oceny zaliczeniowej za II semestr i osobnej oceny z egzaminu, ocena z tej części egzaminu jest oceną zaliczeniową za drugi semestr. c/. Ocena końcowa z całego przedmiotu jest obliczana na podstawie liczby punktów uzyskanych łącznie z obu części egzaminu.

Bilans punktów ECTS

Semestr 3

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	30

przygotowanie się do sprawdzianu zaliczeniowego	30
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 60
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Semestr 4

Rodzaje zajęć studenta	**Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć**
wykład	30
przygotowanie się do sprawdzianu zaliczeniowego	30
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 60
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	zaliczenie pisemne
W1	x
U1	x
K1	x

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki
KARTA OPISU PRZEDMIOTU
Language Learning Strategies

Nazwa przedmiotu Language Learning Strategies			
Nazwa przedmiotu w języku angielskim Language Learning Strategies			
Klasyfikacja ISCED 0231 Nauka języków		**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** egzamin	
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka		**Profil studiów** ogólnoakademicki	**Okres** Semestr 3
Języki wykładowe Angielski		**Obligatoryjność** fakultatywny	
Sposób realizacji i godziny zajęć konwersatorium: 30		**Liczba punktów ECTS** 5	
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Językoznawstwo	

Wymagania wstępne i dodatkowe

Obecność obowiązkowa

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	student zna różne rodzaje strategii uczenia się języków obcych	PKO_K2_W03
Umiejętności – Student potrafi:		
U1	absolwent posługuje się językiem angielskim na poziomie B2+ (zgodnie z Europejskim Systemem Opisu Kształcenia Językowego), umie przygotować pracę pisemną i wypowiedź ustną w tym języku.	PKO_K2_U09
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		
K1	absolwent wykazuje się niezależnością sądów, wie, jak je przekonująco przedstawić i uzasadnić.	PKO_K2_K05

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu

1.	Meeting 1 Topic: Introduction to the seminar Aim: Presenting the topics, the aims, and the bibliography; reflecting on questions: What is language? How are languages learned? Meeting 2 Topic: Language learning and teaching – theories, methods, models Aim: Exploring past and current trends in the field of language teaching and learning Meetings 3-4 Topic: Learning Styles and Profiles Aim: Assessing learning styles and profiles of the participants Meeting 5 Topic: Learning Strategies Aim: Examining current typologies of language learning strategies Meeting 6 Topic: Preparation for Language Learning Aim: Organizing individual learning Meeting 7 Topic: Extending Vocabulary Aim: Learner training Meeting 8 Topic: Dealing with Grammar Aim: Learner training Meetings 9 Topic: Listening Aim: Learner training Meetings 10 Topic: Speaking Aim: Learner training Meetings 11 Topic: Reading Aim: Learner training Meeting 12 Topic: Writing Aim: Learner training Meeting 13 Topic: Dealing with assessment and self assessment Aim: Learner training Meeting 14 Topic: Conclusions Aim: Summing up and discussion	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

burza mózgów, wykład konwersatoryjny, dyskusja

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	esej, prezentacja	

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
konwersatorium	30
przygotowanie prezentacji multimedialnej	15
przygotowanie eseju	30
zbieranie informacji do zadanej pracy	15
przygotowanie do zajęć	15
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	15
poznanie terminologii obcojęzycznej	30
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 150
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia	
	esej	prezentacja
W1	x	x
U1	x	x
K1	x	x

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki
KARTA OPISU PRZEDMIOTU
Miłosz and Gombrowicz. The Dialectic of Belief and Unbelief

Nazwa przedmiotu Miłosz and Gombrowicz. The Dialectic of Belief and Unbelief			
Nazwa przedmiotu w języku angielskim Miłosz and Gombrowicz. The Dialectic of Belief and Unbelief			
Klasyfikacja ISCED 0232 Literatura i językoznawstwo (lingwistyka)		**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** egzamin	
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka		**Profil studiów** ogólnoakademicki	**Okres** Semestr 3
Języki wykładowe Angielski		**Obligatoryjność** fakultatywny	
Sposób realizacji i godziny zajęć konwersatorium: 30		**Liczba punktów ECTS** 5	
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Literaturoznawstwo	
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak			

Wymagania wstępne i dodatkowe

Biegła znajomość języka angielskiego w mowie i piśmie, obecność obowiązkowa.

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem kursu jest pogłębiona lektura dzieł Czesława Miłosza i Witolda Gombrowicza, która ma pokazać, że ich niepokoje i poszukiwania są paradygmatyczne dla „epoki świeckiej” (w rozumieniu Charlesa Taylora). Kurs ma także przybliżać podstawowe koncepcje odnoszące się do bezprecedensowych warunków wierzeń religijnych w XX wieku (tzw. efekt „epoki świeckiej”).

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	- ma wszechstronną znajomość relacji pomiędzy rozmaitymi zjawiskami literackimi i kulturowymi, pozwalającą na integrowanie perspektyw właściwych dla kilku dyscyplin naukowych; - zna w stopniu pogłębionym metody interpretacji i analizy tekstu literackiego - student rozumie zjawisko "sekularyzacji" i zna tło napięć między religią i ateizmem w XIX i XX wieku	PKO_K2_W01, PKO_K2_W03, PKO_K2_W07
Umiejętności – Student potrafi:		

U1	- umie zinterpretować współczesny tekst literacki, umieścić go w kontekście kulturowym, historycznym, polityczno-społecznym, filozoficznym, - posiada umiejętności badawcze obejmujące zarówno analizę prac z dziedzin kształcenia polonistycznego, jak i syntezę zawartych w nich poglądów i idei	PKO_K2_U01, PKO_K2_U02, PKO_K2_U04, PKO_K2_U06
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		
K1	- aktywnie rozwija swoje kompetencje poprzez ustawiczną lekturę tekstów literackich, krytycznych i naukowych; - potrafi świadomie i konstruktywnie uczestniczyć w międzynarodowej wymianie naukowego, językowej, literackiej, artystycznej i kulturowej; - rozumie istotę sporu między teizmem i ateizmem, co pozwala mu z większym szacunkiem odnosić się do ludzi o odmiennych przekonaniach. - dostrzega wartość światopoglądowego pluralizmu	PKO_K2_K01, PKO_K2_K02, PKO_K2_K03, PKO_K2_K07, PKO_K2_K08

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Miłosz i Gombrowicz są najbardziej prominentnymi pisarzami polskimi XX wieku, którzy - bardziej lub mniej otwarcie – spierali się o religię. Jednym z najważniejszych problemów dla Miłosza była tzw. „erozja wyobraźni religijnej” mająca związek z poczuciem utraty „drugiej przestrzeni”, czyli wizji chrześcijańskiej eschatologii. Gombrowicz obsesyjnie powracał do kwestii ludzkiego i zwierzęcego bólu, którego istnienie zaprzeczało jego zdaniem chrześcijańskiemu obrazowi dobrego Boga. Na pozór obaj pisarze wydają się stać na przeciwległych biegunach - Miłosz uważał się za katolika, podczas gdy Gombrowicz mówił o sobie jako o ateiście. Jeśli jednak wniknąć głębiej w powołane przez nich światy literackie, sprawa się komplikuje – wiara Miłosza jest bardzo krucha („Sądzony byłem za rozpacz, bo nie mogłem tego [wizji chrześcijańskiej eschatologii] zrozumieć - Gdzie wschodzi słońce i kędy zapada), ateizmowi Gombrowicza natomiast towarzyszy poczucie tajemniczości egzystencji i niechęć do „płaskiego laicyzmu”, czyli wojowniczych i prymitywnych wersji ateizmu. Paradoksalną naturę stosunku Miłosza i Gombrowicza do religii ujmuje formuła: „dialektyka wiary i niewiary”. Podstawowym celem kursu jest rekonstrukcja dynamiki religijnych/ agnostycznych/ ateistycznych poglądów tych dwóch wielkich postaci polskiej kultury XX. Punktem wyjścia jest lektura porównawcza "Świata" (1943) i "Ślubu" (1947), dzieł napisanych w szczególnym kontekście implozji tradycyjnej metafizycznej ramy. Później zaplanowana jest interpretacja wybranych rozdziałów z "Dziennika" Gombrowicza oraz kilku esejów (m.in. fragmentów "Ziemi Ulro") i wierszy Miłosza. Kurs uczy pogłębionej lektury tych dwóch trudnych i bodaj najważniejszych polskich pisarzy XX wieku, a zarazem ma pokazać, że ich niepokoje i poszukiwania są paradygmatyczne dla „epoki świeckiej”. Kurs ma także na celu wprowadzenie podstawowych koncepcji odnoszących się do bezprecedensowych warunków wierzeń religijnych w XX wieku (tzw. efekt „epoki świeckiej”). Głównym przewodnikiem po ideach, które naznaczyły horyzont współczesnych religijnych i świeckich przekonań, jest Charles Taylor, autor fundamentalnego dzieła: A Secular Age.	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

analiza tekstów, seminarium, dyskusja

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	egzamin ustny	Warunkiem zaliczenia jest aktywne uczestnictwo w zajęciach i obecność (maksymalnie 2 nieusprawiedliwione nieobecności), dodatkowo praca pisemna – sporządzenie notatek z jednych, wskazanych przez prowadzącego zajęć; egzamin ustny na ocenę, który obejmuje znajomość omawianych tekstów i podstawową wiedzę na temat sporu teizmu z ateizmem i tzw. „epoki świeckiej"

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
konwersatorium	30
przygotowanie do zajęć	60
uczestnictwo w egzaminie	1
przygotowanie do egzaminu	40
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	19
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 150
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	egzamin ustny
W1	x
U1	x
K1	x

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki
KARTA OPISU PRZEDMIOTU
The History of the Printed Book

Nazwa przedmiotu The History of the Printed Book			
Nazwa przedmiotu w języku angielskim The History of the Printed Book			
Klasyfikacja ISCED 0232 Literatura i językoznawstwo (lingwistyka)		**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** egzamin	
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka		**Profil studiów** ogólnoakademicki	**Okres** Semestr 3
Języki wykładowe Angielski		**Obligatoryjność** fakultatywny	
Sposób realizacji i godziny zajęć konwersatorium: 30		**Liczba punktów ECTS** 5	
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Literaturoznawstwo	

Wymagania wstępne i dodatkowe

Znajomość języka angielskiego w stopniu umożliwiającym udział w zajęciach.

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem kursu jest poszerzenie wiedzy studentów na temat dziejów książki drukowanej od XV do XX wieku oraz jej roli w kulturze. Zajęcia umożliwią lepsze poznanie i zrozumienie technologii wytwarzania książki drukowanej, a także ich wpływu na jej przemiany formalne. Będą także okazją do poszerzenia zasobu angielskiego słownictwa z zakresu historii książki i edytorstwa.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	student zna najważniejsze fakty z dziejów książki drukowanej.	PKO_K2_W12
W2	student rozumie rolę książki drukowanej w rozwoju ważnych nurtów kulturowych.	PKO_K2_W07
W3	student rozumie wielowymiarowość książki drukowanej jako środka przekazu.	PKO_K2_W11
W4	student ma wiedzę na temat przemian form książki drukowanej w ujęciu historycznym oraz ich powiązań z rozwojem technologii.	PKO_K2_W07
Umiejętności – Student potrafi:		

U1	sformułować wypowiedź ustną i pisemną w języku angielskim na temat zgodny z przedmiotem kursu, używając specjalistycznego słownictwa poznanego w czasie kursu.	PKO_K2_U09
U2	dostrzec i zinterpretować powiązania między formą książki a treścią dzieła literackiego.	PKO_K2_U02
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		
K1	do świadomego uczestnictwa w procesach kulturowych związanych obiegiem książki drukowanej.	PKO_K2_K02, PKO_K2_K07

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Książka drukowana jako przedmiot materialny – morfologia, materiały, sposoby produkcji, rozwój typografii.	W1, U1
2.	Czynniki technologiczne, ekonomiczne i estetyczne kształtujące komunikację typograficzną – związki między książką drukowaną i rękopiśmienną, technologią a typografią, rola ilustracji i ornamentów, związki treści i formy.	W3, W4, U1, U2, K1
3.	Rola książki drukowanej w przemianach kulturowych – druk a humanizm renesansowy, reformacja, respublica litteraria, kontrreformacja, oświecenie, druga rewolucja druku w XIX wieku.	W2, U1, U2, K1
4.	Kształtowanie się kultury książki – problemy autorstwa, własności intelektualnej, rozwój przemysłu wydawniczego, dystrybucja, promocja, czytelnictwo.	W1, W3, W4, U1, K1
5.	Książka drukowana a media cyfrowa – analogie, różnice, szanse, wyzwania.	W1, W2, W3, U1, K1
6.	Specjalistyczne słownictwo angielskie z zakresu bibliologii.	U1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

analiza tekstów, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, konsultacje

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	egzamin pisemny, egzamin ustny, esej	Warunki dopuszczenia do egzaminu to:(1) aktywna obecność na zajęciach (dopuszczalna jedna nieobecność nieusprawiedliwiona; w przypadku większej liczby nieobecności konieczne jest przedstawienie usprawiedliwienia i ustne zaliczenie treści z opuszczonych zajęć); (2) krótka praca pisemna w języku angielskim. Forma egzaminu (pisemna lub ustna) zostanie ustalona ze studentami na początku kursu.

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
konwersatorium	30
przygotowanie do ćwiczeń	30

przygotowanie do egzaminu	30
zbieranie informacji do zadanej pracy	20
poznanie terminologii obcojęzycznej	10
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	10
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 130
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia		
	egzamin pisemny	egzamin ustny	esej
W1	x	x	
W2	x	x	
W3	x	x	
W4	x	x	
U1	x	x	x
U2	x	x	x
K1	x	x	x

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki
KARTA OPISU PRZEDMIOTU
Polish Modernity Through Different Media: Literature, Film, Art, Photography (1900-1939)

Nazwa przedmiotu Polish Modernity Through Different Media: Literature, Film, Art, Photography (1900-1939)			
Klasyfikacja ISCED 0232 Literatura i językoznawstwo (lingwistyka)		**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** egzamin	
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka		**Profil studiów** ogólnoakademicki	**Okres** Semestr 4
Języki wykładowe Angielski		**Obligatoryjność** fakultatywny	
Sposób realizacji i godziny zajęć konwersatorium: 45		**Liczba punktów ECTS** 6	
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Literaturoznawstwo	

Wymagania wstępne i dodatkowe

dobra znajomość języka angielskiego

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Poza prezentacją nowoczesnej literatury polskiej w kontekście nowoczesnej kultury europejskiej, celem kursu jest omówienie ogólniejszych zagadnień dotyczących politycznych implikacji nowoczesności. Właśnie dlatego przedmiotem uwagi staną się przede wszystkim następujące pytania: czym jest marginalność na obszarze sztuki? W jaki sposób pojawiają się w literaturze kwestie związane ze strategiami władzy i w jaki sposób pisarz stawia im opór. Mocny splot estetyki z polityką stworzy szeroką ramę kursu.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	Studenci znają i rozumieją najważniejsze pojęcia i konteksty kulturowe polskiej nowoczesności.	PKO_K2_W07, PKO_K2_W11
Umiejętności – Student potrafi:		
U1	Studenci są w stanie odpowiedzieć na podstawowe pytania związane z historią nowoczesnej literatury i kultury polskiej.	PKO_K2_U02, PKO_K2_U04
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		
K1	Studenci będą gotowi do krytycznej oceny praktyk kulturowych i różnych form dziedzictwa związanego z nowoczesną literaturą i kulturą polską.	PKO_K2_K01, PKO_K2_K07

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	“Flourish, ornament, chimera, griffin.” Introduction to the course, or what is (in) the margin? Topology of power: centers and margins in literature. Strategies of social marginalization: exclusion, excommunication, moral repudiation, violence, indifference. Where do the textual and the social meet? The basic notions of the literary practice faced with the social oppression.	W1, U1, K1
2.	Who is speaking there? Two traditions of Polish literature: conservative and critical. What is the critical experience of literature? What or who is the subject of this experience? What is at stake when we talk about identity?	W1, U1, K1
3.	“Peeping and Further Incursion into Modernity.” Gombrowicz’s Ferdydurke as the diagnosis of the oppressive modernity, from family to society. How the social opression works? How can people defend themselves?	W1, U1, K1
4.	“Body parts running wild.” The fragmented body of the adolescent: How does Gombrowicz’s Ferdydurke open, and how does it end. Disintegrated body as a metaphor of crisis: Gombrowicz’s The Child Runs Deep in Filidor.	W1, U1, K1
5.	Making faces. Gombrowicz: the “making faces contest” (fragment of ThirtyDoorKey), a movie by J. Skolimowski, based on Ferdydurke by Witold Gombrowicz.	W1, U1, K1
6.	The spectacle of masochism. Bruno Schulz’s drawings (a slide show) with a commentary on perversion and terror. Schulz as an artist from “the line of demonologists” (according to Wtkiewicz).	W1, U1, K1
7.	Scribbling on the Margins. Institution and Interpretation: text’s authority and its discontents. Relationship between the main body of a text (corpus) and its (irresponsible) marginalia. The concept of marginalia in art and literature. Illuminated medieval manuscripts as an example (slide show).	W1, U1
8.	Subverting ‘The Book’. B. Schulz and the subversion of the idea of The Book. Reading of The Book and The Age of Genius by Schulz. Problem of canon and anti-canon.	W1, U1, K1
9.	“The monstrous drain of culture” Schulz’s review of Ferdydurke. The rhetoric of sub-: subconscious, subculture, subject. How does the notion of the subject change if we take all this sub-stance into account?	W1, U1, K1
10.	“No center can ever be reached” A Second Fall, story by Bruno Schulz and the poetics of artificiality. Nature—culture opposition. Text and theater as two poles of Schulz’s imagination. Concept of irony as a clash of seemingly disparate attitudes. Hermeneutical catastrophe.	W1, U1, K1
11.	“A madman’s brain on the stage” Theory of Pure Form (Witkiewicz) as the critique of mimetical representation. The Modern concept of form. What ornament is and how it resists any form of ideological appropriation.	W1, U1, K1
12.	Study & Make-up Period.	U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

analiza tekstów, seminarium, burza mózgów, dyskusja

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	egzamin pisemny	obecność i aktywność na zajęciach znajomość zadanych tekstów pisemna praca egzaminacyjna w formie eseju

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	**Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć**
konwersatorium	45
przygotowanie eseju	30
przygotowanie do zajęć	30
przeprowadzenie badań literaturowych	30
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	30
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 165
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 45

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	egzamin pisemny
W1	x
U1	x
K1	x

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki
KARTA OPISU PRZEDMIOTU
Teoria kultury

Nazwa przedmiotu Teoria kultury			
Klasyfikacja ISCED 0314 Socjologia i kulturoznawstwo		**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie	
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka		**Profil studiów** ogólnoakademicki	**Okres** Semestr 4
Języki wykładowe Polski		**Obligatoryjność** obowiązkowy	
Sposób realizacji i godziny zajęć wykład: 30		**Liczba punktów ECTS** 1	
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Nauki o kulturze i religii	
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak			

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Przekazanie wiedzy o podziałach sferowo-dziedzinowych kultury : nauki, sztuki, obyczaju, języka; regulacjach aksjo-normatywnych, uwarunkowaniach funkcjonalno-technologicznych i powiązanie tychże z podstawami metodologicznymi nauk humanistycznych

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	Absolwent zna i rozumie metody, teorie oraz terminologię związaną z naturalistyczną i antynaturalistyczną perspektywą w teorii kultury	PKO_K2_W03
W2	Absolwent zna i rozumie powiązanie praktyki naukowej z innymi praktykami kulturowo-symbolicznymi	PKO_K2_W03
Umiejętności – Student potrafi:		
U1	Absolwent potrafi w sposób zrozumiały wyodrębnić praktykę naukową i wytwarzaną w jej obrębie wiedzę od szerzej rozumianej "wiedzy kulturowej" oraz wyników nauki wykorzystywanych w funkcji światopoglądowej	PKO_K2_U04
U2	doskonalenie umiejętności samodzielnego prowadzenia badań i opracowywania ich wyników w postaci rozpraw naukowych, prezentacji, referatów, a także wykorzystywania wniosków w praktyce edukacyjnej	PKO_K2_U04
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		

K1	Absolwent jest gotów do rozwijania zaawansowanej analizy pojęć funkcjonujących w tekstach w funkcji aksjotycznej i waloryzacyjno-światopoglądowej	PKO_K2_K03

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Różne formacje pozytywistyczne (pierwszy pozytywizm, emipriokrytycyzm, pozytywizm logiczny Koła Wiedeńskiego i szkoła lwowsko-warszawska) i odpowiadające im formy reakcji antypozytywistycznych - zwrot antypozytywistyczny jako moment fundacyjny filozofii humanistyki	W1
2.	Nauka jako "symboliczna forma kultury" w ujęciu Ernsta Cassirera	W2
3.	Filozofia języka Wilhelma von Humboldta i jego "echa" w XX-wiecznym "lingustic turn"	W2
4.	Teoria rozumu komunikacyjnego Habermasa i język w dwóch odsłonach: aksjonormatywna waloryzacja i porozumiewanie się ze względu na efektywne działanie, kultura symboliczna i kultura techniczno-użytkowa (oraz odpowiadające im interpretacyjne lub funkcjonalne ujęcia zjawisk kulturowych)	U1
5.	Etologia i neonaturalizm: koncepcja Jakoba von Uexkülla a tradycja antropologii filozoficznej	W1
6.	Kultura jako "proteza" i człowiek jako "istota wybrakowana", Herder i Gehlen, problem techniki i zwrotnego sprzężenie (technologii i porządku symbolicznego)	U1
7.	"Współczynnik humanistyczny" Floriana Znanieckiego i tworzenie kategorii analitycznych w naukach humanistycznych wg. Maxa Webera	K1
8.	Teoria kultury Maxa Webera, racjonalizacja, sekularyzacja okcydentalna - zakwestionowanie założeń progresywizmu w "bezimiennej nauce" Aby Warburga	U2, K1
9.	Powstawanie norm i wartości - teoria resentymentu Nietzschego i Schellera, odmienność ujęcia doświadczenia wartości u Williama Jamesa	W1, W2
10.	"Obserwacja drugiego stopnia" - teoria kultury, teoria sztuki i Luhmanna teoria systemów	U1, K1
11.	Filozofia monizmu naturalistycznego a współczesny posthumanizm, neuronauki i teoria kultury	W1, K1
12.	Zwrot performatywny i teoria kultury spod znaku "antropologii kognitywnej" - rozwidlające się drogi. Rytualna teoria antropogenezy (Turner i Girard)	U1, K1
13.	Normy kultury a "indywidualne improwizacje aksjologiczne" w nowoczesności (na przykładzie T. S. Eliota)	U2, K1
14.	Materializm kulturowy i trajektoria rozwojowa cultural studies - hegemonia, praksis i habitus kulturowy z perspektywy grup podporządkowanych. Praktyki emancypacyjne jako redefinicje pola kultury	U1, U2

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

wykład konwencjonalny, wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne, zaliczenie na ocenę	uczestnictwo w wykładzie i kolokwium zaliczeniowe

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	**Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć**
wykład	30
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 30
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia	
	zaliczenie pisemne	zaliczenie na ocenę
W1	x	x
W2	x	x
U1		x
U2		x
K1	x	

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki
KARTA OPISU PRZEDMIOTU
Bio/medical Humanities: New Perspectives in Comparative Studies

Nazwa przedmiotu Bio/medical Humanities: New Perspectives in Comparative Studies		
Nazwa przedmiotu w języku angielskim Bio/medical Humanities: New Perspectives in Comparative Studies		
Klasyfikacja ISCED 0232 Literatura i językoznawstwo (lingwistyka)	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** egzamin	
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka	**Profil studiów** ogólnoakademicki	**Okres** Semestr 4
Języki wykładowe Angielski	**Obligatoryjność** fakultatywny	
Sposób realizacji i godziny zajęć konwersatorium: 30	**Liczba punktów ECTS** 5	
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Literaturoznawstwo
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak		

Wymagania wstępne i dodatkowe

dobra znajomość języka angielskiego obowiązkowa obecność na zajęciach(do dwóch nieusprawiedliwionych nieobecności)

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	literackie i kulturowe reprezentacje w ich powiązaniach z perspektywami proponowanymi przez bio/humanistykę medyczną	PKO_K2_W07
Umiejętności – Student potrafi:		
U1	analizować związki między literaturoznawstwem i kulturoznawstwem a humanistyką bio/medyczną.	PKO_K2_U07
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		
K1	wykorzystania narzędzi humanistyki bio/medycznej w przedsięwzięciach o charakterze kulturowym/społecznym.	PKO_K2_K03

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu

1.	Zarysowując mapę współczesnej bio/humanistyki, kurs koncentruje się na relacji między medycyną a studiami literackimi i kulturowymi. Za swój główny cel stawia sobie przegląd najważniejszych kategorii dyskursu medycznego (choroba, pacjent, lekarz, terapia, trauma, niepełnosprawność) w kontekście ich kulturowych/tekstowych reprezentacji na obszarze literatury, sztuki, filmu, performansu czy rozmaitych form kultury popularnej. Zajęcia spełniają wymogi nakładane na kursy prowadzone w językach obcych.	W1, U1, K1
2.	Humanistyka bio/medyczna: definicje, pojęcia, funkcje Informacje zawarte w tej części sylabusa mogą podlegać zmianom.	W1, U1, K1
3.	Granice reprezentacji: sarks/flesh/soma/body	W1, U1, K1
4.	Literatura, medycyna, sztuka: tradycje i nowe perspektywy	W1, U1, K1
5.	Choroba i jej tekstowe/kulturowe reprezentacje	W1, U1, K1
6.	Medycyna narracyjna: empatia, refleksja, praktyka	W1, U1, K1
7.	Wiedza i postrzeganie: ciało i ból	W1, U1, K1
8.	Nowe technologie i stare dylematy: od bioetyki do bioartu	W1, U1, K1
9.	(Nie)widzialna rana: współczesne badania nad traumą	W1, U1, K1
10.	Niepełnosprawność i normalność w kulturze wysokiej i popularnej	W1, U1, K1
11.	Cierpienie, starość, umieranie	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

analiza tekstów, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	esej, prezentacja, egzamin pisemny / ustny	obecność/udział w zajęciach/egzamin pisemny: esej lub prezentacja na podstawie pracy przygotowanej w domu (w razie potrzeby część ustna)

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	**Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć**
konwersatorium	30
przygotowanie eseju	30
przygotowanie do egzaminu	30
przygotowanie do zajęć	30
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	30
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 150

Liczba godzin kontaktowych	Liczba godzin 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia		
	esej	prezentacja	egzamin pisemny / ustny
W1	x	x	x
U1	x	x	x
K1	x	x	x

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki
KARTA OPISU PRZEDMIOTU
Cultural History of Love Discourse. Classical Sources of a Serenade

Nazwa przedmiotu Cultural History of Love Discourse. Classical Sources of a Serenade		
Nazwa przedmiotu w języku angielskim Cultural History of Love Discourse. Classical Sources of a Serenade		
Klasyfikacja ISCED 0232 Literatura i językoznawstwo (lingwistyka)	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** egzamin	
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka	**Profil studiów** ogólnoakademicki	**Okres** Semestr 4
Języki wykładowe Angielski	**Obligatoryjność** fakultatywny	
Sposób realizacji i godziny zajęć konwersatorium: 30	**Liczba punktów ECTS** 5	
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Literaturoznawstwo
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak		

Wymagania wstępne i dodatkowe

Znajomość języka angielskiego umożliwiająca rozumienie tekstów literackich i naukowych oraz dyskusję na zajęciach, a także napisanie pracy krytyczno-literackiej.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	student zapoznaje się z poezją antyczną i biblijną oraz rozmaitymi drogami jej recepcji w epoce nowożytnej	PKO_K2_W07, PKO_K2_W10, PKO_K2_W11, PKO_K2_W12
Umiejętności – Student potrafi:		
U1	umie analizować tekst poetycki z uwzględnieniem kontekstu literackiego, kulturowego i filozoficznego; zdobywa kompetencje w zakresie czytania dawnych tekstów literackich w dwóch bądź trzech wersjach językowych: oryginalnej i przekładach z różnych epok; potrafi napisać pracę krytyczno-literacką w języku angielskim	PKO_K2_U03, PKO_K2_U05, PKO_K2_U06, PKO_K2_U08, PKO_K2_U09
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		
K1	student ma świadomość przenikania się rozmaitych tradycji budujących kulturę europejską, ciągłości kultury i jej artefaktów, roli łaciny w kształtowaniu tożsamości europejskiej i wyrażającej ją literatury. Analiza poezji miłosnej kolejnych epok pozwala na refleksją nt. kondycji ludzkiej i emocjonalności człowieka.	PKO_K2_K02, PKO_K2_K06, PKO_K2_K07, PKO_K2_K08

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Zagadnienia: 1. Archaiczny komos i jego realizacje (fragmenty liryczne, dramat satyrowy i komedia średnia; parodie komosu w idylli teokrytejskiej) 2. Epigramatyka hellenistyczna – cechy paraklausithyronu greckiego) 3. Rzymski exclusus amator. Komedia nowa w adaptacji Plauta (Curculio, Persa) – rzymska wersja motywu 4. Lukrecjusz, Katullus (neoteryckie wariacje nt. komosu hellenistycznego) i Horacy (eksperymenty liryczne) 5. Rzymska elegia miłosna: aleksandrynizm Propercjusza, Tibullus – furta Veneris i bukoliczna wizja miłości 6. Owidiusz (cechy paraklausithyronu rzymskiego, słowa-klucze) 7. Późny antyk: Wenancjusz Fortunat, paraklausithyron chrześcjański 8. Piętnastowieczna poezja renesansowa: G. Pontano, C. Landino 9. Elegie łacińskie Jana Kochanowskiego 10. Paraklausithyra w Pieśniach Kochanowskiego 11. Średniowieczna poezja romańska (cechy); villanesca neapolitańska i serenada muzyczna; literacka serenada barokowa (przykłady polskie) 12. Paraklausithyron w Pieśń nad pieśniami (w kręgu kultury hellenistycznej) 13. Echa klasycznej liryki miłosnej i Pieśni nad pieśniami w barokowej poezji religijnej – ‘przed bramą nieba’ 14. Angielska i amerykańska serenada romantyczna (P.B. Shelley, E.A. Poe, T. Hardy, W. Whitman) 15. Serenady i paraklausithyra w piosence kabaretowej i popowej 2. poł. XX w. (Tematy zajęć mogą być modyfikowane w zależności od zainteresowań i potrzeb lub kompetencji językowych studentów).	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

analiza tekstów, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, konwersatorium językowe

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	esej	Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest: obecność na zajęciach (dopuszczalne dwie absencje) oraz aktywny udział w dyskusjach i znajomość lektur; samodzielne sformułowanie tematu pracy egzaminacyjnej; przedłożenie jej planu i bibliografii. Egzamin – pisemna praca krytyczno-literacka.

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
konwersatorium	30
zbieranie informacji do zadanej pracy	40
przeprowadzenie badań literaturowych	30
przygotowanie do ćwiczeń	15
poznanie terminologii obcojęzycznej	10
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 125

Liczba godzin kontaktowych	Liczba godzin 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	esej
W1	x
U1	x
K1	x

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki
KARTA OPISU PRZEDMIOTU
A Survey of the Polish Art History (From Romanesque Art to Art Nouveau)

Nazwa przedmiotu A Survey of the Polish Art History (From Romanesque Art to Art Nouveau)		
Nazwa przedmiotu w języku angielskim A Survey of the Polish Art History (From Romanesque Art to Art Nouveau)		
Klasyfikacja ISCED 0232 Literatura i językoznawstwo (lingwistyka)	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** egzamin	
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka	**Profil studiów** ogólnoakademicki	**Okres** Semestr 4
Języki wykładowe Angielski	**Obligatoryjność** fakultatywny	
Sposób realizacji i godziny zajęć konwersatorium: 45	**Liczba punktów ECTS** 6	
Poziom kształcenia drugiego stopnia / **Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Literaturoznawstwo	
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak		

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	przekazanie wiedzy z zakresu historii sztuki i kultury polskiej

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	podstawowe kierunki i style w sztuce polskiej do końca XIX wieku	PKO_K2_W07, PKO_K2_W12
Umiejętności – Student potrafi:		
U1	rozpoznać style artystyczne, zna najważniejsze dzieła sztuki polskiej i światowej	PKO_K2_U03, PKO_K2_U05
U2	umieścić sztukę polską w kontekście europejskim	PKO_K2_U03, PKO_K2_U05, PKO_K2_U09
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		
K1	poszerzania wiedzy i pełniejszego uczestnictwa w życiu artystycznym (np. wystawach)	PKO_K2_K07, PKO_K2_K08
K2	dostrzegać pomiędzy różnorodnymi tekstami kultury	PKO_K2_K07, PKO_K2_K08
K3	student zdobywa wiedze ogólną z dziedziny historii sztuki poszerzającą jego kompetencje społeczne	PKO_K2_K07

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Wykłady poświęcone poszczególnym stylom na ziemiach dawnej Polski w ich kontekście historyczno-kulturowym: a) Sztuka przedromańska i romańska b) Sztuka gotycka c) Sztuka renesansowa d) Sztuka manierystyczna i barokowa e) Sztuka rokokowa f) Barok sarmacki g) Klasycyzm, Empire, Biedermeier h) Historyzm, akademizm, realizm i) Secesja i inne nurty artystyczne przełomu XIX i XX wieku Zajęcia praktyczne w terenie, analiza dzieła sztuki (ćwiczenia): a) Romanizm i gotyk: kościół św. Andrzeja, kościół św. Trójcy, mury obronne Krakowa (łącznie z tzw. Bramą Rzeźniczą), kościół św. Barbary (Ogrójec), Kościół Mariacki, kościół św. Krzyża b) Renesans – komnaty królewskie na Wawelu c) Barok: kościół św. Piotra i Pawła, kościół św. Wojciecha, kościół Pijarów, kościół św. Kazimierza, kościół św. Anny (techniki dekoracyjne zastosowane we wnętrzu), Sala Fontany w kamienicy pod Gruszką na ul. Szczepańskiej, kościół św. Jana, resztki kościoła św. Urszuli w PAN w Krakowie d) Muzeum Narodowe - oddział Pałac biskupa Erazma Ciołka e) Muzeum Historyczne Miasta Krakowa, Kamienica Hipolitów f) Muzeum Narodowe, Galeria Malarstwa w Sukiennicach g) Sala Mehoffera przy Długiej (Wydawnictwo Literackie, klatka schodowa i witraże przy pl. Szczepańskim)	W1, U1, U2, K1, K2, K3

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

burza mózgów, wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, analiza przypadków, konsultacje

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	egzamin pisemny	Egzamin pisemny (w języku angielskim) składa się z trzech części. Pierwsza z nich dotyczy rozpoznania dzieł sztuki przedstawionych na zdjęciach, przybliżonego datowania i skomentowania ich oraz odpowiedzi na pytania dodatkowe (kontekst kulturowy). Część druga to wyjaśnienie trzech terminów z dziedziny historii sztuki (w formie mini-esejów). Wreszcie, część trzecia to napisanie krótkiego eseju na zadany temat. Egzamin sprawdza więc znajomość naukowej terminologii angielskiej oraz posługiwanie się tym językiem w formie pisemnej. Próg zaliczenia wynosi 51% z maksymalnej liczby punktów.

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
konwersatorium	45
przygotowanie do egzaminu	120
poznanie terminologii obcojęzycznej	10
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 175
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 45

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	egzamin pisemny
W1	x
U1	x
U2	x
K1	x
K2	x
K3	x

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wydział Polonistyki
KARTA OPISU PRZEDMIOTU
20th Century Metamorphosis of Drama. Polish and European Perspectives

Nazwa przedmiotu 20th Century Metamorphosis of Drama. Polish and European Perspectives			
Nazwa przedmiotu w języku angielskim 20th Century Metamorphosis of Drama. Polish and European Perspectives			
Klasyfikacja ISCED 0232 Literatura i językoznawstwo (lingwistyka)		**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** egzamin	
Kierunek studiów polonistyka-komparatystyka		**Profil studiów** ogólnoakademicki	**Okres** Semestr 4
Języki wykładowe Angielski		**Obligatoryjność** fakultatywny	
Sposób realizacji i godziny zajęć konwersatorium: 30		**Liczba punktów ECTS** 5	
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Forma studiów** studia stacjonarne	**Dyscypliny** Literaturoznawstwo	

Wymagania wstępne i dodatkowe

znajomość języka angielskiego

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Zapoznanie studentów z historią dramatu i teatru polskiego XX wieku w perspektywie europejskiej.
C2	Uświadomienie słuchaczom związków pomiędzy tekstem dramatycznym a spektaklem teatralnym.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy – Student zna i rozumie:		
W1	przemiany form dramatu europejskiego XX wieku	PKO_K2_W01, PKO_K2_W04, PKO_K2_W07, PKO_K2_W10, PKO_K2_W12
W2	związki miedzy sztuką literacką a sztuką performatywną w teatrze XX wieku.	PKO_K2_W01, PKO_K2_W03, PKO_K2_W07, PKO_K2_W08, PKO_K2_W10
Umiejętności – Student potrafi:		
U1	scharakteryzować ewolucję form polskiego i europejskiego dramatu nowoczesnego.	PKO_K2_U01, PKO_K2_U02
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:		
K1	praktycznego teoretycznego wykorzystania nabytej wiedzy, uczestnicząc aktywnie w życiu kulturalnym Polski i Europy.	PKO_K2_K02, PKO_K2_K03, PKO_K2_K07

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Liturgiczne źródła forma dramatycznych w tradycji polskiej.	W1, W2, U1, K1
2.	Specyfika polskiego dramatu romantycznego.	W1, W2, U1, K1
3.	Ewolucja porównawcza relacji miedzy dramatem a teatrem w odniesieniu do kultury polskiej i europejskiej na wybranych przykładach.	W1, W2, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

analiza tekstów, wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, metody e-learningowe, konsultacje

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	esej	egzamin w formie eseju w języku angielskim

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
konwersatorium	30
przygotowanie eseju	60
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	30
poznanie terminologii obcojęzycznej	30
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 150
Liczba godzin kontaktowych	**Liczba godzin** 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	esej
W1	x
W2	x
U1	x
K1	x